

U S T A W A

z dnia

o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa reguluje podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej przez osoby zagraniczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czasowe oferowanie lub świadczenie usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez osoby zagraniczne będące przedsiębiorcami oraz zasady tworzenia przez osoby zagraniczne będące przedsiębiorcami oddziałów i przedstawicielstw w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Ustawa określa również zasady współpracy międzynarodowej właściwych organów w zakresie świadczenia usług.

Art. 2. 1. Osoby zagraniczne mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w ustawie.

2. Osoby zagraniczne będące przedsiębiorcami mogą tworzyć w Rzeczypospolitej Polskiej oddziały, przedstawicielstwa lub czasowo oferować lub świadczyć usługę, na zasadach określonych w ustawie.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) działalność gospodarcza – działalność gospodarczą w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. ...);
- 2) minister – ministra właściwego do spraw gospodarki;
- 3) nadrzędny interes publiczny – wartość podlegającą ochronie, w szczególności porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, bezpieczeństwo państwa, zdrowie publiczne, utrzymanie równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego, ochrona konsumentów, usługobiorców i pracowników, uczciwość w transakcjach handlowych, zwalczanie nadużyć, ochrona środowiska naturalnego i miejskiego, zdrowie zwierząt,

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

- własność intelektualna, cele polityki społecznej i kulturalnej oraz ochrona narodowego dziedzictwa historycznego i artystycznego;
- 4) oddział – wyodrębnioną i samodzielną organizacyjnie część działalności gospodarczej, wykonywaną przez przedsiębiorcę poza siedzibą przedsiębiorcy lub głównym miejscem wykonywania działalności;
 - 5) osoba zagraniczna:
 - a) osobę fizyczną nieposiadającą obywatelstwa polskiego,
 - b) osobę prawną z siedzibą za granicą,
 - c) jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną posiadającą zdolność prawną, z siedzibą za granicą;
 - 6) państwo członkowskie – inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
 - 7) przedsiębiorca zagraniczny – osobę zagraniczną wykonującą działalność gospodarczą za granicą oraz obywatela polskiego wykonującego działalność gospodarczą za granicą;
 - 8) usługa – świadczenie wykonywane przez usługodawcę z państwa członkowskiego na własny rachunek, zwykle za wynagrodzeniem, w szczególności usługi budowlane, handlowe oraz usługi świadczone w ramach wykonywanego zawodu;
 - 9) usługobiorca – osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, korzystającą lub zamierzającą skorzystać z usługi świadczonej przez usługodawcę z państwa członkowskiego;
 - 10) usługodawca z państwa członkowskiego – przedsiębiorcę zagranicznego z państwa członkowskiego, który wykonuje działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi w tym państwie przepisami, a na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czasowo oferuje lub świadczy usługę;
 - 11) właściwy organ – właściwy w sprawach podejmowania, wykonywania lub zakończenia świadczenia usługi organ administracji publicznej, organ samorządu zawodowego oraz inny organ władzy publicznej;
 - 12) zawód regulowany – zawód regulowany w rozumieniu art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65 i ...).

Rozdział 2

Działalność gospodarcza osób zagranicznych

Art. 4. 1. Na takich samych zasadach jak obywatele polscy mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby zagraniczne z państw członkowskich.

2. Na takich samych zasadach jak obywatele polscy mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej również obywatele innych państw niż państwa członkowskie, którzy:

- 1) posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) zezwolenie na pobyt stały,
 - b) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej,
 - c) zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 144 lub w art. 159 ust. 1, lub w art. 186 ust. 1 pkt 3 lub 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1990 i 2066 oraz z 2017 r. poz. 60, 858 i 1543),
 - d) status uchodźcy,
 - e) ochronę uzupełniającą,
 - f) zgodę na pobyt ze względów humanitarnych lub zgodę na pobyt tolerowany,
 - g) zezwolenie na pobyt czasowy i pozostają w związku małżeńskim, zawartym z obywatelem polskim zamieszkałym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - h) zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania działalności gospodarczej, udzielone ze względu na kontynuowanie prowadzonej już działalności gospodarczej na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
- 2) korzystają w Rzeczypospolitej Polskiej z ochrony czasowej;
- 3) posiadają ważną Kartę Polaka;
- 4) są członkami rodziny, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 900, 904 i ...), dołączającymi do obywateli państw, o których mowa w ust. 1, lub przebywającymi z nimi;

5) przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 108 ust. 1 pkt 2 lub art. 206 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach lub na podstawie umieszczonego w dokumencie podróży odcisku stempla, który potwierdza złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, jeżeli bezpośrednio przed złożeniem wniosku byli uprawnieni do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na podstawie ust. 2 pkt 1 lit. c i g.

3. Osoby zagraniczne inne niż wymienione w ust. 1 i 2 mają prawo do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej wyłącznie w formie spółki: komandytowej, komandytowo-akcyjnej, z ograniczoną odpowiedzialnością i akcyjnej, a także do przystępowania do takich spółek oraz obejmowania bądź nabywania ich udziałów lub akcji, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.

4. Właściwy organ, dokonując oceny spełnienia wymogów niezbędnych do podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uznaje wymogi, jakie spełnił przedsiębiorca zagraniczny z państwa członkowskiego, aby na terytorium tego państwa mógł podjąć lub wykonywać działalność gospodarczą, w szczególności uznaje certyfikaty, zaświadczenia lub inne dokumenty wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego, które potwierdzają spełnienie warunków podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej.

5. Właściwy organ uznaje ubezpieczenia i gwarancje odpowiedzialności zawodowej wydane w państwach członkowskich, w zakresie, w jakim spełniają warunki określone w przepisach odrębnych ustaw.

Rozdział 3

Transgraniczna działalność usługowa

Art. 5. 1. Usługodawca z państwa członkowskiego może czasowo świadczyć usługi na zasadach określonych w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej albo w postanowieniach umów regulujących swobodę świadczenia usług bez konieczności uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

2. Czasowe świadczenie usług przez usługodawcę z państwa członkowskiego może wiązać się z obowiązkiem uzyskania koncesji, zezwolenia, wpisu do rejestru działalności regulowanej, certyfikatu lub inną formą reglamentacji, o ile przepisy odrębnych ustaw

nakładają taki obowiązek ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, bezpieczeństwo państwa, zdrowie publiczne lub ochronę środowiska naturalnego.

3. Osoby zagraniczne inne niż określone w ust. 1 mogą świadczyć usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych lub – w braku takich umów – na zasadzie wzajemności.

Art. 6. 1. Właściwy organ nie może nakładać na usługobiorcę wymogów, które ograniczają korzystanie z usług świadczonych przez usługodawcę z państwa członkowskiego, w szczególności:

- 1) obowiązku uzyskania zezwolenia na korzystanie z usługi;
- 2) ograniczeń stanowiących dyskryminację w zakresie przyznawania pomocy finansowej.

2. Właściwy organ nie może nakładać na usługobiorcę wymogów dyskryminujących ze względu na pochodzenie lub miejsce zamieszkania.

Art. 7. 1. Usługodawca z państwa członkowskiego może świadczyć usługi różnego rodzaju samodzielnie lub łącznie z innymi usługodawcami z państwa członkowskiego.

2. Wprowadzenie wyjątku od zasady określonej w ust. 1 może nastąpić w odrębnych ustawach i jest dopuszczalne wyłącznie w celu:

- 1) zapewnienia niezależności i bezstronności wykonywania zawodu regulowanego, jak również zagwarantowania zgodności z etyką zawodową i zasadami postępowania zawodowego;
- 2) zagwarantowania niezależności i bezstronności świadczenia usług w zakresie certyfikacji, akredytacji, nadzoru technicznego, wykonywania badań lub prób.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wyłączają stosowania przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2017 r. poz. 229, 1089, 1132 i ...).

Art. 8. 1. Na wniosek usługobiorcy usługodawca z państwa członkowskiego jest obowiązany udostępnić informacje o prowadzonej działalności związanej bezpośrednio z oferowaną usługą, o spółkach, w których uczestniczy, które są bezpośrednio powiązane ze świadczoną usługą, oraz o środkach podjętych w celu uniknięcia konfliktu interesów.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, usługodawca z państwa członkowskiego podaje także w dokumentach zawierających opis oferowanych przez niego usług.

Art. 9. 1. Usługodawca z państwa członkowskiego wykonujący zawód regulowany może rozpowszechniać informacje o świadczonej usłudze mające na celu promowanie

towarów, usług lub wizerunku, jeżeli informacje te są zgodne z zasadami wykonywania tego zawodu.

2. Wprowadzanie ograniczeń w zakresie rozpowszechniania informacji, o których mowa w ust. 1, jest dopuszczalne tylko w przypadku, gdy ograniczenia te nie prowadzą do dyskryminacji, są proporcjonalne i uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym.

Art. 10. Usługodawca z państwa członkowskiego zapewnia, aby ogólne warunki dostępu do usługi nie dyskryminowały usługobiorcy ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania.

Art. 11. 1. Usługodawca z państwa członkowskiego, przed zawarciem umowy w formie pisemnej, a w przypadku braku pisemnej umowy – przed rozpoczęciem świadczenia usługi, jest obowiązany, w sposób jednoznaczny, podać usługobiorcy następujące informacje:

- 1) firmę, adres siedziby albo adres miejsca zamieszkania i głównego miejsca wykonywania działalności;
- 2) organ rejestrowy i numer w rejestrze, w którym usługodawca z państwa członkowskiego jest zarejestrowany jako przedsiębiorca, albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
- 3) adres poczty elektronicznej lub inne dane umożliwiające bezpośredni kontakt z usługodawcą z państwa członkowskiego;
- 4) wskazanie:
 - a) organu lub podmiotu, który wydał koncesję, zezwolenie lub certyfikat, lub dokonał wpisu do rejestru albo wydał inny dokument uprawniający usługodawcę z państwa członkowskiego do świadczenia usługi lub
 - b) pojedynczego punktu kontaktowego w rozumieniu art. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym właściwego dla usługodawcy (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36);
- 5) wskazanie samorządu zawodowego, do którego należy usługodawca z państwa członkowskiego, tytułu zawodowego oraz państwa, w którym przyznano ten tytuł;
- 6) główne cechy usługi;
- 7) cenę usługi, jeżeli została ustalona;

- 8) stosowane przez usługodawcę z państwa członkowskiego wzorce umów oraz postanowienia umowne określające prawo właściwe dla danej umowy lub sąd albo inny organ właściwy do rozstrzygnięcia sporów;
- 9) numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub inny numer identyfikacyjny, którym usługodawca z państwa członkowskiego jest obowiązany posługiwać się na potrzeby podatku od towarów i usług;
- 10) o posiadaniu obowiązkowego ubezpieczenia lub gwarancji finansowej, wraz z danymi ubezpieczyciela lub gwaranta, oraz o zasięgu terytorialnym ubezpieczenia;
- 11) o gwarancjach jakości wykonanej usługi, które nie są wymagane przepisami prawa.

2. Na wniosek usługobiorcy usługodawca z państwa członkowskiego udostępnia następujące informacje dodatkowe:

- 1) o sposobie kalkulacji ceny za usługę, jeżeli cena nie została wcześniej ustalona lub gdy nie ma możliwości podania dokładnej ceny;
- 2) o regulacjach prawnych dotyczących wykonywanego przez usługodawcę z państwa członkowskiego zawodu regulowanego oraz sposobu, w jaki można uzyskać dostęp do tych uregulowań;
- 3) o kodeksach dobrych praktyk, którym usługodawca z państwa członkowskiego podlega, wraz ze wskazaniem miejsca ich publikacji;
- 4) o możliwości pozasądowego rozstrzygnięcia sporów z tym usługodawcą, jak również określa sposób, w jaki można uzyskać dostęp do szczegółowych informacji dotyczących charakterystyki i warunków korzystania z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, w szczególności w przypadku gdy usługodawca z państwa członkowskiego podlega przepisom kodeksu dobrych praktyk lub jest członkiem stowarzyszenia handlowego lub zrzeszenia zawodowego, które przewiduje odwołanie do pozasądowego rozstrzygnięcia sporów.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, usługodawca z państwa członkowskiego jest obowiązany udostępnić w sposób zapewniający zapoznanie się przez usługobiorcę z tymi informacjami, w szczególności:

- 1) w miejscu, w którym świadczona jest usługa;
- 2) w miejscu zawarcia umowy;
- 3) na swojej stronie internetowej;
- 4) w dokumentach informacyjnych dostarczonych usługobiorcy.

Art. 12. 1. Przepisów niniejszego rozdziału oraz przepisów rozdziału 6 nie stosuje się do świadczenia usług, o których mowa w:

- 1) ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1983);
- 2) ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1796, 1948, 2175 i 2261);
- 3) ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1414 i ...);
- 4) ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2017 r. poz. 125, 767 i ...), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie kształcenia podyplomowego;
- 5) ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 1993);
- 6) art. 75a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260, 1926 i ...);
- 7) ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1432 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60 i ...);
- 8) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1277, 1343, 1452 i 1910);
- 9) ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1458, z 2015 r. poz. 1690 i 1960, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 1566);
- 10) art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 290 i ...);
- 11) art. 5 ust. 1 i art. 5b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1907, 1935 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 708, 1214 i ...);
- 12) ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2016 r. poz. 2142 i 2003 oraz z 2017 r. poz. 1015, 1200 i ...);
- 13) ustawie z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2016 r. poz. 66 i ...);
- 14) ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2017 r. poz. 959, 1089 i ...), z wyłączeniem świadczenia usług polegających na szkoleniu personelu lotniczego w celu uzyskania licencji członka personelu lotniczego oraz usług innych niż przewóz lotniczy;

- 15) ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1727, z późn. zm.²⁾);
- 16) ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1817 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 573, 1909 i ...), z wyłączeniem świadczenia usług w ramach wykonywanej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 9 ust. 1, przez organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3;
- 17) ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1769, 1985 i ...), z wyłączeniem świadczenia usług w ramach wykonywanej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 67 tej ustawy, oraz usług świadczonych osobom potrzebującym przez podmioty niepubliczne wyłonione przez jednostki samorządu terytorialnego, w drodze zamówień publicznych;
- 18) ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907 i ...);
- 19) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1938 i ...);
- 20) ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2016 r. poz. 438 oraz z 2017 r. poz. 961);
- 21) ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.³⁾);
- 22) ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056);
- 23) ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1868 i 2020 oraz z 2017 r. poz. 60 i ...);
- 24) ustawie z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich (Dz. U. z 2016 r. poz. 49, 1948 i ...);
- 25) ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471, 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 88, 379, 1089, 1909 i ...);
- 26) ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1638, 1948, 2260 i ...);

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1823, 1920, 1923, 1948 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 60, 1089, 1566 i

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1933, 2169 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 777, 858, 859, 1321, 1428, 1530 i

- 27) ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1251, 1579, 2020 i ...), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie kształcenia podyplomowego;
- 28) ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 32, 60, 785 i 1215);
- 29) ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1834, 1948, 1954 i ...), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie prowadzenia kursów;
- 30) ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481 i ...), w zakresie świadczenia powszechnych usług pocztowych;
- 31) ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. poz. 1569 oraz z 2017 r. poz. 60 i 785);
- 32) ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949), z wyłączeniem działalności oświatowej, o której mowa w art. 170 ust. 2 tej ustawy, oraz w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, z późn. zm.⁴⁾);
- 33) ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. poz. 1089) w zakresie wykonywania zawodu przez biegłego rewidenta oraz świadczenia usług przez firmy audytorskie związanych z wykonywaniem czynności rewizji finansowej.

2. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się w zakresie:

- 1) regulowanym ustawami podatkowymi w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, 648, 768, 935, 1428, 1537 i ...);
- 2) regulowanym przepisami celnymi oraz przepisami określającymi zasady przywozu i wywozu towarów do lub z Unii Europejskiej w zakresie realizowanym przez organy Krajowej Administracji Skarbowej, w szczególności związanymi z realizacją polityki rolnej i handlowej.

3. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:

- 1) usług finansowych świadczonych przez podmioty wykonujące działalność na rynku finansowym na podstawie przepisów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1954, 1985 i 2169 oraz z 2017 r. poz. 60, 949, 1292 i

21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, 724, 791, 819, 1089, 2102 i ...);

- 2) usług finansowych, takich jak usługi z zakresu działalności kredytowej, doradztwa inwestycyjnego, obsługi papierów wartościowych oraz innych usług finansowych, o których mowa w załączniku nr I do dyrektywy 2013/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.⁵⁾), określającym wykaz rodzajów działalności podlegających wzajemnemu uznawaniu.

4. Przepisy niniejszego rozdziału nie wyłączają stosowania przepisów z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.

Art. 13. W sprawach określonych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 ust. 4 i 5, przepisy art. 27–32 i art. 44 ust. 1 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców oraz przepisy działu III ustawy z dnia ... o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. ...).

Rozdział 4

Oddziały przedsiębiorców zagranicznych

Art. 14. 1. Dla wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorcy zagraniczni z państw członkowskich mogą tworzyć oddziały z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Przedsiębiorcy zagraniczni inni niż określani w ust. 1 mogą, dla wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na zasadzie wzajemności, o ile ratyfikowane umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej, tworzyć oddziały z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 15. Przedsiębiorca zagraniczny w ramach oddziału może wykonywać działalność gospodarczą wyłącznie w zakresie, w jakim prowadzi tę działalność za granicą.

⁵⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1.

Art. 16. Przedsiębiorca zagraniczny tworzący oddział jest obowiązany ustanowić osobę upoważnioną w oddziale do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego.

Art. 17. Przedsiębiorca zagraniczny może rozpocząć działalność w ramach oddziału po uzyskaniu wpisu oddziału do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 18. Niezależnie od obowiązków określonych w przepisach o Krajowym Rejestrze Sądowym przedsiębiorca zagraniczny jest obowiązany:

- 1) jeżeli działa na podstawie aktu założycielskiego, umowy lub statutu – złożyć ich odpisy do akt rejestrowych oddziału wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski; w przypadku gdy przedsiębiorca zagraniczny utworzył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej więcej niż jeden oddział, złożenie tych dokumentów może nastąpić w aktach jednego z oddziałów, z tym że w aktach rejestrowych pozostałych oddziałów należy złożyć kopie tych dokumentów oraz wskazać ten oddział, w którego aktach złożono oryginały tych dokumentów, wraz z oznaczeniem sądu, w którym znajdują się akta, i numeru oddziału w rejestrze;
- 2) jeżeli istnieje lub wykonuje działalność na podstawie wpisu do rejestru – złożyć do akt rejestrowych oddziału odpis z tego rejestru wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski; w przypadku gdy przedsiębiorca zagraniczny utworzył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej więcej niż jeden oddział, złożenie tych dokumentów może nastąpić w aktach jednego z oddziałów, z tym że w aktach rejestrowych pozostałych oddziałów należy złożyć kopie tych dokumentów oraz wskazać ten oddział, w którego aktach złożono oryginały tych dokumentów, wraz z oznaczeniem sądu, w którym znajdują się akta, i numeru oddziału w rejestrze.

Art. 19. Przedsiębiorca zagraniczny, który utworzył oddział, jest obowiązany:

- 1) używać do oznaczenia oddziału oryginalnej nazwy przedsiębiorcy zagranicznego wraz z przetłumaczoną na język polski nazwą formy prawnej przedsiębiorcy oraz dodaniem wyrazów „oddział w Polsce”;
- 2) prowadzić dla oddziału oddzielną rachunkowość w języku polskim zgodnie z przepisami o rachunkowości;
- 3) zgłaszać ministrowi wszelkie zmiany stanu faktycznego i prawnego w zakresie okoliczności, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2, w terminie 14 dni od dnia ich wystąpienia.

Art. 20. 1. Minister wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach oddziału, w przypadku gdy:

- 1) przedsiębiorca zagraniczny rażąco narusza prawo polskie lub nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 19 pkt 3;
- 2) nastąpiło otwarcie likwidacji przedsiębiorcy zagranicznego, który utworzył oddział, lub przedsiębiorca ten utracił prawo wykonywania działalności gospodarczej;
- 3) działalność przedsiębiorcy zagranicznego zagraża bezpieczeństwu lub obronności państwa, bezpieczeństwu informacji niejawnych o klauzuli tajności „poufne” lub wyższej lub innemu nadrzędnemu interesowi publicznemu;
- 4) przedsiębiorca zagraniczny został wykreślony z rejestru wskazanego we wpisie oddziału przedsiębiorcy zagranicznego do rejestru przedsiębiorców.

2. W przypadku wydania decyzji na podstawie ust. 1 pkt 1–3, minister zawiadamia przedsiębiorcę zagranicznego o obowiązku wszczęcia postępowania likwidacyjnego oddziału w oznaczonym terminie, nie krótszym niż 30 dni. Odpis decyzji, o której mowa w ust. 1, minister przesyła do właściwego sądu rejestrowego.

3. W przypadku wydania decyzji na podstawie ust. 1 pkt 4, minister zawiadamia o tym osobę, o której mowa w art. 16, wskazaną we wpisie oddziału w rejestrze przedsiębiorców.

4. Doręczenia decyzji wydanej na podstawie ust. 1 pkt 4, dokonuje się na adres siedziby oddziału wskazany we wpisie oddziału przedsiębiorcy zagranicznego w rejestrze przedsiębiorców.

5. Do postępowania likwidacyjnego, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577) o likwidacji spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

6. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się do przedsiębiorców zagranicznych z państw członkowskich.

Rozdział 5

Przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych

Art. 21. Przedsiębiorcy zagraniczni mogą tworzyć i prowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedstawicielstwa.

Art. 22. Zakres działania przedstawicielstwa może obejmować wyłącznie prowadzenie działalności w zakresie reklamy i promocji przedsiębiorcy zagranicznego.

Art. 23. 1. Przedstawicielstwo mogą utworzyć i prowadzić również osoby zagraniczne, powołane aktem właściwego organu państwa ich siedziby, do promocji gospodarki tego państwa, z tym że zakres działania takiego przedstawicielstwa może obejmować wyłącznie promocję i reklamę gospodarki tego państwa.

2. Do przedstawicielstwa, o którym mowa w ust. 1, przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio.

Art. 24. 1. Utworzenie i prowadzenie przedstawicielstwa wymaga wpisu do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, zwanego dalej „rejestrem przedstawicielstw”, prowadzonego przez ministra.

2. Utworzenie i prowadzenie przedstawicielstwa przez bank zagraniczny lub instytucję kredytową w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876) nie wymaga wpisu do rejestru przedstawicielstw.

Art. 25. 1. Wpisu do rejestru przedstawicielstw dokonuje się na podstawie złożonego wniosku i zgodnie z jego treścią.

2. Wpis do rejestru dokonywany jest na okres 2 lat od dnia dokonania wpisu (obowiązywanie wpisu). Na wniosek przedsiębiorcy zagranicznego – złożony w ciągu ostatnich 90 dni obowiązywania wpisu – wpis zostaje przedłużony na kolejny okres 2 lat.

Art. 26. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 25 ust. 1, jest sporządzany w języku polskim i zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i formę prawną przedsiębiorcy zagranicznego;
- 2) przedmiot głównej działalności gospodarczej przedsiębiorcy zagranicznego;
- 3) imię i nazwisko osoby upoważnionej w przedstawicielstwie do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego;
- 4) adres siedziby przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) urzędowy odpis dokumentu potwierdzającego rejestrację przedsiębiorcy zagranicznego, na podstawie którego przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą;
- 2) poświadczony urzędowo dokument określający adres siedziby przedsiębiorcy zagranicznego, zasady reprezentacji przedsiębiorcy zagranicznego oraz wskazanie osób uprawnionych do jego reprezentacji, jeżeli dokument, o którym mowa w pkt 1, nie zawiera niezbędnych informacji w tym zakresie;

3) dokument potwierdzający upoważnienie osoby wskazanej we wniosku do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego w przedstawicielstwie, zawierający imię i nazwisko osoby upoważnionej, jej datę urodzenia, imiona jej rodziców oraz numer dokumentu tożsamości, którym osoba ta posługuje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z potwierdzeniem przyjęcia tego upoważnienia przez osobę upoważnioną.

3. Jeżeli wniosek zawiera braki formalne, minister wzywa wnioskodawcę do jego uzupełnienia w terminie nie krótszym niż 7 dni. Wyznaczony termin na uzupełnienie wniosku, na umotywowany wniosek przedsiębiorcy zagranicznego złożony przed upływem tego terminu, może zostać przedłużony. W przypadku nieusunięcia braków formalnych w wyznaczonym terminie wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 2, sporządzone w języku obcym, przedstawia się wraz z tłumaczeniem na język polski, sporządzonym i poświadczonym przez tłumacza przysięgłego albo sprawdzonym i poświadczonym przez tłumacza przysięgłego, wykonującego zawód tłumacza przysięgłego na warunkach określonych w ustawie z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1505), lub przez tłumacza przysięgłego z państwa członkowskiego lub Konfederacji Szwajcarskiej.

5. Dołączony do wniosku o wpis do rejestru przedstawicielstw dokument, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, poświadcza się przez apostille, jeżeli przedsiębiorca zagraniczny działa na terytorium państwa będącego stroną konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 2005 r. poz. 938), albo przez legalizację, jeżeli przedsiębiorca zagraniczny działa na terytorium państwa niebędącego stroną tej konwencji.

6. Przedsiębiorca zagraniczny jest obowiązany posiadać tytuł prawny do nieruchomości, którą wskazał w rejestrze przedstawicielstw jako siedzibę przedstawicielstwa.

Art. 27. 1. Rejestr przedstawicielstw jest jawny.

2. Rejestr przedstawicielstw zawiera dane, o których mowa w art. 26 ust. 1, a także numer wpisu do rejestru przedstawicielstw, datę dokonania wpisu, ostatni dzień obowiązywania wpisu oraz datę wykreślenia przedstawicielstwa z rejestru.

3. O dokonaniu wpisu przedstawicielstwa do rejestru przedstawicielstw oraz o każdej zmianie wpisu, w tym przedłużeniu jego obowiązywania, minister wydaje przedsiębiorcy zagranicznemu z urzędu zaświadczenie.

4. Minister udostępnia dane, o których mowa w ust. 2, w postaci elektronicznej w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra.

5. Dane udostępnia się przez okres obowiązywania wpisu przedstawicielstwa w rejestrze oraz przez okres 5 lat od dnia wykreślenia przedstawicielstwa z rejestru.

6. Minister usuwa z rejestru dane, o których mowa w ust. 2, po upływie 10 lat od dnia wykreślenia przedstawicielstwa z rejestru.

Art. 28. 1. Minister odmawia, w drodze decyzji, wpisu do rejestru przedstawicielstw, jeżeli:

- 1) utworzenie przedstawicielstwa zagrażałoby bezpieczeństwu lub obronności państwa lub bezpieczeństwu informacji niejawnych o klauzuli tajności „poufne” lub wyższej lub innemu nadrzędnemu interesowi publicznemu;
- 2) wniosek, o którym mowa w art. 25 ust. 1, dotyczy działalności wykraczającej poza zakres określony w art. 22 i art. 23.

2. Odmowa wpisu z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie wymaga uzasadnienia faktycznego.

Art. 29. 1. Przedsiębiorca zagraniczny, który utworzył przedstawicielstwo, jest obowiązany:

- 1) używać do oznaczenia przedstawicielstwa oryginalnej nazwy przedsiębiorcy zagranicznego wraz z dodaniem wyrazów „przedstawicielstwo w Polsce”;
- 2) prowadzić dla przedstawicielstwa oddzielną rachunkowość w języku polskim zgodnie z przepisami o rachunkowości;
- 3) zgłaszać ministrowi wszelkie zmiany stanu faktycznego i prawnego w zakresie danych, o których mowa w art. 26 ust. 1, oraz wszelkie zmiany stanu faktycznego i prawnego w zakresie okoliczności, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 3, w terminie 14 dni od dnia ich wystąpienia; do zgłoszenia zmian stosuje się odpowiednio przepisy art. 26.

2. Przedsiębiorca zagraniczny tworzący przedstawicielstwo jest obowiązany ustanowić osobę upoważnioną w przedstawicielstwie do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego.

Art. 30. 1. Minister wydaje, z urzędu, decyzję o wykreśleniu przedstawicielstwa z rejestru, w przypadku gdy:

- 1) przedsiębiorca zagraniczny rażąco narusza prawo polskie;
- 2) nie posiada tytułu prawnego do nieruchomości, których adres wskazał w rejestrze przedstawicielstw jako siedzibę przedstawicielstwa;

- 3) nastąpiło otwarcie likwidacji przedsiębiorcy zagranicznego, który utworzył przedstawicielstwo, lub przedsiębiorca ten utracił prawo wykonywania działalności gospodarczej;
- 4) działalność przedsiębiorcy zagranicznego zagraża bezpieczeństwu lub obronności państwa, bezpieczeństwu informacji niejawnych o klauzuli tajności „poufne” lub wyższej lub innemu nadrzędnemu interesowi publicznemu;
- 5) przedsiębiorca zagraniczny został wykreślony z rejestru wydającego dokument potwierdzający rejestrację przedsiębiorcy zagranicznego, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1.

2. Minister wydaje decyzję o wykreśleniu przedstawicielstwa z rejestru, także w przypadku gdy przedsiębiorca zagraniczny nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 3, a niezgłoszona zmiana ma charakter istotny.

3. Doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1 i 2, dokonuje się na adres siedziby przedstawicielstwa, wskazany w rejestrze przedstawicielstw.

4. Jeżeli przedsiębiorca zagraniczny nie dokona zmiany wpisu w rejestrze w przypadku zmiany adresu siedziby przedstawicielstwa, doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem siedziby ma skutek prawny.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w sytuacji doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 5.

Art. 31. 1. Minister wykreśla przedstawicielstwo z rejestru na wniosek przedsiębiorcy zagranicznego.

2. Do wykreślenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 i ...) o postępowaniu uproszczonym.

Rozdział 6

Współpraca międzynarodowa właściwych organów w zakresie świadczenia usług

Art. 32. 1. Minister monitoruje i koordynuje współpracę między właściwymi organami w zakresie uregulowanym w ustawie.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, odbywa się w szczególności przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych udostępnionych przez Komisję Europejską.

Art. 33. 1. Właściwe organy są obowiązane do współpracy z właściwymi organami państw członkowskich oraz z Komisją Europejską. Współpraca polega w szczególności na:

- 1) wymianie informacji dotyczących usługodawców z państwa członkowskiego i świadczonych przez nich usług;
- 2) przeprowadzaniu kontroli działalności usługodawców z państwa członkowskiego;
- 3) występowaniu z wnioskami, o których mowa w niniejszym rozdziale, a także udzielaniu odpowiedzi na takie wnioski.

2. Właściwy organ niezwłocznie informuje wnioskodawcę oraz ministra o przeszkodach w realizacji wniosku złożonego przez właściwy organ państwa członkowskiego.

3. Właściwym organom z państw członkowskich zapewnia się dostęp do rejestrów zawierających informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na takich samych zasadach, jak właściwym organom krajowym.

Art. 34. 1. Właściwy organ, na wniosek właściwego organu z innego państwa członkowskiego, udziela informacji oraz przeprowadza kontrolę usługodawcy z państwa członkowskiego na zasadach określonych przepisami rozdziału 5 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców, oraz przepisami ustaw odrębnych.

2. Właściwy organ informuje wnioskodawcę o wynikach przeprowadzonej kontroli oraz o działaniach podjętych wobec usługodawcy z państwa członkowskiego.

Art. 35. 1. Właściwy organ, na wniosek właściwego organu z państwa członkowskiego, przekazuje informacje dotyczące:

- 1) postępowań dyscyplinarnych, karnych i administracyjnych,
- 2) rozstrzygnięć dotyczących niewypłacalności lub upadłości usługodawcy związanych z nadużyciami finansowymi

– w zakresie, w jakim odnoszą się one bezpośrednio do kompetencji usługodawcy z państwa członkowskiego lub jego wiarygodności zawodowej.

2. W przypadku konieczności przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, przed uprawomocnieniem się wyroku lub decyzji właściwy organ informuje wnioskującego o przysługujących usługodawcy środkach odwoławczych.

3. Właściwy organ niezwłocznie powiadamia usługodawcę z państwa członkowskiego o przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 1.

Art. 36. 1. Jeżeli działalność usługodawcy z państwa członkowskiego stanowi poważne zagrożenie bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego, właściwy

organ występuje z wnioskiem do właściwego organu państwa, w którym usługodawca z państwa członkowskiego ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia. Organ wnioskujący niezwłocznie informuje ministra o wystąpieniu z wnioskiem.

2. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, który został poinformowany zgodnie z ust. 1, nie podjął działań zmierzających do usunięcia stwierdzonego zagrożenia albo podjął działania niewystarczające, organ wnioskujący zawiadamia ministra, adresata wniosku oraz Komisję Europejską o zamiarze podjęcia działań wobec usługodawcy z państwa członkowskiego. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie prawne i faktyczne zamierzonych działań.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, właściwy organ może podjąć działania niezbędne do usunięcia zagrożenia nie wcześniej niż po upływie 15 dni roboczych od dnia zawiadomienia, jeżeli przepisy prawa polskiego:

- 1) przewidują wyższy poziom ochrony usługobiorcy niż przepisy prawa państwa, w którym usługodawca z państwa członkowskiego ma siedzibę albo miejsce zamieszkania;
- 2) zgodnie z którymi zamierza się podjąć działania niezbędne do usunięcia zagrożenia, nie zostały poddane harmonizacji wspólnotowej w dziedzinie bezpieczeństwa usług.

4. Jeżeli usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust. 1, wymaga podjęcia działań przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy organ może podjąć niezwłocznie działania, nie stosując procedury określonej w ust. 1–3.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ niezwłocznie zawiadamia o podjętych działaniach właściwy organ państwa, w którym usługodawca z państwa członkowskiego ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisję Europejską oraz ministra. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie podjęcia działań w trybie pilnym.

Art. 37. 1. W przypadku otrzymania wniosku o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego, wobec usługodawcy mającego siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który czasowo świadczy usługi na terytorium państwa wnioskującego, właściwy organ informuje o tym ministra i niezwłocznie podejmuje działania mające na celu usunięcie zagrożenia.

2. Właściwy organ niezwłocznie informuje organ wnioskujący o podjętych działaniach albo o przyczynach, dla których nie podjął działań, o których mowa w ust. 1.

Art. 38. W przypadku uzyskania informacji o działalności usługodawcy z państwa członkowskiego, która może wyrządzić szkodę dla zdrowia lub środowiska naturalnego lub stanowi zagrożenie bezpieczeństwa osób przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo państwa członkowskiego, właściwy organ niezwłocznie przekazuje tę informację ministrowi, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym usługodawca ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisji Europejskiej, a także właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich.

Art. 39. 1. Wnioski, zawiadomienia i informacje, o których mowa w przepisach niniejszego rozdziału, są przekazywane niezwłocznie w postaci elektronicznej.

2. Informacje przekazywane w ramach współpracy międzynarodowej nie mogą być wykorzystane w innym celu niż określony we wniosku.

Art. 40. Właściwy organ może wystąpić do właściwego organu z państwa członkowskiego z wnioskami w zakresie, o którym mowa w niniejszym rozdziale.

Art. 41. Minister określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres współpracy międzynarodowej w zakresie świadczenia usług, ze szczególnym uwzględnieniem zadań organów wykonujących tę współpracę oraz określeniem systemów teleinformatycznych wykorzystywanych do jej realizacji, mając na względzie zapewnienie właściwej realizacji swobody świadczenia usług.

Rozdział 7

Przepisy karne

Art. 42. Kto, będąc usługodawcą z państwa członkowskiego, nie dopełnia obowiązku podania usługobiorcy informacji, o których mowa w art. 8 i art. 11, albo podaje informacje nieprawdziwe, podlega karze grzywny.

Art. 43. Orzekanie w sprawach określonych w art. 42 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 8

Przepis końcowy

Art. 44. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia ... – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

I. Potrzeba regulacji

Projektodawca, dokonując przeglądu najważniejszych problemów i utrudnień, z którymi mierzą się obecnie polscy przedsiębiorcy, zidentyfikował potrzebę gruntownej przebudowy ogólnych przepisów odnoszących się do wykonywania w Polsce działalności gospodarczej. W wyniku powyższego przeglądu przystąpiono do realizacji pakietu regulacji pod zbiorczą nazwą „Konstytucja Biznesu”. W ramach realizacji wskazanego pakietu, zwrócono uwagę m.in. na konieczność połączenia w jednym, odrębnym akcie prawnym regulacji w zakresie przepisów dotyczących transgranicznej działalności usługowej, oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych oraz innych zasad uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Kwestie te regulowane są w obecnym stanie prawnym w dwóch aktach prawnych: *ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej*¹⁾ (SDG) oraz *ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej*²⁾ (ustawa usługowa).

Obowiązująca od 2004 r. ustawa SDG wskutek licznych nowelizacji nie realizuje już swojego celu podstawowego, tzn. stanowienia zbioru zasad prawa gospodarczego, a zawarte w niej uregulowanie odnoszące się do przedsiębiorców zagranicznych jest jedynie częściowe i niejako wymieszane wśród norm o bardzo różnym charakterze, niejednokrotnie nie dotyczących przedsiębiorców zagranicznych lub innych osób zagranicznych. Jednocześnie ustawa usługowa, wdrażająca postanowienia *dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym*³⁾ (dyrektywa usługowa) wymaga pewnych zmian wynikających z doświadczeń stosowania jej przepisów od 2010 r. Dodatkowo zawarcie w obecnej ustawie SDG przepisów regulujących działalność gospodarczą osób zagranicznych na terytorium RP, nie sprzyja jej przejrzystości i czytelności, co utrudnia przedsiębiorcy polskiemu identyfikację i interpretację przepisów.

¹⁾ Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn. zm.

²⁾ Dz. U. z 2016 r. poz. 893, z późn. zm.

³⁾ Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006.

II. Cel regulacji

Wobec uwag wskazanych powyżej oraz po dokonaniu przeglądu przepisów SDG oraz ustawy usługowej po kilku latach ich stosowania, zidentyfikowano potrzebę modyfikacji obecnego stanu prawnego.

Podstawowym celem regulacji jest możliwie kompleksowe uregulowanie zasad uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terenie RP poprzez zgromadzenie tych zasad w jednej projektowanej ustawie.

Oprócz koncentracji przepisów SDG odnoszących się do osób zagranicznych oraz przepisów ustawy usługowej w jednej, nowej ustawie, w wyniku przeglądu kilkuletniego stosowania powyższych przepisów, konieczne są także pewne modyfikacje.

Pełniejsza implementacja przepisów dyrektywy usługowej w zakresie swobodnego przepływu usług nie mogła być dokonana jedynie w SDG z uwagi na różnice zachodzące między swobodą świadczenia usług a swobodą przedsiębiorczości (która to zawiera się w SDG), jak również konieczność ich rozróżniania w praktyce i obrocie prawno-gospodarczym. Dodatkowo SDG nie obejmuje swoim zakresem podmiotów, które nie świadczą usług w celu zarobkowym, dla zysku.

Nowa ustawa pozwoli na zachowanie większej spójności i integralności przez uregulowanie względnie jednolitej materii, bez konieczności – tak jak ma to miejsce obecnie – daleko idącego rozpraszania norm odnoszących się do osób zagranicznych (w tym przedsiębiorców) między SDG i ustawy szczególne. Takie rozbieżności jest bowiem mało czytelne dla adresatów tych aktów prawnych oraz utrudnia im zidentyfikowanie zakresu przepisów odnoszących się do ich działalności w sposób bezpośredni. Powoduje to także niepotrzebne rozbieżności interpretacyjne, dotyczące tego, która z ustaw ma w danym przypadku charakter przepisu ogólnego, a która – przepisu szczególnego. Kwestia ta posiada niebagatelne znaczenie dla późniejszej wykładni prawa.

III. Tytuł ustawy

Uwzględniając przepisy § 18 i 19 *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”*⁴⁾, tytuł projektowanej ustawy w sposób opisowy, zwięźle informuje o zakresie przedmiotowej ustawy.

IV. Zakres regulacji

W nowej, projektowanej ustawie proponuje się przejście dotychczasowych przepisów:

- 1) ustawy usługowej (w konsekwencji ustawa usługowa zostanie uchylona);
- 2) art. 85–86, art. 88–92 SDG (dotyczących utworzenia i działalności oddziału przedsiębiorcy zagranicznego);
- 3) art. 93–102a SDG (dotyczących utworzenia i działalności przedstawicielstwa przedsiębiorcy zagranicznego, przy czym w ich zakresie dokonano stosunkowo najliczniejszych modyfikacji);
- 4) art. 9a i art. 9b SDG (uznanie certyfikatów, zaświadczeń oraz gwarancji i ubezpieczeń udzielonych i wydanych w państwach członkowskich UE);
- 5) art. 13 SDG (dotyczące podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej przez osoby zagraniczne na terytorium RP).

Wobec powyższego, projekt ustawy konsumuje przepisy ustawy usługowej. Do projektu zostały przeniesione także przepisy SDG dotyczące utworzenia i działalności oddziałów oraz przedstawicielstw przedsiębiorcy zagranicznego. Ponadto, na wzór rozwiązania przyjętego w SDG, utrzymano zasadę dotyczącą podejmowania działalności gospodarczej przez osoby zagraniczne wskazane w art. 13 SDG z uwzględnieniem uzasadnionych ograniczeń dopuszczonych na gruncie *Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej*⁵⁾ i orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE, takich jak: porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne czy bezwzględne wymogi dotyczące dobra ogólnego. Definicja ustawowa nadrzędnego interesu publicznego, zawierająca przykładowe wskazanie dóbr chronionych w jego ramach, została rozszerzona o pojęcie bezpieczeństwa państwa. Jednocześnie proponuje się zmianę redakcji przepisów obecnego art. 13 SDG (którego odpowiednikiem w nowej ustawie jest art. 4), tak aby nie było wątpliwości, na jakich zasadach działalność gospodarczą na terytorium RP mogą podejmować osoby zagraniczne.

⁴⁾ Dz. U. z 2016 r. poz. 283.

⁵⁾ Dz. Urz. UE C 326, z 26.10.2012, str. 1.

Obecnie mogą w tym względzie istnieć pewne niejasności, przez co konieczne jest przygotowanie w tym zakresie przepisów, które nie będą pozostawiały wątpliwości interpretacyjnych.

Przeniesiono także przepisy art. 9a i art. 9b SDG (uznanie certyfikatów, zaświadczeń oraz gwarancji i ubezpieczeń udzielonych i wydanych w państwach członkowskich UE). Przepisy art. 9a i art. 9b SDG wdrażają do polskiego porządku prawnego część przepisów dyrektywy usługowej i zobowiązują organy administracji publicznej do uznania certyfikatów, zaświadczeń oraz gwarancji i ubezpieczeń udzielonych i wydanych w państwach członkowskich UE. Przepisy te stanowią podstawę prawną dla organów administracji publicznej do dokonania oceny równoważności wymogów i jednocześnie obowiązek uznawania wymogów spełnionych na terytorium innych państw członkowskich oraz uznawania dokumentów potwierdzających spełnienie tychże wymogów.

Ustawa usługowa wprowadziła do polskiego prawa postanowienia dyrektywy usługowej, która znosi bariery w swobodnym przepływie usług między państwami członkowskimi. Oznacza to, że przedsiębiorcy mogą od 2010 r. korzystać z możliwości tymczasowego świadczenia usług transgranicznych w innym państwie, bez potrzeby prowadzenia w nim przedsiębiorstwa oraz uzyskania zezwolenia, koncesji itp.

Dyrektywa usługowa dotyczy działalności obejmującej większość zawodów regulowanych – np. radców prawnych, doradców podatkowych, architektów, rzemieślników; usług dla przedsiębiorstw – np. doradztwo w zakresie zarządzania, organizacja imprez, działalności handlowej – zarówno detaliczny, jak i hurtowy obrót towarami i usługami; usług turystycznych, hotelarskich, gastronomicznych, szkoleniowych czy edukacyjnych.

Dzięki przepisom ustawy usługowej uproszczona została procedura administracyjna dotycząca podejmowania i wykonywania działalności usługowej. Urzędy nie wymagają już dokumentów w formie oryginałów, poświadczonych kopii lub poświadzonego tłumaczenia związanego z wykonywaniem działalności. Ustawa usługowa wprowadziła również przepisy dotyczące uwzględniania spełnionych wymogów, zgodnie z przepisami jednego z państw przez właściwe organy państwa, na terytorium którego podejmuje się działalność usługową.

Podobnie jak obecnie, w nowej ustawie, zgodnie z regulacją wspólnotową, transgraniczne świadczenie usług nie dotyczy obszarów i usług, które zostały wyłączone na mocy dyrektywy usługowej.

Przejęcie przez nową ustawę o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym przepisów wdrażających dyrektywę usługową na terytorium RP oraz przepisów SDG dot. osób zagranicznych, oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych ma zapewnić stworzenie spójnej i przejrzystej regulacji, w sposób całościowy regulującej różne formy i zasady uczestnictwa osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium RP, co ułatwi podejmowanie aktywności ekonomicznej w Polsce m.in. przez mieszkających w Polsce cudzoziemców oraz inwestorów zagranicznych i będzie miało pozytywny skutek dla rozwoju polskiej gospodarki.

V. Zakres projektowanych zmian

Oprócz zmian strukturalnych, wynikających z przeniesienia obecnie obowiązujących przepisów z SDG i ustawy usługowej do nowej ustawy, w projektowanej ustawie znajdzie się kilka istotnych zmian w stosunku do obowiązującego obecnie stanu prawnego.

1) Działalność gospodarcza osób zagranicznych

Projekt ustawy w zakresie rozdziału 2 stanowi powtórzenie regulacji art. 13 SDG definiującej fundamentalną zasadę podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej przez osoby zagraniczne. W tym zakresie dokonano zmian redakcyjnych mających na celu łatwiejszą wykładnię wskazanego przepisu.

2) Transgraniczna działalność usługowa

Regulacja w zakresie transgranicznej działalności usługowej stanowi zasadniczo powtórzenie przepisów obecnej ustawy usługowej. Nieliczne zmiany wynikają w niej przede wszystkim z systematyki projektowanej ustawy.

Tym samym bez zmian pozostają zasady czasowego świadczenia usług bez konieczności rejestracji działalności, zakazu nakładania obowiązków ograniczających korzystanie z usług, w tym dyskryminujących. Ponadto zachowane pozostają obowiązki informacyjne, dotyczące udostępniania informacji o prowadzonej działalności, jak

również obowiązki wobec usługobiorców przed zawarciem umowy lub prawa usługobiorców do żądania udostępnienia informacji na ich wniosek.

Spod przepisów projektowanej ustawy, analogicznie jak w ustawie usługowej, są wyłączone niektóre zawody i działalności usługowe. Są to m.in. zawody związane z przepisami ustawy Prawo przewozowe, prawo o notariacie, ustawy o pracy na morzu, o zakładach opieki zdrowotnej, o systemie oświaty, o radiofonii i telewizji, o zawodach pielęgniarki i położnej (z wyłączeniem działalności gospodarczej w zakresie kształcenia podyplomowego), o zawodach lekarza i lekarza dentystry (z wyłączeniem działalności gospodarczej w zakresie kształcenia podyplomowego), o ochronie osób i mienia czy o komornikach sądowych i egzekucji. Katalog wyłączeń został zaktualizowany ze względu na ostatnie nowelizacje przepisów niektórych ustaw.

Wyłączenie to, zawarte w art. 12 projektu, nie oznacza oczywiście wyłączenia stosowania przepisów ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, w tym w szczególności Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Wynika to z konstytucyjnej hierarchii źródeł prawa.

3) Oddziały przedsiębiorców zagranicznych

Projekt ustawy w zakresie tworzenia w Polsce oddziałów przedsiębiorców zagranicznych przewiduje pozostawienie w porządku prawnym instytucji oddziału jako formy wykonywania działalności gospodarczej przez podmioty zagraniczne i w zasadniczym zakresie odpowiada dotychczasowym uregulowaniom SDG. Wprowadzane niewielkie zmiany wynikają jedynie z potrzeby dostosowania do zmienionego stanu prawnego w innych przepisach lub wprowadzają pewne uproszczenia zasad funkcjonowania oddziałów w Polsce.

Podmiotami uprawnionymi do tworzenia oddziałów dla wykonywania działalności gospodarczej w Polsce są przedsiębiorcy zagraniczni, przy czym tak jak obecnie, przedsiębiorca zagraniczny będzie mógł wykonywać działalność w oddziale wyłącznie w zakresie, w jakim prowadzi tę działalność za granicą.

Projekt utrzymuje normę stanowiącą, że utworzenie oddziału wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego.

Przy tworzeniu oddziału przedsiębiorca zagraniczny nadal obowiązany będzie ustanowić w oddziale osobę upoważnioną do reprezentowania przedsiębiorcy

zagranicznego. W projekcie zrezygnowano, w stosunku do obecnej regulacji, z obowiązku podawania we wniosku informacji o osobie upoważnionej w oddziale do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego (materia ta jest już regulowana w art. 39 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym), jak również z obowiązku dołączania poświadczonego notarialnie wzoru podpisu osoby upoważnionej w oddziale. Jest to konsekwencja generalnego odejścia od obowiązku składania do akt rejestrowych podmiotów w rejestrze przedsiębiorców notarialnych wzorów podpisów osób umocowanych do reprezentacji podmiotów, co znalazło wcześniej swoje odzwierciedlenie w nowelizacji ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Przewiduje się, że – podobnie jak w dotychczasowych przepisach – przedsiębiorca oprócz danych wymaganych w przepisach o Krajowym Rejestrze Sądowym, powinien złożyć do akt rejestrowych:

- 1) jeżeli działa na podstawie aktu założycielskiego, umowy lub statutu – odpis tych dokumentów oraz
- 2) jeżeli działa na podstawie wpisu do rejestru – odpis z tego rejestru.

Obowiązki przedsiębiorcy zagranicznego, który otworzył oddział w Polsce, obejmujące wymogi co do firmy takiego oddziału, zasad prowadzenia rachunkowości oraz warunków informowania ministra właściwego do spraw gospodarki m.in. o likwidacji przedsiębiorcy zagranicznego, pozostały niezmienione.

W zakresie przepisów przyznających ministrowi do spraw gospodarki kompetencję do wydawania decyzji o zakazie wykonywania działalności poprawiono treść przepisu. Nadal przesłanką takiej decyzji może być rażące naruszenie prawa polskiego lub niewykonywanie obowiązków informacyjnych, niemniej doprecyzowano, iż takie naruszenie może spowodować sam przedsiębiorca zagraniczny, a nie oddział. Dotychczasowe sformułowanie było nieściśle i wprowadzało niepotrzebne, swoiste upodmiotowienie oddziału. Obecne sformułowanie przesądza wprost, iż oddział jest tylko formą, w jakiej działa przedsiębiorca zagraniczny, i to przedsiębiorca zagraniczny jako adresat przedmiotowych przepisów może je naruszyć.

W zakresie likwidacji oddziału przedsiębiorcy zagranicznego, postanowiono ograniczyć obowiązek przeprowadzania postępowania likwidacyjnego zgodnie z przepisami Kodeksu spółek handlowych o likwidacji spółki z ograniczoną odpowiedzialnością,

jedynie do sytuacji, w której likwidacja jest wynikiem wydania decyzji przez właściwego ministra o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach oddziału.

4) Przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych

Projekt ustawy w zakresie tworzenia w Polsce przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych przewiduje pozostawienie w porządku prawnym instytucji przedstawicielstwa, jako formy działania podmiotów zagranicznych na terytorium RP. Przedstawicielstwo przedsiębiorcy zagranicznego jest jednostką organizacyjną przedsiębiorcy, a zakres jego działania może obejmować wyłącznie prowadzenie działalności w zakresie reklamy i promocji przedsiębiorcy zagranicznego. Podmiotami uprawnionymi do tworzenia przedstawicielstw są przedsiębiorcy zagraniczni oraz osoby zagraniczne powołane do promocji gospodarki kraju ich siedziby. Rejestr przedstawicielstw pełni funkcję informacyjną i nie stanowi formy reglamentacji działalności gospodarczej. Zmiany wprowadzone w tym zakresie niniejszą regulacją wynikają z dotychczasowych doświadczeń funkcjonowania systemu rejestracji przedstawicielstw. Mają na celu poprawę aktualności danych zawartych w rejestrze przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, jak również sprawniejszą obsługę przedsiębiorców zagranicznych. Dodatkowo zmiany przyczynią się do poprawy wiarygodności danych zawartych w rejestrze oraz uproszczą procedurę tworzenia przedstawicielstwa. Projekt zawiera nowe rozwiązania dot. udostępniania danych zawartych w rejestrze, w związku z jego jawnością. Realizują one zasady adekwatności i celowości przetwarzania danych wynikające z prawodawstwa unijnego. Zasada jawności rejestru będzie realizowana przez udostępnienie danych rejestrowych w Biuletynie Informacji Publicznej ministra właściwego ds. gospodarki. Dane będą podlegały udostępnieniu od dnia wpisania przedstawicielstwa do rejestru aż do dnia, w którym upłynie okres 5 lat od dnia wykreślenia przedstawicielstwa z rejestru. Jest to okres, który nie narusza ustanowionych zasad przetwarzania danych osobowych, a jednocześnie zapewnia bezpieczeństwo obrotu gospodarczego przez umożliwienie – przez określony czas – nieograniczonego pozyskania danych przedstawicielstwa wykreślonego już z rejestru (np. pozyskiwanie danych przedstawicielstwa w celu dochodzenia roszczeń związanych z jego działalnością). Tak określony termin uwzględnia przede wszystkim termin przedawnienia i sądowego dochodzenia roszczeń. Uregulowano także czas trwałego usunięcia danych z rejestru po 10 latach od dnia

wykreślenia przedstawicielstwa. Wyznaczenie okresu między zakończeniem powszechnego udostępniania danych w rejestrze a ich trwałym usunięciem podyktowany jest koniecznością przetwarzania tych danych na potrzeby innych organów państwa.

Projekt zakłada, tak jak dotychczas, że utworzenie przedstawicielstwa wymaga wpisu do rejestru przedstawicielstw prowadzonego przez ministra właściwego do spraw gospodarki, na podstawie złożonego przez przedsiębiorcę zagranicznego wniosku. Zakres podawanych we wniosku danych nie ulega zasadniczym zmianom w porównaniu do obecnej regulacji.

Przewiduje się, że do wniosku – podobnie jak w dotychczasowych przepisach – przedsiębiorca powinien dołączyć dokument potwierdzający rejestrację przedsiębiorcy zagranicznego (tzn. wyciąg z zagranicznego rejestru oraz dokument określający adres siedziby przedsiębiorcy zagranicznego, zasady reprezentacji przedsiębiorcy zagranicznego oraz wskazanie osób uprawnionych do jego reprezentacji, jeżeli dokument rejestrowy nie zawiera niezbędnych w tym zakresie informacji).

Wprowadza się nowy obowiązek dołączenia do wniosku o wpis dokumentu potwierdzającego upoważnienie osoby wskazanej we wniosku do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego w przedstawicielstwie wraz z potwierdzeniem przyjęcia tego upoważnienia przez osobę upoważnioną. Dokument ten ma za zadanie należycie uwiarygodnić wskazane we wniosku dane osoby upoważnionej oraz zapewnić, że osoba ta jest świadoma tego, że reprezentując przedsiębiorcę w przedstawicielstwie staje się podmiotem, do którego zgłasza się wszelkie uwagi dotyczące działalności przedstawicielstwa, oraz na której ciąży obowiązeki związane z bieżącym funkcjonowaniem przedstawicielstwa oraz jego likwidacją. W związku z doniosłym dla bezpieczeństwa obrotu gospodarczego charakterem tego dokumentu doprecyzowano jego zawartość. Muszą się w nim znaleźć ściśle określone dane identyfikujące osobę upoważnioną, tj. jest imię i nazwisko, data urodzenia, imiona rodziców oraz numer dowodu tożsamości.

W projekcie ustawy zrezygnowano z obowiązku przedkładania – w procedurze rejestracyjnej – dokumentu uprawniającego przedsiębiorcę zagranicznego do wykorzystywania nieruchomości na potrzeby siedziby głównej przedstawicielstwa (najczęściej umowy najmu lokalu). Niemniej jednak wyraźnie w przepisie wskazano, że

przedsiębiorca taki tytuł powinien posiadać. Pojęcie „tytułu prawnego” nie zostało zdefiniowane na gruncie przepisów prawa, choć w obrocie prawnym jest często stosowane. „Tytuł prawny” to określenie, które zbiorowo określa różne źródła uprawnień i praw do nieruchomości. W próbie zdefiniowania pojęcia „tytułu prawnego” pomocne jest orzecznictwo sądowe i doktryna, w których podkreśla się, że „tytuł prawny” do nieruchomości, może powstać w wyniku różnych czynności prawnych (*umowa kupna nieruchomości, stosunek zobowiązaniowy – umowa najmu, dzierżawy czy służebność osobista*) orzeczeń sądu (*np. w sprawach spadkowych*) lub decyzji administracyjnych. Generalnie w przypadku „tytułu prawnego” możemy mówić o prawie do władania (akt własności) bądź korzystania z nieruchomości (umowa użyczenia, najmu). Zasadnicza zmiana – w stosunku do obecnie obowiązujących rozwiązań – dotyczy wprowadzenia zasady dokonywania wpisu przedstawicielstwa na czas określony, tj. na okres 2 lat. Każdemu przedsiębiorcy zagranicznemu, zainteresowanemu kontynuowaniem działalności przedstawicielstwa, będzie przysługiwało prawo wystąpienia o przedłużenie wpisu na kolejny okres. Propozycja ta wynika z dotychczasowej praktyki prowadzenia rejestru przedstawicielstw i ma na celu stworzenie systemu, który będzie zapewniał większą aktualność i poprawność danych zawartych w rejestrze. Dotychczasowa praktyka prowadzenia rejestru wskazuje na pewne rozbieżności między zawartymi w nim danymi a stanem faktycznym. Zdarza się, że przedsiębiorcy zaniedbują obowiązek aktualizacji danych. Przedstawicielstwa tworzone są często jedynie jako wstępny etap wejścia przedsiębiorcy zagranicznego na polski rynek. Wielokrotnie zdarza się, że po pewnym okresie przedsiębiorca ten zmienia formę działania lub zamyka przedstawicielstwo, nie składając zawiadomienia o tym do rejestru. Zważywszy na fakt, że przedsiębiorcy zagraniczni działający przez przedstawicielstwa nie składają rocznych sprawozdań do organu rejestrowego, trudno jest prawidłowo ocenić, w jaki stopniu dane ujawniane w rejestrze przedstawicielstw w odniesieniu do poszczególnych wpisów odpowiadają stanowi faktycznemu i prawnemu. Zastosowanie zasady wpisu przedstawicielstwa na okres 2 lat (z możliwością przedłużenia) spowoduje, że niezależnie od obowiązków przedstawicielstwa zawartych w innych przepisach, organ rejestrowy uzyska systematyczny dostęp do informacji i będzie mógł na bieżąco aktualizować lub weryfikować dane zawarte w rejestrze, a tym samym zwiększyć bezpieczeństwo obrotu gospodarczego.

Projekt ustawy przewiduje utrzymanie zasady wydawania przedsiębiorcy z urzędu przez ministra właściwego do spraw gospodarki zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru przedstawicielstw. Dodatkowo przewidziano rozszerzenie ww. zasady także o zaświadczenia o każdej zmianie wpisu, w tym także o przedłużeniu jego obowiązywania. Zaświadczenie będzie zawierało podstawowe dane o przedsiębiorcy, tj. nazwę, siedzibę, formę prawną, przedmiot głównej działalności, a ponadto imię i nazwisko osoby upoważnionej w przedstawicielstwie oraz adres siedziby przedstawicielstwa. W zaświadczeniu będzie uwidoczniony numer wpisu, data wpisu oraz data obowiązywania wpisu.

Kolejna zmiana zaproponowana w projekcie dotyczy instrumentów prawnych, jakimi dysponuje organ prowadzący rejestr. W porównaniu do obowiązujących przepisów zastąpiono dotychczasową decyzję ministra właściwego do spraw gospodarki o zakazie prowadzenia działalności w ramach przedstawicielstwa decyzją o wykreśleniu z rejestru, przy czym przesłanki wydania przedmiotowej decyzji w zasadniczej części pozostały niezmienione. Do przesłanek wydania ww. decyzji dodano nieposiadanie przez przedsiębiorcę zagranicznego tytułu prawnego do nieruchomości wykorzystywanej na potrzeby siedziby przedstawicielstwa. Konsekwencją powyższej zmiany jest również przyjęcie, że przedsiębiorca zagraniczny nie może prowadzić przedstawicielstwa bez ważnego wpisu do rejestru.

Koncepcja funkcjonowania rejestru w nowej formule zakłada odejście od nakładania na przedsiębiorcę zagranicznego obowiązku likwidacji przedstawicielstwa zgodnie z przepisami Kodeksu spółek handlowych o likwidacji spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Likwidacja biura przedstawicielstwa pozostanie w gestii przedsiębiorcy zagranicznego, a organ rejestrowy nie będzie kontrolował tych działań. Przedstawicielstwo przedsiębiorcy zagranicznego jest jednostką organizacyjną tego przedsiębiorcy. Działa ona w ramach osobowości prawnej tego przedsiębiorcy. Likwidacja przedstawicielstwa stanowi z formalnego punktu widzenia jedynie wewnętrzną zmianę organizacyjną zachodzącą u danego przedsiębiorcy.

Projekt ustawy zawiera także porządkowe postanowienia precyzujące sposób doręczenia decyzji o wykreśleniu z rejestru, wskazując, że doręczenie będzie dokonywane na adres siedziby przedstawicielstwa podany w rejestrze i to na przedsiębiorcy ciąży obowiązek aktualizacji danych, gdyż w przypadku dokonania

zmiany adresu przedstawicielstwa bez zmiany wpisu w rejestrze, doręczenie pism pod dotychczasowy adres będzie prawnie skuteczne.

Niezależnie od decyzji o wykreśleniu z rejestru wydawanych z urzędu – przedsiębiorca zagraniczny w każdym czasie i bez podawania przyczyn będzie mógł wystąpić z wnioskiem o wykreślenie swojego przedstawicielstwa z rejestru przedstawicielstw. Do wykreślenia przedstawicielstwa będą się stosować przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o postępowaniu uproszczonym.

5) Współpraca międzynarodowa właściwych organów w zakresie świadczenia usług

Projekt ustawy w zakresie współpracy międzynarodowej stanowi w większości powtórzenie przepisów rozdziału 3 ustawy usługowej. W art. 40 doprecyzowano jedynie, że właściwy organ może wystąpić do właściwego organu z państwa członkowskiego z wnioskami, o których mowa w rozdziale. Celem tego zabiegu było rozwianie wątpliwości dotyczących uprawnień organów polskich względem organów innych państw UE. Przeniesienie rozdziału do nowej ustawy stanowi konsekwencję nowej systematyki prawa gospodarczego wynikającego z przyjęcia pakietu zmian zwanych „Konstytucją Biznesu”, o czy mowa na wstępie uzasadnienia.

VI. Ocena przewidywanego wpływu projektowanej regulacji na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projekt ustawy będzie miał w zasadniczym zakresie neutralny wpływ na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, przy czym dla przedsiębiorców zagranicznych podejmujących działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie miał wpływ pozytywny. Proponowane przepisy porządkują i kumulują w jednym akcie prawnym rozproszone obecnie, zasadnicze przepisy odnoszące się do działalności gospodarczej podmiotów zagranicznych, co pozwoli łatwiej identyfikować przepisy właściwe do sposobów podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej. Ponadto wprowadzane w projekcie modyfikacje stanu prawnego spowodują poprawienie regulacji, i tym samym projekt nie spowoduje zmiany w zakresie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej przez MŚP, w niektórych przypadkach może wręcz spowodować ich obniżenie.

VII. Wejście w życie ustawy

Ustawa, z uwagi na ścisły funkcjonalny związek z ustawą – Prawo przedsiębiorców, wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w odrębnej ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej.

VIII. Informacje dodatkowe

1) Zgłoszenie lobbingowe

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa⁶⁾ oraz art. 52 § 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów⁷⁾ projekt ustawy został udostępniony w BIP Rządowego Centrum Legislacji oraz na stronie rządowego portalu konsultacji publicznych (www.konsultacje.gov.pl).

2) Oświadczenie o zgodności projektowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

3) Ocena, czy projekt ustawy będzie podlegał notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm aktów prawnych⁸⁾, w związku z tym projekt ustawy nie będzie podlegał notyfikacji.

⁶⁾ Dz. U. z 2017 r. poz. 248.

⁷⁾ M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.

⁸⁾ Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Mariusz Haładyj, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Armen Artwich, Zastępca Dyrektora Departamentu Doskonalenia Regulacji Gospodarczych w Ministerstwie Rozwoju, tel. 22 693 59 35, e-mail: armen.artwich@mr.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 26.10.2017 r.</p> <p>Źródło: Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju (pakiet „Konstytucja Biznesu”)</p> <p>Nr w wykazie prac Rady Ministrów: UD 199</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W ramach opracowania pakietu „Konstytucji Biznesu”, stanowiącego element realizacji Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, Ministerstwo Rozwoju dokonało przeglądu najważniejszych problemów i utrudnień, z którymi mierzą się obecnie przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą na terytorium RP. Zwrócono uwagę m.in. na konieczność połączenia w jednym, odrębnym akcie prawnym regulacji w zakresie przepisów dot. przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych uczestniczących w obrocie gospodarczym na terytorium RP. Kwestie te regulowane są w obecnym stanie prawnym w dwóch ustawach: *ustawie o swobodzie działalności gospodarczej (SDG)* oraz *ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 893)* (ustawa usługowa).

Obowiązująca od 2004 r. SDG wskutek licznych nowelizacji nie realizuje już swojego celu podstawowego, tzn. podstawowego aktu prawa gospodarczego. Jednocześnie materia ustawy usługowej, wdrażającej postanowienia dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006) (dyrektywa usługowa) wymaga pewnych zmian wynikających z dotychczasowych doświadczeń stosowania przepisów tej ustawy. Ponadto, zawarcie w obecnej ustawie SDG przepisów regulujących działalność gospodarczą osób zagranicznych na terytorium RP, nie sprzyja jej przejrzystości i czytelności dla przedsiębiorców polskich.

Implementacja przepisów dyrektywy w zakresie swobodnego przepływu usług nie mogła być dokonana jedynie w SDG, z uwagi na różnice zachodzące między swobodą świadczenia usług transgranicznych a swobodą przedsiębiorczości, jak również z uwagi na konieczność ich rozróżniania w praktyce. Dodatkowo SDG nie obejmuje swoim zakresem podmiotów, które nie świadczą usług w celu zarobkowym. Aby zapewnić pełną transpozycję przepisów dyrektywy usługowej do polskiego porządku prawnego, część przepisów SDG, stanowiących transpozycję regulacji tej dyrektywy, na zasadzie odesłania bezpośredniego, wprowadzonego do przepisów ustawy o świadczeniu usług, ma obecnie zastosowanie do świadczenia usług transgranicznych.

Ponadto, na gruncie obecnie obowiązującej ustawy SDG, pojawił się problem aktualności danych w rejestrze przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, prowadzonym przez ministra właściwego do spraw gospodarki (rejestr przedstawicielstw). W okresie obowiązywania ww. przepisów do rejestru przedstawicielstw zostało wpisanych 950 przedstawicielstw firm zagranicznych, z czego 542 zakończyło działalność i zostało wykreślonych z rejestru. Obecnie, w rejestrze przedstawicielstw – jako aktywne – figuruje 408 przedstawicielstw. Szacuje się, że obecnie jedynie ok. 80% z nich prowadzi faktycznie działalność. Reszta zakończyła swoją działalność nie dopełniając obowiązku wyrejestrowania. Biorąc pod uwagę jawność rejestru i powszechny dostęp do danych w nim zawartych, może to negatywnie wpływać na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego, przez wprowadzanie w błąd potencjalnych odbiorców informacji. Aktualność rejestru przedstawicielstw jest w dużym stopniu uzależniona od rzetelności osób reprezentujących tych przedsiębiorców. Brak jest – na gruncie obecnie obowiązujących przepisów – skutecznych instrumentów zapewniających dokonywanie aktualizacji wpisów w tym rejestrze. Zaproponowane w projekcie zmiany – w szczególności wprowadzenie terminu obowiązywania wpisu – mają na celu zlikwidowanie tego negatywnego zjawiska, co poprawi aktualność danych zawartych w rejestrze oraz wzmocni jego funkcje informacyjne.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Mając na względzie unowocześnienie ram prawnych działalności gospodarczej w Polsce, proponuje się przyjęcie pakietu „Konstytucji Biznesu”. Trzon pakietu stanowi *projekt ustawy Prawo przedsiębiorców*, który zastąpi obowiązującą SDG. Jednocześnie proponuje się połączenie w odrębnej ustawie przepisów dotyczących przedsiębiorców zagranicznych oraz innych osób zagranicznych uczestniczących w obrocie gospodarczym na terytorium RP.

Proponuje się przejście do nowej ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisów:

- 1) ustawy usługowej; w konsekwencji ustawa usługowa zostanie uchylona;
- 2) art. 85–86, art. 88–92 SDG (dotyczących utworzenia i działalności oddziałów przedsiębiorcy zagranicznego;
- 3) art. 93–102a SDG (dotyczących utworzenia i działalności przedstawicielstwa przedsiębiorcy zagranicznego, przy czym w ich zakresie dokonano stosunkowo najliczniejszych modyfikacji);
- 4) art. 9a i art. 9b SDG (uznanie certyfikatów, zaświadczeń oraz gwarancji i ubezpieczeń udzielonych i wydanych w państwach członkowskich UE);
- 5) art. 13 SDG (dot. podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej przez osoby zagraniczne na terytorium RP).

Przejście przez nową ustawę o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym przepisów wdrażających dyrektywę usługową na terytorium RP oraz przepisów ustawy SDG dot. osób zagranicznych, oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych ma zapewnić stworzenie spójnej i przejrzystej regulacji, w sposób możliwie całościowy regulującej różne formy i zasady uczestnictwa osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium RP. Ułatwi to podejmowanie aktywności ekonomicznej w Polsce m.in. przez mieszkających w Polsce cudzoziemców oraz inwestorów zagranicznych, jak również będzie miało pozytywny skutek dla rozwoju polskiej gospodarki.

Wobec powyższego, projekt ustawy konsumuje przepisy ustawy usługowej. Do projektu zostały przeniesione także przepisy art. 85–86, art. 88–92 SDG dotyczące utworzenia i działalności oddziałów przedsiębiorcy zagranicznego oraz przepisy art. 93–102a SDG dotyczące utworzenia i działalności przedstawicielstwa przedsiębiorcy zagranicznego. Ponadto, na wzór rozwiązania przyjętego w SDG, utrzymano zasadę dotyczącą podejmowania działalności gospodarczej przez osoby zagraniczne wskazane w art. 13 SDG z uwzględnieniem uzasadnionych ograniczeń dopuszczonych na gruncie *Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej*¹⁾ i orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE, takich jak: porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne, czy bezwzględne wymogi dotyczące dobra ogólnego. Jednocześnie proponuje się zmianę redakcji przepisów obecnego art. 13 SDG tak, aby nie było wątpliwości, na jakich zasadach działalność gospodarczą na terytorium RP mogą podejmować osoby zagraniczne. Redakcja przepisów obecnego art. 13 SDG jest bowiem niewystarczająco klarowna.

Do projektowanej ustawy przeniesiono także przepisy art. 9a i art. 9b ustawy SDG, które wdrażają do polskiego porządku prawnego część przepisów dyrektywy usługowej i zobowiązują organy administracji publicznej do uznawania certyfikatów, zaświadczeń oraz gwarancji i ubezpieczeń udzielonych i wydanych w państwach członkowskich UE. Przepisy te stanowią podstawę prawną dla organów administracji publicznej do dokonania oceny równoważności wymogów i jednocześnie statuują obowiązek uznawania wymogów spełnionych na terytorium innych państw członkowskich oraz uznawania dokumentów potwierdzających spełnienie tychże wymogów.

Spod przepisów projektowanej ustawy, analogicznie jak w ustawie usługowej, wyłączone zostały niektóre zawody i rodzaje działalności usługowej. Są to m.in. zawody związane z przepisami ustawy – Prawo przewozowe, prawo o notariacie, ustawy o pracy na morskich statkach handlowych, o zakładach opieki zdrowotnej, o systemie oświaty, o radiofonii i telewizji, o zawodach pielęgniarki i położnej (z wyłączeniem działalności gospodarczej w zakresie kształcenia podyplomowego), o zawodach lekarza i lekarza dentystry (z wyłączeniem działalności gospodarczej w zakresie kształcenia podyplomowego), o ochronie osób i mienia czy o komornikach sądowych i egzekucji. Katalog wyłączeń został zaktualizowany, ze względu na zmiany legislacyjne, które miały miejsce od czasu ostatnich nowelizacji ustawy usługowej.

W zakresie przepisów przyznających ministrowi do spraw gospodarki kompetencję do wydawania decyzji o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zagranicznego, który utworzył oddział w Polsce, poprawiono treść odpowiedniego przepisu. Nadal przesłanką wydania takiej decyzji może być rażące naruszenie prawa polskiego lub niewykonywanie obowiązków informacyjnych, niemniej doprecyzowano, iż takie naruszenie może spowodować sam przedsiębiorca zagraniczny, a nie oddział. Dotychczasowe sformułowanie było nieściśle i wprowadzało niepotrzebne, swoiste upodmiotowienie oddziału. Obecne sformułowanie przesądza wprost, iż oddział jest tylko formą, w jakiej działa przedsiębiorca zagraniczny, i to przedsiębiorca zagraniczny jako adresat przedmiotowych przepisów może je naruszyć.

W zakresie likwidacji oddziału przedsiębiorcy zagranicznego, postanowiono ograniczyć obowiązek przeprowadzania postępowania likwidacyjnego zgodnie z przepisami Kodeksu spółek handlowych o likwidacji spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, jedynie do sytuacji, w której likwidacja jest wynikiem wydania decyzji przez właściwego ministra, o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach oddziału.

Projekt zakłada, tak jak dotychczas, że utworzenie przedstawicielstwa wymaga wpisu do rejestru przedstawicielstw prowadzonego przez ministra właściwego do spraw gospodarki, na podstawie złożonego przez przedsiębiorcę zagranicznego wniosku. Wprowadza się nowy obowiązek dołączenia do wniosku o wpis dokumentu potwierdzającego

¹⁾ Dz. Urz. UE C 326, z 26.10.2012, str. 1.

upoważnienie osoby wskazanej we wniosku do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego w przedstawicielstwie wraz z potwierdzeniem przyjęcia tego upoważnienia przez osobę upoważnioną. Dokument powyższy wskazuje umocowanie konkretnej osoby do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego oraz zawiera akceptację ww. osoby do pełnienia określonej funkcji. Dokument ten ma za zadanie uwiarygodnić wskazane we wniosku dane osoby upoważnionej oraz zapewniać, że osoba ta jest świadoma tego, że reprezentując przedsiębiorcę w przedstawicielstwie staje się podmiotem, do którego zgłasza się wszelkie uwagi dotyczące działalności przedstawicielstwa. Staje się ona m.in. osobą, na której spoczywa obowiązek likwidacji przedstawicielstwa, gdy zajdą ku temu przesłanki.

Zasadniczą zmianą – w stosunku do obecnie obowiązujących rozwiązań – jest wprowadzenie zasady dokonywania wpisu przedstawicielstwa na czas określony, tj. na okres 2 lat. Każdy przedsiębiorca zagraniczny zainteresowany kontynuowaniem działalności przedstawicielstwa miałby prawo wystąpienia o przedłużenie wpisu na kolejny okres. Propozycja ta wynika z dotychczasowej praktyki prowadzenia rejestru przedstawicielstw i ma na celu stworzenie systemu, który będzie zapewniał większą aktualność i poprawność danych zawartych w rejestrze oraz ma na celu wzmocnienie funkcji informacyjnych rejestru przedstawicielstw.

Przepisy dot. rejestru uzupełniono także pod względem ich dostosowania do wchodzących w życie w maju 2018 r. przepisów rozporządzenia unijnego dot. ochrony danych osobowych (RODO). Doprecyzowano sposób udostępniania danych z rejestru.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa UE przyjmują różną praktykę w zakresie umiejscawiania regulacji dot. działalności gospodarczej, w tym odnoszących się do przedsiębiorstw zagranicznych w obrocie gospodarczym. Poniżej przykłady z wybranych krajów:

Węgry – ustawa o prywatnej przedsiębiorczości (Evt., V 1990) reguluje swobodę działalności gospodarczej. Po przystąpieniu Węgier do UE ustawa ta odnosi się również do obywateli innych państw członkowskich Wspólnoty.

Francja – brak jednej regulacji określającej prawa przedsiębiorców. Zasady podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej są określone w art. 7 ustawy z dnia 2 i 17 marca 1791 roku (tzw. „Prawo Allarda”). Swoboda działalności gospodarczej stanowi we Francji prawo publiczne (Trybunał Konstytucjonalny, 18 października 1960 roku).

Holandia – brak jednej regulacji na wzór ustawy SDG. Analogiczne przepisy, w tym regulujące prawa przedsiębiorców, zawarte są w kodeksie cywilnym, ustawie ogólne prawo administracyjne, ustawie o rejestrze handlowym i innych.

Dania – nie ma jednej ramowej ustawy regulującej wykonywanie działalności gospodarczej. W Danii obowiązuje ustawa o rejestrze firm CVR, w którym zarejestrowane są wszystkie duńskie firmy, bez względu na to czy są to firmy państwowe czy prywatne oraz jaką mają formę prawną czy organizacyjną.

Czechy – ustawa nr 455/1991 o działalności gospodarczej (UDG) reguluje warunki wykonywania działalności, zawiera przepisy dot. form wykonywania działalności, form reglamentacji i rejestracji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy zagraniczni wykonujący działalność gospodarczą na terytorium RP	przedsiębiorcy zagraniczni wykonujący działalność gospodarczą na terenie RP na podstawie art. 13 SDG		Wylimitowanie wątpliwości (art. 13 ustawy SDG), na jakich zasadach działalność gospodarczą na terytorium RP mogą podejmować przedsiębiorcy zagraniczni.
	2293 oddziały przedsiębiorców zagranicznych (stan na 30.06.2016 r.) W I poł. 2016 r. do rejestru zostało wpisanych 112 oddziałów, a wykreślonych 59.	Sprawozdanie o stanie Rejestru Przedsiębiorców za okres 2016.01.01–2016.06.30 sporządzone przez Centralną Informację KRS	Niewielkie zmiany prawne dostosowujące do zmienionego stanu prawnego w innych przepisach lub uproszczenie zasad funkcjonowania oddziałów w RP.
	402 przedstawicielstwa figurujące w rejestrze przedstawicielstw	Rejestr przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych prowadzony przez ministra właściwego do spraw gospodarki	Wprowadzenie skutecznych instrumentów wymuszających dokonywanie aktualizacji wpisu do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych (szacuje się, że na dzień dzisiejszy ok. 80% z 402 przedstawicielstw

		wpisanych do rejestru przedstawicielstw prowadzi faktyczną działalność w formie przedstawicielstwa). Nie wzrosną koszty dla przedsiębiorców zagranicznych (opłata za wpis do rejestru przedstawicielstw pozostanie na niezmiennym poziomie tj. 1000 zł) ani po stronie organu rejestrowego.
Osoby zagraniczne świadczące działalność usługową na terytorium RP		Zwiększenie przejrzystości prawa dzięki skupieniu w jednym akcie prawnym przepisów dotyczących uczestnictwa osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium RP.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Propozycja była przedmiotem prac Zespołu ds. Konstytucji Biznesu, organu pomocniczego Ministra Rozwoju. W skład Zespołu wchodził przedstawiciel świata nauki oraz praktycy prawa.

Propozycja była również przedmiotem prekonsultacji w ramach Zespołu do spraw Doskonalenia Regulacji Gospodarczych, będącego organem pomocniczym Ministra Rozwoju i Finansów, skupiającym przedstawicieli organizacji przedsiębiorców.

Wstępny projekt ustawy został upubliczniony 18 listopada 2016 r. podczas Kongresu 590 w Rzeszowie, będącego forum wymiany idei i doświadczeń polskich specjalistów z zakresu biznesu, nauki, polityki i legislacji, w ramach pakietu „Konstytucja Biznesu”. Wstępny projekt został też zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rozwoju w dniu 18 listopada 2016 r.

Przeprowadzono szerokie konsultacje publiczne, w tym z reprezentatywnymi organizacjami przedsiębiorców i pracodawców, jak i reprezentatywnymi organizacjami związkowymi (luty–marzec 2017 r.). Lista podmiotów, którym projekt został przekazany w ramach konsultacji publicznych – w załączniku do OSR. Konferencja uzgodnieniowa odbyła się 25 kwietnia 2017 r.

Projekt został również przekazany do zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego oraz został uznany za uzgodniony przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt został opublikowany na stronie BIP RCL w ramach Rządowego Procesu Legislacyjnego oraz na stronie www.konsultacje.gov.pl

Wyniki konsultacji zostały przedstawione w raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

												Łącznie (0–10)	
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa													
JST													
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki													
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Projekt nie będzie powodował skutków dla sektora finansów publicznych.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2016 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	duże przedsiębiorstwa	<p>Wyeliminowanie wątpliwości (art. 13 ustawy SDG), na jakich zasadach działalność gospodarczą na terytorium RP mogą podejmować osoby zagraniczne.</p> <p>Zwiększenie przejrzystości prawa dzięki skupieniu w jednym akcie prawnym przepisów dotyczących uczestnictwa osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium RP.</p> <p>Uproszczenie procedur i zmniejszenie liczby przedkładanych dokumentów, m.in. uproszczenie wpisu do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych prowadzonego przez ministra właściwego do spraw gospodarki, rezygnacja z konieczności przedkładania dokumentu (umowy najmu) uprawniającego przedsiębiorcę zagranicznego do wykorzystywania nieruchomości na potrzeby siedziby głównej przedstawicielstwa.</p>						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	<p>Wyeliminowanie wątpliwości (art. 13 ustawy SDG), na jakich zasadach działalność gospodarczą na terytorium RP mogą podejmować osoby zagraniczne.</p> <p>Zwiększenie przejrzystości prawa dzięki skupieniu w jednym akcie prawnym przepisów dotyczących uczestnictwa osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium RP.</p> <p>Uproszczenie procedur i zmniejszenie liczby przedkładanych dokumentów, m.in. uproszczenie wpisu do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych prowadzonego przez ministra właściwego do spraw gospodarki, rezygnacja z konieczności przedkładania dokumentu (umowy najmu) uprawniającego przedsiębiorcę zagranicznego do wykorzystywania nieruchomości na potrzeby siedziby głównej przedstawicielstwa.</p>						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: obowiązek aktualizacji co dwa lata wpisu w rejestrze

	przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Uproszczenie procedur (m.in. uproszczenie wpisu do rejestru przedstawicielstw) i zmniejszenie liczby przedkładanych dokumentów (np. umowy najmu).		
9. Wpływ na rynek pracy		
Brak bezpośredniego wpływu.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 marca 2018 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się ewaluacji projektu. W trybie bieżącym będzie analizowane, czy wyeliminowano wątpliwości prawne istniejące w obecnym stanie, a które projektowana ustawa ma wyeliminować.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
W załączniku – lista podmiotów, którym przekazuje się projekt w ramach konsultacji publicznych.		

Załącznik. Lista podmiotów, którym przekazano projekt w ramach konsultacji publicznych.

- 1) ABSL – Związek Liderów Sektora Usług Biznesu,
- 2) Agencja Rozwoju Przemysłu S.A.,
- 3) Business Centre Club,
- 4) Europejskie Centrum Konsumenckie,
- 5) Federacja – Porozumienie Polskiego Rynku Nieruchomości,
- 6) Federacja Przedsiębiorców Polskich,
- 7) Forum Związków Zawodowych,
- 8) Fundacja im. Stefana Batorego,
- 9) Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
- 10) Fundacja Republikańska,
- 11) Geodezyjna Izba Gospodarcza,
- 12) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa,
- 13) Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa,
- 14) Instytut Badań nad Demokracją i Przedsiębiorstwem Prywatnym,
- 15) Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową,
- 16) Izba Domów Maklerskich,
- 17) Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie”,
- 18) Izba Gospodarcza „Apteka Polska,
- 19) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie,
- 20) Izba Gospodarcza Gazownictwa,
- 21) Izba Przemysłowo - Handlowa Inwestorów Zagranicznych w Polsce,
- 22) Konfederacja Lewiatan,
- 23) Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce,
- 24) Kongres Budownictwa,
- 25) Krajowa Federacja Konsumentów,
- 26) Krajowa Izba Biegłych Rewidentów,
- 27) Krajowa Izba Biopaliw,
- 28) Krajowa Izba Doradców Podatkowych,
- 29) Krajowa Izba Doradców Restrukturyzacyjnych,
- 30) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji,
- 31) Krajowa Izba Gospodarcza,
- 32) Krajowa Izba Gospodarki Morskiej,
- 33) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami,
- 34) Krajowa Izba Rozliczeniowa,
- 35) Krajowa Rada Izb Rolniczych,
- 36) Krajowa Rada Komornicza,
- 37) Krajowa Rada Notarialna,
- 38) Krajowa Izba Radców Prawnych,
- 39) Krajowa Rada Sądownictwa,
- 40) Krajowa Rada Spółdzielcza,
- 41) Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego,
- 42) Krajowy Związek Banków Spółdzielczych,
- 43) Krajowy Związek Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych,
- 44) Naczelna Organizacja Techniczna,
- 45) Naczelna Rada Adwokacka,
- 46) Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
- 47) Naczelny Sąd Administracyjny,
- 48) NSZZ Solidarność,
- 49) Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl,
- 50) Ogólnopolski Związek Pracodawców Niepublicznych Operatorów Poczтовых,
- 51) Ogólnopolskie Porozumienie Związków
- 71) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
- 72) Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego,
- 73) Polska Rada Biznesu,
- 74) Polska Izba Gospodarcza Eksporterów, Importerów i Kooperacji,
- 75) Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji,
- 76) Polska Izba Gospodarki Odpadami,
- 77) Polska Izba Handlu,
- 78) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
- 79) Polska Izba Inżynierów Budownictwa,
- 80) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
- 81) Polska Izba Ochrony Osób i Mienia,
- 82) Polska Izba Ochrony,
- 83) Polska Izba Paliw Płynnych,
- 84) Polska Izba Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych,
- 85) Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa,
- 86) Polska Izba Przemysłu Chemicznego,
- 87) Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych Polfarmed,
- 88) Polska Izba Rzeczoznawstwa Majątkowego,
- 89) Polska Izba Ubezpieczeń,
- 90) Polskie Towarzystwo Gospodarcze,
- 91) Sąd Najwyższy,
- 92) Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia,
- 93) Stowarzyszenie Archiwistów Polskich,
- 94) Stowarzyszenie Eksporterów Polskich,
- 95) Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych,
- 96) Stowarzyszenie Geodetów Polskich,
- 97) Stowarzyszenie Inspektorów Pracy RP,
- 98) Stowarzyszenie Konsumentów Polskich,
- 99) Stowarzyszenie Księgowych w Polsce,
- 100) Stowarzyszenie Polska Federacja Producentów Żywności,
- 101) Stowarzyszenie Polskich Brokerów Polska Izba Brokerów,
- 102) Stowarzyszenie Polskich Energetyków,
- 103) Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości,
- 104) Stowarzyszenie Producentów Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych,
- 105) Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie,
- 106) Towarzystwo Obrotu Energią,
- 107) Zrzeszenie Prawników Polskich,
- 108) Zrzeszenie Związków Zawodowych Energetyków,
- 109) Związek Armatorów Polskich,
- 110) Związek Banków Polskich,
- 111) Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej,
- 112) Związek Maklerów i Doradców,
- 113) Związek Miast Polskich,
- 114) Związek Pracodawców AGD,
- 115) Związek Pracodawców Izby Recyklingu i Odzysku,
- 116) Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
- 117) Związek Pracodawców Polskiego Przemysłu Spirytusowego,
- 118) Związek Pracodawców Przemysłu i Urządzeń Pomiarowych,

- Zawodowych,
- 52) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kupców Drobnej Wytwórczości,
- 53) Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych,
- 54) Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości,
- 55) Polska Federacja Producentów Żywności, Związek Pracodawców,
- 56) Polska Federacja Rynku Nieruchomości,
- 57) Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych,
- 58) Polska Izba Cła, Logistyki i Spedycji,
- 59) Polska Izba Spedycji i Logistyki,
- 60) Polska Organizacja Branży Parkingowej,
- 61) Polski Fundusz Rozwoju S.A.,
- 62) Polski Związek Pracodawców Budownictwa,
- 63) Polski Związek Pracodawców Prywatnych Branży Kosmetycznej,
- 64) Polski Związek Przemysłu Oponiarskiego,
- 65) Polski Związek Windykacji,
- 66) Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych,
- 67) Polskie Towarzystwo Przemysłu i Rozdziału Energii Elektrycznej,
- 68) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 69) Polska Izba Zielarsko-Medyczna i Drogeryjna,
- 70) Polska Organizacja Gazu Płynnego.
- 119) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 120) Związek Polskiego Leasingu,
- 121) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 122) Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej.

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

I. Informacje ogólne

Projekt stanowi część pakietu „Konstytucja Biznesu”.

Projekt ma na celu kompleksowe określenie norm prawnych wykonywania działalności gospodarczej i transgranicznej działalności usługowej na terytorium RP przez przedsiębiorców zagranicznych i inne osoby zagraniczne. Projekt ustawy konsumuje przepisy ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium RP oraz część przepisów aktualnie obowiązującej ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (SDG), dotyczące m.in. utworzenia i działalności oddziałów przedsiębiorców zagranicznych czy przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych.

II. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt ustawy został przekazany pismem z dnia 10 lutego br. następującym podmiotom:

- ABSL – Związek Liderów Sektora Usług Biznesu,
- Agencja Rozwoju Przemysłu S.A.,
- Business Centre Club,
- Europejskie Centrum Konsumentckie,
- Federacja – Porozumienie Polskiego Rynku Nieruchomości,
- Forum Związków Zawodowych,
- Fundacja im. Stefana Batorego,
- Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
- Fundacja Republikańska,
- Geodezyjna Izba Gospodarcza,
- Górnicza Izba Przemysłowo- Handlowa,
- Hutnicza Izba Przemysłowo – Handlowa,
- Instytut Badań nad Demokracją i Przedsiębiorstwem Prywatnym,
- Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową,
- Izba Domów Maklerskich,
- Izba Gospodarcza "Wodociągi Polskie",
- Izba Gospodarcza „Apteka Polska”,
- Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie,
- Izba Gospodarcza Gazownictwa,

- Izba Przemysłowo - Handlowa Inwestorów Zagranicznych w Polsce,
- Konfederacja Lewiatan,
- Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce Związek Pracodawców,
- Kongres Budownictwa,
- Krajowa Federacja Konsumentów,
- Krajowa Izba Biegłych Rewidentów,
- Krajowa Izba Biopaliw,
- Krajowa Izba Doradców Podatkowych,
- Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji,
- Krajowa Izba Gospodarki Morskiej,
- Krajowa Izba Gospodarki Odpadami,
- Krajowa Izba Rozliczeniowa,
- Krajowa Izba Doradców Restrukturyzacyjnych,
- Krajowa Izba Gospodarcza,
- Krajowa Rada Izb Rolniczych,
- Krajowa Rada Komornicza,
- Krajowa Rada Notarialna,
- Krajowa Rada Radców Prawnych,
- Krajowa Rada Sądownictwa,
- Krajowa Rada Spółdzielcza,
- Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego,
- Krajowy Związek Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych,
- Naczelna Rada Adwokacka,
- Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
- NSZZ Solidarność,
- Ogólnopolski Związek Pracodawców Niepublicznych Operatorów Pocztowych,
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kupców Drobnej Wytwórczości,
- Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości,
- Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych,
- Polska Federacja Producentów Żywności, Związek Pracodawców,
- Polska Federacja Rynku Nieruchomości,
- Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych,
- Polska Izba Cła, Logistyki i Spedycji,
- Polska Izba Gospodarcza Eksporterów, Importerów i Kooperacji,
- Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji,
- Polska Izba Handlu,
- Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,

- Polska Izba Inżynierów Budownictwa,
- Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
- Polska Izba Ochrony Osób i Mienia,
- Polska Izba Ochrony,
- Polska Izba Paliw Płynnych,
- Polska Izba Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych,
- Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa,
- Polska Izba Przemysłu Chemicznego,
- Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych Polfarmed,
- Polska Izba Rzeczoznawstwa Majątkowego,
- Polska Izba Ubezpieczeń,
- Polska Izba Zielarsko - Medyczna i Drogerijna,
- Polska Izba Gospodarki Odpadami,
- Polska Organizacja Branży Parkingowej,
- Polska Organizacja Gazu Płynnego,
- Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
- Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego,
- Polska Rada Biznesu,
- Polski Fundusz Rozwoju,
- Polski Związek Pracodawców Budownictwa,
- Polski Związek Pracodawców Prywatnych Branży Kosmetycznej,
- Polski Związek Windykacji,
- Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych,
- Polskie Towarzystwo Przemysłu i Rozdziału Energii Elektrycznej,
- Polski Związek Przemysłu Oponiarskiego,
- Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia,
- Stowarzyszenie Archiwistów Polskich,
- Stowarzyszenie Eksporterów Polskich,
- Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych,
- Stowarzyszenie Geodetów Polskich,
- Stowarzyszenie Inspektorów Pracy RP,
- Stowarzyszenie Konsumentów Polskich,
- Stowarzyszenie Księgowych w Polsce,
- Stowarzyszenie Polska Federacja Producentów Żywności,
- Stowarzyszenie Polskich Brokerów Polska Izba Brokerów,
- Stowarzyszenie Polskich Energetyków,
- Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości,

- Stowarzyszenie Towarzystw Funduszy Inwestycyjnych,
- Stowarzyszenie Producentów Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych,
- Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie,
- Towarzystwo Obrotu Energią,
- Unia Metropolii Polskich,
- Unia Miasteczek Polskich,
- Zrzeszenie Związków Zawodowych Energetyków,
- Związek Armatorów Polskich,
- Związek Banków Polskich,
- Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej,
- Związek Maklerów i Doradców,
- Związek Miast Polskich,
- Związek Powiatów Polskich,
- Związek Pracodawców AGD,
- Związek Pracodawców Izby Recyklingu i Odzysku,
- Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
- Związek Pracodawców Polskiego Przemysłu Spirytusowego,
- Związek Pracodawców Przemysłu i Urzędzeń Pomiarowych,
- Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- Związek Przedsiębiorstw Leasingowych,
- Związek Rzemiosła Polskiego,
- Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej.

Uwagi zgłoszone w ramach konsultacji społecznych dotyczyły w szczególności: zasadności odrębnego regulowania zasad wykonywania działalności gospodarczej przez podmioty zagraniczne, czasowego ograniczenia wpisu (dotychczas bezterminowy) przedstawicielstwa przedsiębiorcy zagranicznego do rejestru, przyznania oddziałowi przedsiębiorcy zagranicznego zdolności sądowej oraz w kilku miejscach propozycji poprawek o charakterze definicyjnym, porządkowym lub legislacyjnym.

Uwagi zgłoszone w ramach konsultacji publicznych były także przedmiotem dyskusji na konferencji uzgodnieniowej w dniu 25 kwietnia 2017 r.

Omówienie poszczególnych uwag zgłoszonych w ramach konsultacji zostało przedstawione w załączniku.

III. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

W toku prac nad projektem ustawy nie zasięgnięto opinii oraz nie przeprowadzono konsultacji ani uzgodnień z właściwymi organami i instytucjami Unii europejskiej, w tym EBC. Stosownie do § 42 ust. 1 pkt 2 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady*

Ministrów, zwrócono się o przedstawienie opinii na temat zgodności projektów z prawem UE. Minister Spraw zagranicznych w piśmie z dnia 17 marca br. (DPUE.920.385.2017/3/msz) wyraził opinię, że projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem uwag zawartych w opinii. Uwagi zostały uwzględniono częściowo, z pominięciem kwestii, co do której projektodawca uzyskał pozytywną opinię Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów, a która to kwestia nie ulega w projekcie nowej ustawy istotnej zmianie w stosunku do obecnie obowiązującego stanu prawnego. Należy również dodać, iż kwestia ta dotąd nie budziła wątpliwości w zakresie zgodności z prawem Unii Europejskiej. Projektowana *ustawa o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej* oraz niektóre przepisy pozostałych projektów ustaw w ramach pakietu „Konstytucja biznesu” stanowią powtórne wdrożenie dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej usług na rynku wewnętrznym.

IV. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku.

Stosownie do art. 5 *ustawy z 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* oraz art. 52 § 1 *uchwały Nr 190 Rady Ministrów z 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów* projekt ustawy został udostępniony w BIP Rządowego Centrum Legislacji oraz na stronie rządowego portalu konsultacji publicznych (konsultacje on-line). Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania udziałem w pracach nad projektem w trybie przepisów *ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa*.

Warszawa, dnia 8 września 2017 r.

**Załącznik do raportu z konsultacji
projektu ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej**

Lp.	Propozycja	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Stanowisko MR Uwaga uwzględniona/nieuwzględniona komentarz
Uwagi ogólne				
1.		Lewiatan	<p>Projekt stanowi co do zasady kompilację dotychczasowych przepisów z ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz z ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, a zmiany proponowane w komentowanym projekcie mają charakter głównie redakcyjny.</p> <p>W ocenie Konfederacji Lewiatan do jednych z niewielu istotnych zmian przewidzianych w niniejszym projekcie można zaliczyć ograniczenie obowiązku likwidacji oddziału przedsiębiorcy zagranicznego zgodnie z przepisami kodeksu spółek handlowych jedynie do sytuacji, gdy likwidacja następuje na podstawie decyzji właściwego ministra zakazującego prowadzenie działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach oddziału. Zmianę ta należy ocenić pozytywnie.</p> <p>Jako negatywną zmianę należy wskazać wprowadzenie ograniczenia czasowego (do dwóch lat z możliwością przedłużenia) dla przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych działających w Polsce. Takie uregulowanie bez potrzeby nakłada na zagranicznego przedsiębiorcę dodatkowy obowiązek składania wniosku o przedłużenie wpisu przedstawicielstwa w rejestrze, co może prowadzić w praktyce do wykreślenia przedstawicielstw z rejestru jedynie z uwagi na niedopełnienie obowiązku złożenia wniosku o przedłużenie wpisu.</p>	<p>Uwaga w części negatywnej, nieuwzględniona.</p> <p>Zmiana w zakresie czasowego ograniczenia ważności wpisu do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorcy zagranicznego zapewni aktualność rejestru oraz wzmocni jego funkcje informacyjne w zakresie faktycznego prowadzenia działalności. W 2014 roku rozesłano pisma do 112 przedstawicielstw w celu potwierdzenia funkcjonowania przedstawicielstwa na terenie Polski, utworzonych w latach 2000–2001. 27% pism wróciło z adnotacją "nie podjęte przez adresata". Obowiązek raz na dwa lata przedłużania wpisu nie wydaje się nadmiernie uciążliwy wobec korzyści z zapewnienia większej aktualności rejestru dla uczestników obrotu gospodarczego.</p> <p>Uwaga była omawiana podczas konferencji uzgodnieniowej, przy</p>

				czym ostatecznie ustalono utrzymanie terminowości wpisu.
2.		BCC – Business Centre Club	<p>Podstawowym celem regulacji jest kompleksowe uregulowanie zasad uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terenie RP poprzez zgromadzenie tych zasad w jednej projektowanej ustawie.</p> <p>Rozdział 4 Projektu tj. kwestii oddziałów przedsiębiorców zagranicznych.</p> <p>Projekt ustawy w zakresie tworzenia w Polsce oddziałów przedsiębiorców zagranicznych przewiduje pozostawienie w porządku prawnym instytucji oddziału jako formy prowadzenia działalności gospodarczej podmiotów zagranicznych i w zasadniczym zakresie odpowiada dotychczasowym uregulowaniom Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. ZP BCC chciałoby zwrócić uwagę na istotny problem, który występuje w praktyce obrotu gospodarczego. Wielokrotnie dochodzi bowiem do sytuacji, gdy w związku z działalnością oddziału przedsiębiorcy zagranicznego powstaje zadłużenie. Zarówno w świetle obecnie obowiązujących przepisów, jak i proponowanych rozwiązań w Projekcie przedsiębiorca, który jest wierzycielem, nie ma możliwości pozwania oddziału przedsiębiorcy zagranicznego przed polski sąd. Brak jest bowiem przepisu, który zapewniałby oddziałowi przedsiębiorcy zagranicznego, zdolność prawną, a tym samym zdolność sądową. Zgodnie bowiem z art. 64 § 1 [1] k.p.c. zdolność sądową mają jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną. Zgodnie zaś z art. 65 § 1 k.p.c. zdolność do czynności procesowych (zdolność procesową) mają osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 64 § 1 [1] k.p.c.</p> <p>Pozwy wnoszone przeciwko oddziałowi przedsiębiorcy zagranicznego, czy wnioski o zawezwanie do próby ugodowej oddziału przedsiębiorcy zagranicznego są odrzucane przez polskie sądy bez merytorycznego rozpoznania. Oddział przedsiębiorcy zagranicznego korzysta zatem z wszelkich atutów bycia uczestnikiem obrotu gospodarczego, m.in. zawiera umowy, zaciąga zobowiązania, w sytuacji zaś konieczności wystąpienia do sądu w związku z w/w czynnościami, jego kontrahent jest zmuszony składać pozew w kraju macierzystym oddziału, co wiąże się ze znacznymi trudnościami oraz wysokimi kosztami. Taka sytuacja jest niezrozumiała dla wielu przedsiębior-</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>W chwili obecnej projektodawca nie planuje dokonywania zmian w tym zakresie, zmieniających zasadniczo charakter oddziału przedsiębiorcy zagranicznego w systemie prawnym.</p> <p>Oddziały przedsiębiorców zagranicznych mają ugruntowaną pozycję w systemie prawa, nie była rozważana możliwość przyznania im zdolności prawnej czy zdolności sądowej.</p>

			ców. W ocenie ZP BCC należy dokonać dogłębnej analizy tego problemu i wypracować jego skuteczne rozwiązanie.	
3.		Pracodawcy RP	Ustawa systematyzuje i porządkuje w jednym akcie prawnym aktualny stan prawny przedsiębiorców zagranicznych, dodatkowo reguluje wprost kilka kwestii które do tej pory wynikały z praktyki czy interpretacji innych regulacji — należy to ocenić pozytywnie. Pozytywne jest też zniesienie pewnych formalności jak: formalna likwidacja oddziału; podawanie danych kontaktowych w Polsce osób upoważnionych (znika obowiązek wzoru podpisu osoby reprezentującej przedsiębiorcę w oddziale). Niejasne jest, dlaczego podmioty zagraniczne muszą mieć odrębną regulację — bo jeśli coś wydzielamy do odrębnej regulacyjnej, to tak jakby ta grupa wymagała zupełnie innego traktowania. Czy to nie będzie dyskryminujące?	Uwaga wyjaśniona. W zakresie wskazanej niejasności, czy wydzielenie materii dotyczącej osób zagranicznych do odrębnej ustawy nie powoduje dyskryminacji, w ocenie projektodawcy sytuacja taka nie ma miejsca. Reguły traktowania osób zagranicznych zasadniczo nie ulegają zmianie, a zabieg legislacyjny ma na celu jedynie uporządkowanie przepisów we wskazanym zakresie.
Uwagi szczegółowe				
Art. 4.				
4.		ZBP	Art. 4, 28, 30, 32, 40 - należy doprecyzować zapisy w słowniczku. Słowniczek powinien być poszerzony o pojęcie "Ministra". Kilka przepisów ustawy posługuje się pojęciem Ministra (np. 28, 30, 32) podczas gdy dopiero w art. 40 wskazuje na "Ministra właściwego ds. gospodarki. O ile więc Minister w pozostałych przepisach ustawy ma oznaczać Ministra d/s gospodarki, to jednolite pojęcie "Ministra" należy wprowadzić do słownika zamieszczonego w art 4.	Uwaga uwzględniona. Definicja pojęcia „minister” z art. 19 pkt 3 została umiejscowiona w słowniczku w ustawie.
5.		NSZZ Solidarność	Przepis art. 4 zawiera definicję legalną „nadrzędnego interesu publicznego”. Z definicji tej wynika, że jest to wartość podlegająca ochronie. W pozostałym zakresie tego przepisu mamy do czynienia z katalogiem otwartym, przykładowo wymieniającym wartości nadrzędne. Należy podkreślić, że takie sformułowanie definicji legalnej jest sprzeczne z techniką legislacyjną, która umożliwia co prawda, zgodnie z par. 153 pkt 3 rozporządzenia w sprawie zasadach techniki prawodawczej, dokonywanie przykładowych wyliczeń, jednakże zobowiązuje również do tworzenia przepisów jasnych i zrozumiałych. W przedstawionej definicji brakuje chociażby doprecyzowania, o jaką ochronę wartości chodzi. Można domniemywać jedynie, że jest to wartość podlegająca ochronie prawnej.	Uwaga nieuwzględniona. Przytoczona definicja stanowi odpowiednik obecnego art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy usługowej oraz stanowi zasadniczo powtórzenie definicji z tzw. Dyrektywy usługowej (Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym).

Art. 6.				
6.		ZBP	<p>Art. 6 ust. 1 - należy doprecyzować zagadnienia związane z określeniem minimalnego okresu ani maksymalnego czasu – „czasowe-go” świadczenia usług tym bardziej, że jest to działalność pozarejestrowa.</p> <p>Art. 6 ust. 3 - należy doprecyzować treść zapisu. Zapis wskazuje, że nie dotyczy on przedsiębiorców i osób zagranicznych. W związku z tym usytuowanie go w tej ustawie i w szczególności w rozdziale dot. działalności transgranicznej nie jest zrozumiałe. Jednak odwołanie do tego przepisu wynikające z ust. 4 uzasadnia przyjęcie, że ust. 3 winien dotyczyć przedsiębiorców i osób zagranicznych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Takie doprecyzowanie ust. 1 nie znajduje podstawy w Dyrektywie usługowej.</p> <p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>W zakresie ust. 3 uwaga uwzględniona w ten sposób, że przepis zostanie umiejscowiony po art. 13, aby podkreślić jego szczególny charakter w stosunku do zasadniczej materii ustawy.</p>
Art. 9.				
7.		ZBP	<p>Art. 9 ust. 1 i art. 12 ust. 2 - należy doprecyzować zapis. Obowiązki informacyjne usługodawcy wobec usługobiorcy ustawa dzieli na takie, które usługodawca obowiązany jest przedstawić na wniosek usługobiorcy i takie, które nie wymagają takiego wniosku. Informacje na wniosek są rozbite i część z nich zamieszczona jest w art 9 ust. 1 zaś część w art 12 ust. 2 . Ze względów porządkowych wszystkie informacje przedstawiane przez usługodawcę na wniosek winny znaleźć się w jednym miejscu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Przepisy w tym zakresie nie uległy zmianie, projektodawca nie widzi potrzeby ich zmiany redakcyjnej.</p>
Art.12.				
8.		ZBP	<p>Art. 12 ust.1 pkt 10 - należy doprecyzować zapis poprzez dodanie wyrazów przed "wraz z danym" należy dopisać "oraz o posiadaniu ubezpieczenia lub gwarancji finansowej".</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p>
Art. 14.				
9.		ZBP	<p>Art. 14 ust. 2 - należy doprecyzować zapis. W ustawie zostały zdefiniowane w art. 4 pkt 5 lit a (dotycząca rozdziałów 2 i 5) i b (dotycząca rozdziału 3) "państwa członkowskie". W art. 5 ust. 1 zastosowane zostało pojęcie państw członkowskich. Z kolei w art. 14 ust. 2 jest odwołanie do przepisu art. 5.1, jednakże w przepisie tym (mieszczącym się w rozdziale 4) jest podana jeszcze inna definicja w zakresie "państwa członkowskiego" aniżeli w art 4 pkt 5 lit a lub b. W związku z tym należy uporządkować kwestię zakresu, stosowanego w ustawie "pojęcia państwa członkowskiego" np. poprzez wprowadzenie trzeciej definicji opisującej to pojęcie do słownika i oznaczenie jej</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Definicja „państwa członkowskiego” została poprawiona, także ze względu na uwagi zgłoszone w trakcie uzgodnień międzyresortowych.</p>

			jako art 4 pkt 5) lit c .	
Art. 19.				
10.		ZBP	Art. 19 pkt 1 - należy uwzględnić sytuację w której dotychczasowa forma prawna na prawie obcym nie będzie do przełożenia na język polski. Wówczas należałoby zastanowić się nad pozostawieniem formy oryginalnej.	Uwaga nieuwzględniona. Projektodawca nie przewiduje zmiany stanu prawnego w tym zakresie. Dotychczasowa regulacja nie budziła problemów przy jej stosowaniu.
Art. 20.				
11.		ZBP	Art. 20 ust. 1 pkt 2 - należy wyjaśnić czy w przedmiotowym projekcie zostały uwzględnione postanowienia <i>Rozporządzenia Rady Unii Europejskiej z dnia 29 maja 2000 r. 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego.</i>	Uwaga wymagała dodatkowych wyjaśnień lub przedstawienia propozycji legislacyjnej. Nie została podjęta podczas konferencji uzgodnieniowej.
12.		PGNiG	Uwaga do przesłanek wydania decyzji zakazującej wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zagranicznego <u>Propozycja:</u> Zmiana brzmienia art. 20 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy: <i>„Art. 20. 1. Minister wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach oddziału, w przypadku gdy:</i> <i>(...)</i> <i>3) działalność przedsiębiorcy zagranicznego zagraża bezpieczeństwu, w tym bezpieczeństwu energetycznemu lub obronności państwa, bezpieczeństwu informacji niejawnych o klauzuli tajności "poufne" lub wyższej lub innemu nadrzędnemu interesowi publicznemu.”</i> <u>Uzasadnienie:</u> Celem propozycji jest bezpośrednio potwierdzenie możliwości zakazania wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zagranicznego, gdy działalność ta zagraża bezpieczeństwu energetycznemu państwa.	Uwaga nieuwzględniona. Projektodawca nie przewiduje zmiany obecnego stanu prawnego w przedmiotowym zakresie.
Art. 28.				

13.		ZBP	<p>Art. 28 ust. 1 i art. 4 pkt 2 - należy doprecyzować zapisy. Użyte w zapisie sformułowanie "<i>bezpieczeństwu lub obronności państwa lub bezpieczeństwu informacji niejawnym o klauzuli tajności "poufne" lub wyższej lub innemu nadrzędnemu interesowi publicznemu</i>" powinno być zastąpione poprzez pozostawienie jedynie "<i>nadrzędnemu interesowi publicznemu</i>". Pojęcie "<i>nadrzędnego interesu publicznego</i>" w znaczeniu nadanym w art 4 pkt 2 jest na tyle pojemne, że obejmuje swoim zakresem umieszczone w tym zapisie także inne elementy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Projektodawca nie przewiduje zmiany obecnego stanu prawnego w przedmiotowym zakresie.</p>
-----	--	-----	---	---

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		<p>I. Projekt ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>II. Projekt ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy</p> <p>III. Projekt ustawy Prawo przedsiębiorców</p> <p>IV. Projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej</p>			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
	T / N				
Art. 1 Przedmiot	<p>1. Niniejsza dyrektywa ustanawia ogólne przepisy ułatwiające korzystanie ze swobody przedsiębiorczości przez usługodawców oraz swobodnego przepływu usług, zapewniając przy tym wysoki poziom jakości usług.</p> <p>2. Niniejsza dyrektywa nie dotyczy liberalizacji usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym zarezerwowanych dla podmiotów publicznych lub prywatnych, ani prywatyzacji podmiotów publicznych świadczących usługi.</p> <p>3. Niniejsza dyrektywa nie dotyczy zniesienia monopolu w zakresie świadczenia usług, ani pomocy przyznawanej przez państwa członkowskie, objętej wspólnotowymi regułami konkurencji.</p>	N			

Niniejsza dyrektywa nie ogranicza swobody państw członkowskich w zakresie zdefiniowania, w zgodzie z prawem wspólnotowym, usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, określania, w jaki sposób usługi te powinny być zorganizowane i finansowane, zgodnie z zasadami pomocy państwa, oraz ustalania szczegółowych wymogów, którym podlegają.

4. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na środki podjęte na poziomie wspólnotowym lub krajowym, zgodnie z prawem wspólnotowym, mające na celu ochronę lub promowanie różnorodności kulturowej lub językowej, bądź też pluralizmu mediów.

5. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na przepisy prawa karnego państw członkowskich. Państwa członkowskie nie mogą jednak, obchodząc przepisy niniejszej dyrektywy, ograniczać swobody świadczenia usług poprzez stosowanie przepisów prawa karnego, które szczególnie regulują lub wpływają na podejmowanie lub prowadzenie działalności usługowej.

6. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na prawo pracy, czyli na jakiegokolwiek przepisy prawne lub postanowienia umowne dotyczące warunków zatrudnienia, warunków pracy, w tym bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosunków między pracodawcą a pracownikiem, które państwa członkowskie stosują zgodnie z prawem krajowym, które nie narusza prawa wspólnotowego. Niniejsza dyrektywa nie ma również wpływu na przepisy państw członkowskich dotyczące zabezpieczenia

	<p>społecznego.</p> <p>7. Niniejsza dyrektywa nie narusza korzystania z praw podstawowych uznanych w państwach członkowskich oraz w prawie wspólnotowym. Nie narusza także prawa do negocjowania, zawierania i wdrażania umów zbiorowych oraz podejmowania akcji protestacyjnych, zgodnie z prawem i praktykami krajowymi zgodnymi z prawem wspólnotowym.</p>				
<p>Art. 2 ust. 1</p> <p>Zakres zastosowania</p>	<p>Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do usług świadczonych przez usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo w państwie członkowskim.</p>	T	<p>Art. 5 ust. 1 – ad. projekt ustawy I</p>	<p>1. Usługodawca z państwa członkowskiego może czasowo świadczyć usługi na zasadach określonych w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej albo w postanowieniach umów regulujących swobodę świadczenia usług bez konieczności uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.</p>	
<p>Art. 2 ust. 2 i 3</p>	<p>2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do następujących rodzajów działalności:</p> <p>a) usług o charakterze nieekonomicznym świadczonych w interesie ogólnym;</p> <p>b) usług finansowych, takich jak usługi w zakresie bankowości, działalności kredytowej, ubezpieczeń i reasekuracji, usług w zakresie emerytur pracowniczych lub indywidualnych, papierów wartościowych, funduszy inwestycyjnych, płatności oraz doradztwa inwestycyjnego – w tym usług wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2006/48/WE;</p> <p>c) usług i sieci łączności elektronicznej oraz urządzeń i usług towarzyszących, w związku z zagadnieniami objętymi dyrektywami 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE, 2002/22/WE i 2002/58/WE;</p>	T	<p>Art. 12 – ad. projekt ustawy I</p>	<p>1. Przepisów niniejszego rozdziału oraz przepisów rozdziału 6 nie stosuje się do świadczenia usług, o których mowa w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 915 oraz z 2016 r. poz. 1954 i 2260); 2) ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1796, 1948, 2175 i 2261); 3) ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1414 i ...); 4) ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentyisty (Dz. U. z 2017 r. poz. 125 i 767), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie kształcenia podyplomowego; 5) ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2010 r. poz. 179, z 2015 r. poz. 1569 i 1642, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 785); 	

<p>d) usług w dziedzinie transportu, w tym usług portowych, objętych postanowieniami tytułu V Traktatu;</p> <p>e) usług agencji pracy tymczasowej;</p> <p>f) usług zdrowotnych niezależnie od tego czy są one świadczone w placówkach opieki zdrowotnej, jak również niezależnie od sposobu ich zorganizowania i finansowania na poziomie krajowym oraz tego czy są to usługi publiczne czy prywatne;</p> <p>g) usług audiowizualnych, w tym usług kinematograficznych, niezależnie od sposobu ich produkcji, dystrybucji i transmisji, a także rozpowszechniania radiowego;</p> <p>h) działalności hazardowej ze stawkami pieniężnymi w grach losowych, włącznie z loterią, grami hazardowymi w kasynach i zakładami wzajemnymi;</p> <p>i) działań, które są związane z wykonywaniem władzy publicznej zgodnie z art. 45 Traktatu;</p> <p>j) usług społecznych świadczonych przez usługodawców upoważnionych do tego przez państwo lub organizacje charytatywne uznane za takie przez państwo, związane z budownictwem socjalnym, opieką nad dziećmi oraz pomocą rodzinom i osobom będącym stale lub tymczasowo w potrzebie;</p> <p>k) usług ochrony osobistej;</p> <p>l) usług świadczonych przez notariuszy i komorników powołanych na mocy aktu urzędowego.</p> <p>3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania</p>		<p>6) art. 75a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260, 1926 i ...);</p> <p>7) ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1432 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60 i ...);</p> <p>8) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1277, 1342, 1452 i 1910);</p> <p>9) ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1458, z 2015 r. poz. 1690 i 1960, 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 1566);</p> <p>10) art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 290 i ...);</p> <p>11) art. 5 ust. 1 i art. 5b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1907, 1935 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 708, 1214 i ...);</p> <p>12) ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2016 r. poz. 2142 oraz z 2017 r. poz. 1015, 1200 i ...);</p> <p>13) ustawie z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2016 r. poz. 66 i ...);</p> <p>14) ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2017 r. poz. 959, 1089 i ...), z wyłączeniem świadczenia usług polegających na szkoleniu personelu lotniczego w celu uzyskania licencji członka personelu lotniczego oraz usług innych niż przewóz</p>	
---	--	--	--

	w dziedzinie podatków.		<p>lotniczy;</p> <p>15) ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1727, z późn. zm.¹⁾);</p> <p>16) ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1817 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 573, 1909 i ...), z wyłączeniem świadczenia usług w ramach wykonywanej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 9 ust. 1, przez organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3;</p> <p>17) ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930, z późn. zm.²⁾), z wyłączeniem świadczenia usług w ramach wykonywanej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 67 tej ustawy, oraz usług świadczonych osobom potrzebującym przez podmioty niepubliczne wyłonione przez jednostki samorządu terytorialnego, w drodze zamówień publicznych;</p> <p>18) ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, 1579, 1823, 1948, 1954 i 2003 oraz z 2017 r. poz. 935 i ...);</p> <p>19) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793, z późn. zm.³⁾);</p> <p>20) ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2016 r. poz. 438 oraz z 2017 r. poz. 961);</p> <p>21) ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.⁴⁾);</p> <p>22) ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie</p>	
--	------------------------	--	---	--

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1823, 1920, 1923, 1948 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 60, 1089, 1566 i

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1583, 1948 i 2174 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 624, 777, 1292, 1428, 1475 i

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1807, 1860, 1948, 2138, 2173 i 2250 oraz z 2017 r. poz. 60, 759, 777, 844, 858, 1089, 1139, 1200, 1292, 1321, 1386, 1428 i

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1933, 2169, 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 777, 858, 859, 1321, 1428, 1530 i

				<p>uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056);</p> <p>23) ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1868 i 2020 oraz z 2017 r. poz. 60 i ...);</p> <p>24) ustawie z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich (Dz. U. z 2016 r. poz. 49, 1948 i ...);</p> <p>25) ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471, 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 88, 379, 1089, 1909 i ...).</p> <p>26) ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1638, 1948, 2260 i ...);</p> <p>27) ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1251, 1579, 2020 i ...), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie kształcenia podyplomowego;</p> <p>28) ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 32, 60, 785 i 1215);</p> <p>29) w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1834, 1948, 1954 i ...), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie prowadzenia kursów;</p> <p>30) ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481 i ...), w zakresie świadczenia powszechnych usług pocztowych;</p> <p>31) ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1569 oraz z 2017 r. poz. 60 i 785);</p> <p>32) ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949), z wyłączeniem działalności oświatowej, o której mowa w art. 170 ust. 2 tej ustawy, oraz w ustawie z dnia 7 września 1991 r.</p>
--	--	--	--	--

				<p>o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, z późn. zm.⁵⁾);</p> <p>33) ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. poz. 1089) w zakresie wykonywania zawodu przez biegłego rewidenta oraz świadczenia usług przez firmy audytorskie związanych z wykonywaniem czynności rewizji finansowej.</p> <p>2. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none">1) regulowanym ustawami podatkowymi w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, 648, 768, 935, 1428, 1537 i ...);2) regulowanym przepisami celnymi oraz przepisami określającymi zasady przywozu i wywozu towarów do lub z Unii Europejskiej w zakresie realizowanym przez organy Krajowej Administracji Skarbowej, w szczególności związanymi z realizacją polityki rolnej i handlowej. <p>3. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:</p> <ol style="list-style-type: none">1) usług finansowych świadczonych przez podmioty wykonujące działalność na rynku finansowym na podstawie przepisów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, 724, 791, 819, 1089 i ...);2) usług finansowych, takich jak usługi z zakresu działalności kredytowej, doradztwa inwestycyjnego, obsługi papierów wartościowych oraz innych usług finansowych, o których mowa w załączniku nr I do dyrektywy 2013/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków	
--	--	--	--	--	--

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1954, 1985 i 2169 oraz z 2017 r. poz. 60, 949, 1292 I

				<p>dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.⁶⁾), określającym wykaz rodzajów działalności podlegających wzajemnemu uznawaniu.</p> <p>4. Przepisy niniejszego rozdziału nie wyłączają stosowania przepisów z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.</p>
Art. 3 Powiązania z innymi przepisami prawa wspólnotowego	<p>1. W przypadku kolizji między przepisami niniejszej dyrektywy i innym wspólnotowym aktem prawnym regulującym specyficzne aspekty podejmowania i prowadzenia działalności usługowej w określonych dziedzinach lub w ramach określonych zawodów, pierwszeństwo mają przepisy innych wspólnotowych aktów prawnych i to one stosowane są do tych określonych dziedzin lub zawodów. Obejmuje to:</p> <p>a) dyrektywę 96/71/WE;</p> <p>b) rozporządzenie (EWG) nr 1408/71;</p> <p>c) dyrektywę Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej;</p> <p>d) dyrektywę 2005/36/WE.</p> <p>2. Niniejsza dyrektywa nie dotyczy zasad</p>	N		

⁶⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60, z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1.

	międzynarodowego prawa prywatnego, a zwłaszcza zasad regulujących prawo mające zastosowanie do zobowiązań umownych i pozaumownych, także tych, które gwarantują, że konsumenci będą korzystać z ochrony przyznanej im na mocy zasad ochrony konsumentów określonych w przepisach dotyczących konsumentów obowiązujących w ich państwie członkowskim. 3. Państwa członkowskie stosują przepisy niniejszej dyrektywy zgodnie z postanowieniami Traktatu dotyczącymi prawa przedsiębiorczości i swobodnego przepływu usług.				
Art. 4 pkt 1 Definicje	„usługa” oznacza wszelką działalność gospodarczą prowadzoną na własny rachunek, zwykle świadczoną za wynagrodzeniem, zgodnie z art. 50 Traktatu;	T	Art. 3 pkt 8 – ad. projekt ustawy I	8) usługa – świadczenie wykonywane przez usługodawcę z państwa członkowskiego na własny rachunek, zwykle za wynagrodzeniem, w szczególności usługi budowlane, handlowe oraz usługi świadczone w ramach wykonywanego zawodu;	
Art. 4 pkt 2	„usługodawca” oznacza każdą osobę fizyczną będącą obywatelem państwa członkowskiego lub każdą osobę prawną, o której mowa w art. 48 Traktatu, prowadzącą przedsiębiorstwo w państwie członkowskim, która oferuje lub świadczy usługę;	T	Art. 3 pkt 10 – ad. projekt ustawy I	10) usługodawca z państwa członkowskiego – przedsiębiorcę zagranicznego z państwa członkowskiego, który wykonuje działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi w tym państwie przepisami, a na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czasowo oferuje lub świadczy usługę;	
Art. 4 pkt 3	„usługobiorca” oznacza każdą osobę fizyczną będącą obywatelem państwa członkowskiego lub korzystającą z praw przyznanych jej na mocy wspólnotowych aktów prawnych albo każdą osobę prawną, o której mowa w art. 48 Traktatu, prowadzącą przedsiębiorstwo w państwie członkowskim, która do celów zawodowych lub pozazawodowych, korzysta z usługi bądź pragnie z niej skorzystać;	T	Art. 3 pkt 9 – ad. projekt ustawy I	9) usługobiorca – osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, korzystającą lub zamierzającą skorzystać z usługi świadczonej przez usługodawcę z państwa członkowskiego;	
Art. 4	„państwo członkowskie prowadzenia	T	Art. 3 pkt	Ustawa nie wprowadza bezpośrednio definicji „państwa	

pkt 4	przedsiębiorstwa” oznacza państwo członkowskie, na terytorium którego usługodawca prowadzi przedsiębiorstwo;		6 i pkt 10 – ad. projekt ustawy I	członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa”. Projekt zawiera definicję „państwa członkowskiego” (art. 3 pkt 6) oraz definicję „usługodawcy z państwa członkowskiego” (art. 3 pkt 10 – j.w.). 6) państwo członkowskie – inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;	
Art. 4 pkt 5	„prowadzenie przedsiębiorstwa” oznacza rzeczywiste prowadzenie działalności gospodarczej zgodnie z postanowieniami art. 43 Traktatu, przez czas nieokreślony, przy wykorzystaniu stałej infrastruktury, poprzez którą działalność polegająca na świadczeniu usług jest rzeczywiście prowadzona;	N			
Art. 4 pkt 6	„system zezwoleń” oznacza każdą procedurę, zgodnie z którą od usługodawcy lub usługobiorcy faktycznie wymaga się podjęcia kroków w celu uzyskania od właściwego organu formalnej lub dorozumianej decyzji dotyczącej podjęcia lub prowadzenia działalności usługowej;	N			
Art. 4 pkt 7	„wymóg” oznacza wszelkie zobowiązanie, zakaz, warunek lub ograniczenie przewidziane w przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państw członkowskich lub wynikające z orzecznictwa, praktyki administracyjnej lub zasad stosowanych przez zrzeszenia zawodowe, lub też wspólnych zasad stowarzyszeń zawodowych lub innych organizacji zawodowych, przyjętych w ramach korzystania przez nie z ich autonomii prawnej;	N			

	zasady ustanowione na mocy układów zbiorowych wynegocjowanych przez partnerów społecznych nie są uznawane za wymogi w rozumieniu niniejszej dyrektywy;				
Art. 4 pkt 8	„nadrzędny interes publiczny” oznacza względy określone jako takie w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i obejmuje: porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, ochronę publiczną, zdrowie publiczne, utrzymanie równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego, ochronę konsumentów, usługobiorców i pracowników, uczciwość w transakcjach handlowych, zwalczanie nadużyć, ochronę środowiska naturalnego i środowiska miejskiego, zdrowie zwierząt, własność intelektualną, ochronę narodowego dziedzictwa historycznego i artystycznego, cele polityki społecznej i kulturalnej;	T	Art. 3 pkt 3 – ad. projekt ustawy I	3) nadrzędny interes publiczny – wartość podlegająca ochronie, w szczególności porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, bezpieczeństwo państwa, zdrowie publiczne, utrzymanie równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego, ochrona konsumentów, usługobiorców i pracowników, uczciwość w transakcjach handlowych, zwalczanie nadużyć, ochrona środowiska naturalnego i miejskiego, zdrowie zwierząt, własność intelektualna, cele polityki społecznej i kulturalnej oraz ochrona narodowego dziedzictwa historycznego i artystycznego;	
Art. 4 pkt 9	„właściwy organ” oznacza każdą instytucję lub organ, które w państwie członkowskim pełnią rolę nadzorczą lub regulacyjną w odniesieniu do działalności usługowej, w tym w szczególności organy administracyjne, łącznie z sądami występujące w charakterze organów administracyjnych, zrzeszenia zawodowe oraz stowarzyszenia lub inne organizacje zawodowe, które w ramach przyznanej im autonomii prawnej wspólnie regulują podejmowanie lub prowadzenie działalności usługowej;	T	Art. 3 pkt 11 - ad. projekt ustawy I	11) właściwy organ – właściwy w sprawach podejmowania, wykonywania lub zakończenia świadczenia usługi organ administracji publicznej, organ samorządu zawodowego oraz inny organ władzy publicznej;	
Art. 4 pkt 10	„państwo członkowskie, w którym usługa jest świadczona” oznacza państwo członkowskie, w którym usługa jest świadczona przez usługodawcę prowadzącego przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim;	N			
Art. 4	„zawód regulowany” oznacza działalność	T	Art. 3 pkt	12) zawód regulowany – zawód regulowany w rozumieniu	

pkt 11	zawodową lub zbiór działalności zawodowych, określonych w art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2005/36/WE;		12 – ad. projekt ustawy I	art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65 i ...).	
Art. 4 pkt 12	„informacja handlowa” oznacza każdą formę informacji mającej na celu promowanie, bezpośrednio lub pośrednio, towarów, usług lub wizerunku przedsiębiorstwa, organizacji lub osoby prowadzącej działalność handlową, przemysłową lub rzemieślniczą albo osoby wykonującej zawód regulowany. Następujące informacje same w sobie nie stanowią informacji handlowych: a) informacje umożliwiające bezpośredni dostęp do działalności przedsiębiorstwa, organizacji lub osoby, w szczególności nazwa domeny internetowej lub adres poczty elektronicznej; b) informacje odnoszące się do towarów, usług lub wizerunku przedsiębiorstwa, organizacji lub osoby, opracowywane w sposób niezależny, w szczególności jeżeli są one udzielane bez wynagrodzenia.	N			
Art. 5 Uproszczenie procedur	1. Państwa członkowskie analizują procedury i formalności dotyczące podejmowania i prowadzenia działalności usługowej. W przypadku gdy procedury i formalności poddawane analizie na mocy niniejszego ustępu nie są wystarczająco proste, państwa członkowskie upraszczają je. 2. Komisja może wprowadzić ujednolicone formularze na poziomie wspólnotowym, zgodnie z procedurą określoną w art. 40 ust. 2. Formularze te stanowią odpowiedniki certyfikatów, zaświadczeń lub jakichkolwiek	T	Art. 4 ust. 4, art. 13 – ad. projekt ustawy I oraz art. 29 – ad. projekt ustawy III	4. Właściwy organ, dokonując oceny spełnienia wymogów niezbędnych do podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uznaje wymogi, jakie spełnił przedsiębiorca zagraniczny z państwa członkowskiego, aby na terytorium tego państwa mógł podjąć lub wykonywać działalność gospodarczą, w szczególności uznaje certyfikaty, zaświadczenia lub inne dokumenty wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego, które potwierdzają spełnienie warunków podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej. Art. 13. W sprawach określonych w niniejszym rozdziale	

<p>innych dokumentów wymaganych od usługodawcy.</p> <p>3. W przypadkach, w których państwa członkowskie wymagają, aby usługodawca lub usługobiorca dostarczył certyfikat, zaświadczenie lub jakikolwiek inny dokument potwierdzający spełnienie wymogu, przyjmują one każdy dokument z innego państwa członkowskiego, który służy podobnemu celowi lub z którego jasno wynika, że dany wymóg został spełniony. Nie mogą one wymagać przedłożenia dokumentu z innego państwa członkowskiego w oryginale ani w formie poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia, chyba że jest to przewidziane w innych przepisach wspólnotowych lub jeśli taki wymóg jest uzasadniony nadrzędnym interesem publicznym, w tym względami porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego. Pierwszy akapit nie ogranicza prawa państw członkowskich do żądania niepoświadczonych tłumaczeń dokumentów na jeden z ich języków urzędowych.</p> <p>4. Ust. 3 nie ma zastosowania do dokumentów, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 50 dyrektywy 2005/36/WE, w art. 45 ust. 3, art. 46, 49 i 50 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, w art. 3 ust. 2 dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w Państwie Członkowskim innym niż</p>		<p>stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 ust. 4 i 5, przepisy art. 27–32 i art. 44 ust. 1 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców oraz przepisy działu III ustawy z dnia ... o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. ...).</p> <p>Art. 29. Organ nie może żądać ani uzależniać swojego rozstrzygnięcia od przedłożenia dokumentów w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia, chyba że obowiązek taki wynika z przepisów prawa.</p> <p>W zakresie przepisów ogólnych, w ustawie – Prawo przedsiębiorców znalazły się zapisy przepisy transponujące art. 13 dyrektywy.</p> <p>Ponadto, przy okazji procedowania ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przeanalizowano, a następnie wprowadzono zmiany w przepisach ustaw szczegółowych mających na celu uproszczenie procedur dotyczących podejmowania i wykonywania poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej.</p>	
--	--	--	--

	<p>państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych, w pierwszej dyrektywie Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach Członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników jak i osób trzecich oraz w jedenastej dyrektywie Rady 89/666/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. dotyczącej wymogów ujawniania informacji odnośnie do oddziałów utworzonych w Państwie Członkowskim przez niektóre rodzaje spółek podlegające prawu innego państwa.</p>				
<p>Art. 6 Pojedyncze punkty kontaktowe</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają usługodawcom możliwość dopełnienia następujących procedur i formalności poprzez pojedyncze punkty kontaktowe:</p> <p>a) wszelkie procedury i formalności konieczne do podjęcia działalności usługowej przez usługodawcę, w szczególności wszelkie oświadczenia, notyfikacje lub wnioski niezbędne w celu uzyskania od właściwych organów zezwolenia, w tym wnioski o wpis do rejestru, wykazu bądź bazy danych lub wnioski o rejestrację w zrzeszeniach lub stowarzyszeniach zawodowych;</p> <p>b) wszelkie wnioski o uzyskanie zezwolenia niezbędnego do prowadzenia przez usługodawcę działalności usługowej.</p> <p>2. Utworzenie pojedynczych punktów kontaktowych nie wpływa na podział obowiązków i kompetencji pomiędzy organami w systemach krajowych.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 13 – ad. projekt ustawy I, Art. 50-65 – ad. projekt ustawy II</p>	<p>Art. 13 – j.w.</p> <p>Art. 50.1. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy, zwany dalej „Punktem”, przy użyciu systemu teleinformatycznego oraz w inny sposób umożliwiający kontakt z przedsiębiorcą.</p> <p>2. Punkt realizuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania pojedynczego punktu kontaktowego w rozumieniu art. 6 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).</p> <p>3. Do zadań Punktu należy:</p> <p>1) zapewnienie możliwości dopełnienia procedur i formalności związanych z:</p> <p>a) podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>b) uznawaniem kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, z wyłączeniem przeprowadzania stażu</p>	

				<p>adaptacyjnego i testu umiejętności,</p> <p>c) świadczeniem usług transgranicznych w rozumieniu art. 5 pkt 10 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65) oraz wykonywaniem usługowej działalności transgranicznej w rozumieniu ustawy z dnia ... o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>d) wydaniem europejskiej legitymacji zawodowej, o której mowa w przepisach rozdziału 6 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej;</p> <p>2) zapewnienie dostępu do informacji o sposobie realizacji procedur i formalności, o których mowa w pkt 1;</p> <p>3) realizacja obowiązków punktu kontaktowego dla administracji oraz punktu kontaktowego dla usługodawców i usługobiorców, o których mowa w art. 3c ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219).</p> <p>4. Przepisu ust. 3 pkt 1 nie stosuje się do spraw związanych z realizacją procedur odwoławczych oraz procedur dotyczących inspekcji lokalu, kontroli sprzętu i fizycznego sprawdzenia możliwości wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę.</p> <p>Art. 51. 1. Punkt umożliwia złożenie drogą elektroniczną dokumentów, w szczególności wniosków, oświadczeń lub notyfikacji w sprawach, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, w tym wniosków do CEIDG.</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>2. Punkt umożliwia wysłanie drogą elektroniczną wniosku i uzyskanie:</p> <p>1) zaświadczenia o niezaleganiu w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych;</p> <p>2) zaświadczenia o niezaleganiu z realizacją ciążących na przedsiębiorcy zobowiązań podatkowych.</p> <p>3. W celu umożliwienia załatwienia spraw, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, dokumenty, o których mowa w ust. 1, złożone w Punkcie, są gromadzone oraz niezwłocznie udostępniane albo przekazywane organom prowadzącym sprawy, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, na elektroniczną skrzynkę podawczą tych organów lub do systemów teleinformatycznych używanych przez te organy.</p> <p>4. Jeżeli przepisy odrębne wymagają podpisania dokumentów, o których mowa w ust. 1, dokumenty te opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, lub uwierzytelnia w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej.</p> <p>5. Punkt umożliwia organom prowadzącym sprawy, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, przekazanie i przesłanie osobie, która złożyła dokumenty, o których mowa w ust. 1, urzędowego poświadczenia odbioru w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.</p> <p>6. Dniem wszczęcia spraw, o których mowa w ust. 1, załatwianych za pośrednictwem Punktu, jest data urzędowego poświadczenia odbioru, o której mowa w art. 3 pkt 20 lit. b ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.</p> <p>7. Punkt umożliwi organom prowadzącym sprawy, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, doręczanie pism w formie dokumentu elektronicznego w trybie właściwym dla sprawy, w szczególności zgodnie z art. 46 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego oraz art. 144a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.</p> <p>8. Punkt przechowuje i przetwarza dokumenty oraz dane związane z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1, 2, 5 i 7, przez okres 10 lat od dnia ich złożenia lub wprowadzenia do systemu teleinformatycznego lub przez okres dłuższy, o ile osoba, której dokumenty i dane dotyczą, wyrazi na to zgodę.</p> <p>9. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, Punkt umożliwi uiszczenie opłaty skarbowej, o ile taka jest wymagana, na rachunek właściwego organu.</p> <p>Art. 52. 1. Punkt w zakresie spraw, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, zapewnia dostęp do informacji dotyczących:</p> <ol style="list-style-type: none">1) procedur i formalności wymaganych przy podejmowaniu, wykonywaniu lub zakończeniu działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym procedur odwoławczych oraz procedur dotyczących inspekcji lokalu, kontroli sprzętu i fizycznego sprawdzenia możliwości wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę;2) ogólnych zasad świadczenia usług w państwach członkowskich;3) danych kontaktowych organów prowadzących sprawy, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, wraz ze wskazaniem zakresu ich kompetencji;4) sposobów i warunków dostępu do rejestrów	
--	--	--	--	--	--

				<p>publicznych i publicznych baz danych dotyczących działalności gospodarczej i przedsiębiorców;</p> <p>5) środków prawnych przysługujących w przypadku sporu między organem a przedsiębiorcą lub konsumentem, między przedsiębiorcą a konsumentem oraz między przedsiębiorcami;</p> <p>6) opracowanych przez organy i Punkt wyjaśnień w zakresie przepisów dotyczących podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej;</p> <p>7) danych kontaktowych stowarzyszeń i organizacji, które mogą udzielić praktycznej pomocy przedsiębiorcom lub konsumentom;</p> <p>8) praw i obowiązków pracowników i pracodawców;</p> <p>9) wykazu zawodów regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>10) danych kontaktowych organów prowadzących sprawy, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1 lit. b-d, dla poszczególnych zawodów regulowanych i danych kontaktowych ośrodka wsparcia, o którym mowa w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej;</p> <p>11) wykazu zawodów, dla których jest wydawana europejska legitymacja zawodowa, a także informacji na temat zasad ubiegania się o jej wydanie, w tym opłat pobieranych w związku z jej wydaniem;</p> <p>12) wykazu zawodów regulowanych i działalności regulowanych związanych ze zdrowiem lub bezpieczeństwem publicznym, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 8 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej;</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>13) wykazu rodzajów kształcenia i szkolenia regulowanego oraz kursów o specjalnym programie;</p> <p>14) postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych, w tym należnych opłat i wymaganych dokumentów;</p> <p>15) świadczenia usług transgranicznych;</p> <p>16) wymogu znajomości języka polskiego niezbędnej do wykonywania zawodu regulowanego lub działalności regulowanej;</p> <p>17) odwoływania się od rozstrzygnięć wydanych w tych sprawach.</p> <p>2. Punkt oraz o organy właściwe w zakresie procedur i formalności, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, w terminie 7 dni rozpatrują wnioski o udzielenie informacji, o których mowa w ust. 1. W przypadku wniosków wymagających zasięgnięcia informacji od innych podmiotów, termin ten może być przedłużony do 14 dni. Punkt może samodzielnie rozpatrywać wnioski o udzielanie informacji, jeżeli wnioskowane informacje są dostępne w zasobach informacyjnych Punktu. Jeżeli wniosek jest nieprawidłowy, nieuzasadniony lub zawiera braki, Punkt lub - za pośrednictwem Punktu - organ, który rozpatruje wniosek, jest obowiązany niezwłocznie poinformować o tym wnioskodawcę.</p> <p>3. Do obowiązków organów, właściwych w zakresie procedur i formalności, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, należy zapewnienie - zgodnie ze swoją właściwością - kompletności, aktualności, zgodności z obowiązującym prawem, zrozumiałości i przejrzystości informacji udostępnianych za pośrednictwem Punktu.</p> <p>4. Za kompletną, w rozumieniu ust. 3, uznaje się w szczególności informację, która w swej treści nie zawiera jedynie odwołania do ogólnie wskazanych wymagań zawartych w przepisach danego aktu prawnego.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw gospodarki w celu</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>zapewnienia kompletności, aktualności, zrozumiałości oraz przejrzystości informacji udostępnianych za pośrednictwem Punktu może w szczególności zwrócić się do organów władzy publicznej oraz innych podmiotów wykonujących zadania publiczne o wytworzenie, aktualizację, zmianę oraz korektę udostępnianej informacji.</p> <p>6. Punkt może udostępniać informacje i materiały, o których mowa w ust. 1, także w innych językach, niż język polski.</p> <p>Art. 53. Punkt nie prowadzi doradztwa w indywidualnych sprawach.</p> <p>Art. 54. W celu umożliwienia zainteresowanym uzyskania informacji o przepisach regulujących świadczenie usług poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Punkt udostępnia informacje o adresach stron internetowych pojedynczych punktów kontaktowych w innych państwach.</p> <p>Art. 55. Ilekroć obowiązujące przepisy nadają uprawnienia lub nakładają obowiązki związane ze sprawami, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, organy prowadzące te sprawy są obowiązane zapewnić możliwość ich wykonania za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>Art. 56. W celu zapewnienia możliwości przeprowadzenia spraw, o których mowa w art. 55, w pełni za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w przypadku gdy przeprowadzenie sprawy wymaga wniesienia opłaty, organy prowadzące te sprawy zapewniają, za pośrednictwem Punktu, możliwość dokonania płatności elektronicznie z możliwością wystawienia elektronicznego poświadczenia dokonania opłaty.</p> <p>Art. 57. Rada Ministrów może określić, w drodze</p>	
--	--	--	---	--

			<p>rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb współpracy organów prowadzących sprawy, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, z Punktem w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwego przepływu informacji i dokumentów między tymi organami a Punktem.</p> <p>Art. 58. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób funkcjonowania oraz korzystania z Punktu, uwzględniając zapewnienie prawidłowego wykonywania zadań Punktu.</p> <p>Art. 59. Minister właściwy do spraw gospodarki może powierzyć realizację niektórych zadań Punktu innym podmiotom, przy zapewnieniu niezbędnego finansowania oraz właściwych warunków organizacyjnych, kadrowych i technicznych.</p> <p>Art. 60. Minister właściwy do spraw gospodarki udostępnia na stronie internetowej Punktu informację o warunkach organizacyjno-technicznych udostępniania i korzystania z usług świadczonych przez Punkt.</p> <p>Art. 61. Informacje udostępniane za pośrednictwem Punktu przekazywane są powszechnym i zrozumiałym językiem.</p> <p>Art. 62. Spójność systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw gospodarki oraz jednostek podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki, za pośrednictwem których realizowane są sprawy związane z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej lub uznawaniem kwalifikacji zawodowych, lub za ich pośrednictwem udzielane jest wsparcie w zakresie realizacji spraw dotyczących działalności gospodarczej, jest zapewniana przez Punkt.</p>	
--	--	--	---	--

				<p>Art. 63. Punkt może w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informować przedsiębiorców o istotnych dla nich wydarzeniach, terminach i obowiązkach związanych z podejmowaną lub prowadzoną działalnością gospodarczą, z wykorzystaniem urzędzeń umożliwiających indywidualne porozumiewanie się na odległość; 2) udostępniać swoje usługi za pośrednictwem placówek świadczących pomoc w zakresie spraw, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1. <p>Art. 64. Ministrowie właściwi do spraw, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, udostępniają w Punkcie informacje z zakresu działów administracji rządowej, którymi kierują.</p> <p>Art. 65. 1. Punkt umożliwia przesyłanie do ministra właściwego do spraw gospodarki uwag w zakresie dotyczącym treści publikowanych w Punkcie lub w zakresie funkcjonalności systemu teleinformatycznego, w szczególności w zakresie rozwoju działalności gospodarczej, praw i obowiązków przedsiębiorcy, finansowania działalności gospodarczej, wprowadzania innowacyjnych produktów i usług na rynek, handlu zagranicznego, informacji dla przedsiębiorców oraz wymogów związanych z wykonywanym rodzajem działalności gospodarczej.</p> <p>2. Przesłanie uwag, o których mowa w ust. 1, nie jest równoznaczne z wniesieniem wniosków, o których mowa w dziale VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.</p> <p>3. Zgłaszane uwagi minister właściwy do spraw gospodarki może przekazać właściwym organom oraz opublikować je w Punkcie, uniemożliwiając identyfikację danych zgłaszającego je podmiotu.</p>	
Art. 7	Państwa członkowskie zapewniają	T	Art. 13 –	j.w.	

<p>Prawo do informacji</p>	<p>usługodawcom i usługobiorcom łatwy dostęp do następujących informacji poprzez pojedyncze punkty kontaktowe:</p> <p>a) wymogi mające zastosowanie do usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo na terytorium tych państw, w szczególności wymogi dotyczące procedur i formalności, jakich należy dopełnić w celu podjęcia i prowadzenia działalności usługowej;</p> <p>b) dane kontaktowe właściwych organów umożliwiające bezpośredni kontakt z nimi, wraz ze szczegółowymi informacjami na temat organów odpowiedzialnych za kwestie dotyczące prowadzenia działalności usługowej;</p> <p>c) sposoby i warunki dostępu do rejestrów publicznych i baz danych dotyczących usługodawców i usług;</p> <p>d) ogólnie dostępne środki prawne w przypadku sporu między właściwymi organami a usługodawcą lub usługobiorcą lub między usługodawcą a usługobiorcą albo pomiędzy usługodawcami;</p> <p>e) dane kontaktowe stowarzyszeń lub organizacji, innych niż właściwe organy, które mogą udzielić praktycznej pomocy usługodawcom lub usługobiorcom.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają usługodawcom i usługobiorcom, na ich wniosek, możliwość skorzystania z pomocy właściwych organów polegającej na udzieleniu informacji na temat sposobu, w jaki wymogi, o których mowa w ust. 1 lit. a), są na ogół interpretowane i stosowane. W stosownych przypadkach, wskazówki te obejmują przewodnik objaśniający krok po kroku przebieg procedury. Informacje</p>	<p>ad. projekt ustawy I, art. 50-65 – ad. projekt ustawy II</p>		
----------------------------	--	---	--	--

	<p>przekazywane są prostym i zrozumiałym językiem.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje i pomoc, o których mowa w ust. 1 i 2, były udzielane w sposób jasny i jednoznaczny, były łatwo dostępne na odległość oraz drogą elektroniczną, a także by były uaktualniane.</p> <p>4. Państwa członkowskie zapewniają, aby pojedyncze punkty kontaktowe oraz właściwe organy odpowiadały możliwie najszybciej na wszelkie wnioski o informacje lub pomoc określone w ust. 1 i 2, a w przypadkach, gdy wnioski te są błędne bądź nieuzasadnione, niezwłocznie informowały o tym fakcie wnioskodawcę.</p> <p>5. Państwa członkowskie i Komisja podejmują działania towarzyszące, aby zachęcić pojedyncze punkty kontaktowe do udostępniania informacji przewidzianych w niniejszym artykule w innych językach Wspólnoty. Nie ma to wpływu na przepisy państw członkowskich dotyczące stosowania języków.</p> <p>6. Obowiązek właściwych organów dotyczący udzielania pomocy usługodawcom i usługobiorcom nie obejmuje zobowiązania do udzielania przez te organy porad prawnych w indywidualnych sprawach, lecz dotyczy wyłącznie ogólnych informacji na temat sposobu, w jaki wymogi są zazwyczaj interpretowane lub stosowane.</p>				
<p>Art. 8 Proce - dury realizo</p>	<p>1.Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie procedury i formalności dotyczące podejmowania i prowadzenia działalności usługowej były łatwe do wypełnienia na</p>	<p>T</p>	<p>Art. 13 – ad. projekt ustawy I,</p>	<p>j.w.</p>	

wane drogą elektroniczną	<p>odległość oraz drogą elektroniczną, poprzez odpowiedni pojedynczy punkt kontaktowy i w odpowiednich właściwych organach.</p> <p>2. Ust. 1 nie ma zastosowania do inspekcji lokalu, w którym świadczona jest usługa, lub kontroli sprzętu wykorzystywanego przez usługodawcę, lub do fizycznego sprawdzenia możliwości wykonania usługi przez usługodawcę, lub osobistej uczciwości usługodawcy lub jego personelu.</p> <p>3. Zgodnie z procedurą określoną w art. 40 ust. 2, Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące ust. 1 niniejszego artykułu w celu ułatwienia interoperacyjności systemów informacyjnych oraz korzystania z procedur realizowanych drogą elektroniczną między państwami członkowskimi, uwzględniając wspólne normy opracowane na poziomie wspólnotowym.</p>		art. 50-65 – ad. projekt ustawy II		
Art. 9 Systemy zezwoleń	<p>Państwa członkowskie nie uzależniają możliwości podejmowania lub prowadzenia działalności usługowej od jakiegokolwiek systemu zezwoleń, chyba że spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) system zezwoleń nie dyskryminuje danego usługodawcy;</p> <p>b) potrzeba wprowadzenia systemu zezwoleń jest uzasadniona nadrzędnym interesem publicznym;</p> <p>c) wyznaczonego celu nie można osiągnąć za pomocą mniej restrykcyjnych środków, w szczególności z uwagi na fakt, iż kontrola następcza miałaby miejsce zbyt późno, by odnieść rzeczywisty skutek.</p> <p>2. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 39</p>	N		Realizacja zobowiązania wynikającego z art. 9 do dokonania oceny systemów zezwoleń pod kątem kryteriów w nim wymienionych dokonana została poprzez przegląd przepisów dotyczących podejmowania i wykonywania działalności usługowej.	

	<p>ust. 1, państwa członkowskie określają swoje systemy zezwoleń i uzasadniają zgodność tych systemów z ust. 1 niniejszego artykułu.</p> <p>3. Przepisy niniejszej sekcji nie mają zastosowania do tych aspektów systemów zezwoleń, które są bezpośrednio lub pośrednio regulowane przez inne wspólnotowe akty prawne.</p>				
<p>Art. 10 Warunki udzielenia zezwolenia</p>	<p>1. Systemy zezwoleń opierają się na kryteriach, które wykluczają możliwość korzystania przez właściwe organy z przyznanego im uznania w sposób arbitralny.</p> <p>2. Kryteria określone w ust. 1 muszą być:</p> <p>a) niedyskryminacyjne;</p> <p>b) uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym;</p> <p>c) proporcjonalne do danego celu związanego z interesem publicznym;</p> <p>d) jasne i jednoznaczne;</p> <p>e) obiektywne;</p> <p>f) podane z wyprzedzeniem do publicznej wiadomości;</p> <p>g) przejrzyste i łatwo dostępne.</p> <p>3. Warunki udzielania zezwolenia na rozpoczęcie prowadzenia przedsiębiorstwa nie powielają wymogów ani kontroli, które są równoważne lub zasadniczo porównywalne w odniesieniu do celu, którym usługodawca podlega już w innym lub w tym samym państwie członkowskim. Punkty łącznikowe, o których mowa w art. 28 ust. 2 oraz usługodawca wspierają właściwe organy udzielając niezbędnych informacji dotyczących tych wymogów.</p>	T	<p>Art. 13 – ad. projekt ustawy I, art. 42 oraz art. 44 ust. 1 – ad. projekt ustawy III</p>	<p>Art. 13 – j.w.</p> <p>Art. 42. Organ zezwalający udziela zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej po stwierdzeniu, że przedsiębiorca spełnia wymagane prawem warunki uzyskania zezwolenia.</p> <p>Art. 44. 1. Koncesja, zezwolenie albo wpis do rejestru działalności regulowanej uprawniają do wykonywania działalności gospodarczej na terenie całego kraju i przez czas nieokreślony, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.</p> <p>Dokonano także przeglądu ustaw szczegółowych regulujących dziedzinę działalności gospodarczej wymagające uzyskania zezwolenia pod kątem tego, czy realizują zapisy art. 10 dyrektywy.</p>	

	<p>4. Zezwolenie zapewnia usługodawcy możliwość podjęcia lub prowadzenia działalności usługowej na całym terytorium danego państwa, także poprzez tworzenie agencji, spółek zależnych, oddziałów lub biur, z wyjątkiem przypadków, gdy zezwolenie dla każdego poszczególnego zakładu lub ograniczenie zezwolenia do pewnej części danego terytorium jest uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym.</p> <p>5. Zezwolenia udziela się niezwłocznie po ustaleniu, że w świetle przeprowadzonego odpowiedniego badania, warunki udzielenia zezwolenia zostały spełnione.</p> <p>6. Z wyjątkiem przypadków, gdy zezwolenie zostaje udzielone, każda decyzja właściwych organów, w tym odmowa lub wycofanie zezwolenia, zawiera pełne uzasadnienie i podlega zaskarżeniu do sądu lub innych instancji odwoławczych.</p> <p>7. Niniejszy artykuł nie narusza podziału kompetencji na szczeblu lokalnym lub regionalnym pomiędzy wydającymi zezwolenia organami państwa członkowskiego.</p>				
<p>Art. 11 Okres ważno ści zezwo lenia</p>	<p>1. Zezwolenie jest udzielane usługodawcy na czas nieokreślony, z wyjątkiem przypadków gdy:</p> <p>a) zezwolenie podlega automatycznemu odnowieniu lub też podlega jedynie obowiązkowi ciągłego spełniania wymogów;</p> <p>b) liczba dostępnych zezwoleń jest ograniczona nadrzędnym interesem publicznym;</p> <p>lub</p> <p>c) ograniczony okres ważności zezwolenia jest uzasadniony nadrzędnym interesem publicznym.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 13 – ad. projekt ustawy I, art. 44 ust. 1 – ad. projekt ustawy III</p>	<p>Art. 13 – j.w. Art. 44. ust. 1 – j.w.</p> <p>Odstępstwa od stosowania art. 44 ust. 1 zapisane są w ustawach szczegółowych.</p>	

	<p>2. Ust. 1 nie dotyczy maksymalnego okresu, przed upływem którego usługodawca musi faktycznie rozpocząć swoją działalność po otrzymaniu zezwolenia.</p> <p>3. Państwa członkowskie zobowiązują usługodawcę do informowania odpowiedniego pojedynczego punktu kontaktowego określonego w art. 6 o następujących zmianach:</p> <p>a) utworzeniu spółek zależnych, których działalność podlega systemowi zezwoleń;</p> <p>b) zmianach w jego sytuacji, w wyniku których warunki uzyskania zezwolenia nie są już spełniane.</p> <p>4. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla możliwości wycofania przez państwa członkowskie zezwolenia, szczególnie w przypadkach, gdy warunki przyznania zezwolenia nie są już spełniane.</p>				
<p>Art. 12 Wybór spośród kilku kandy datów</p>	<p>1. W przypadkach, w których liczba dostępnych zezwoleń na prowadzenie danej działalności jest ograniczona z uwagi na ograniczone zasoby naturalne lub możliwości techniczne, państwa członkowskie stosują procedurę wyboru spośród potencjalnych kandydatów, która w pełni zapewnia bezstronność i przejrzystość, w tym w szczególności odpowiednie podanie do wiadomości informacji na temat rozpoczęcia procedury, jej przeprowadzenia i zakończenia.</p> <p>2. W przypadkach określonych w ust. 1, udzielane zezwolenie ma odpowiedni ograniczony okres ważności i nie może podlegać automatycznemu odnowieniu, ani przyznawać jakichkolwiek innych korzyści usługodawcy, którego zezwolenie właśnie wygasło lub też jakiegokolwiek innej osobie mającej szczególne</p>	<p>N</p>			

	<p>powiązania z tym usługodawcą.</p> <p>3. Z zastrzeżeniem ust. 1 oraz art. 9 i 10, państwa członkowskie określając zasady procedury wyboru mogą brać pod uwagę względy dotyczące zdrowia publicznego, cele związane z polityką społeczną, względy zdrowia i bezpieczeństwa pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek, ochrony środowiska naturalnego, zachowania dziedzictwa kulturowego oraz inne względy nadrzędnego interesu publicznego, zgodnie z prawem wspólnotowym.</p>				
Art. 13 ust. 1 i 2 Procedury udzielenia zezwolenia	<p>1. Procedury i formalności związane z udzielaniem zezwoleń są przejrzyste, podawane do wiadomości publicznej z wyprzedzeniem i gwarantują wnioskodawcom, że ich wnioski będą rozpatrzone w sposób obiektywny i bezstronny.</p> <p>2. Procedury i formalności związane z udzielaniem zezwoleń nie mają charakteru zniechęcającego usługodawców do prowadzenia działalności, nie są nadmiernie skomplikowane ani nie opóźniają świadczenia usług. Są one łatwo dostępne, a wszelkie opłaty, jakie mogą ponieść wnioskodawcy w związku z ich stosowaniem, są rozsądne i proporcjonalne do kosztu danych procedur udzielania zezwoleń oraz nie przekraczają kosztów tych procedur.</p>	N		Dokonano przeglądu przepisów dotyczących podejmowania i wykonywania działalności usługowej także pod kątem postanowień art. 13 ust. 1 i 2 dyrektywy.	
Art. 13 ust. 3	<p>Procedury i formalności związane z udzielaniem zezwoleń zapewniają, że wnioski zostaną rozpatrzone możliwie najszybciej, a w każdym razie w rozsądnym terminie, który jest ustalany i podawany z wyprzedzeniem do wiadomości publicznej.</p> <p>Termin przewidziany na rozpatrzenie wniosków</p>	T	Art. 13 – ad. projekt ustawy I, art. 27, 28 oraz 32 ust. 4	Art. 13 – j.w. Art. 27. Organy powinny działać w sprawach związanych z wykonywaniem działalności gospodarczej wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. Art. 28. W toku postępowania organy współdziałają ze sobą	

	<p>zaczyna biec dopiero od momentu przedłożenia całej dokumentacji. Ze względu na złożoność sprawy właściwe organy mogą jednokrotnie przedłużyć ten termin, o określony czas. Przedłużenie terminu i jego długość są należycie uzasadniane, a wnioskodawca jest o tym informowany przed upływem pierwotnego terminu.</p>	<p>– ad. projekt ustawy III, art. 2 pkt 1 – ad. projekt ustawy IV</p>	<p>w zakresie niezbędnym do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes przedsiębiorców oraz sprawność postępowania, przy pomocy środków adekwatnych do charakteru, okoliczności i stopnia złożoności sprawy.</p> <p>Art. 32 (...) 4. W przypadku złożenia niekompletnego pisma lub wniosku termin jego rozpatrzenia biegnie od dnia wpływu uzupełnionego pisma lub wniosku.</p> <p>Art. 2. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 14 § 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„§ 2. Sprawy mogą być załatwiane ustnie, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219 i ...) lub za pomocą innych środków łączności, gdy przemawia za tym interes strony, a przepis prawny nie stoi temu na przeszkodzie. Treść oraz istotne motywy takiego załatwienia powinny być utrwalone w aktach w formie protokołu lub podpisanej przez stronę adnotacji.”;</p>	
<p>Art. 13 ust. 4</p>	<p>W przypadku nieotrzymania odpowiedzi w terminie ustalonym lub przedłużonym zgodnie z ust. 3, uznaje się, że zezwolenie zostało udzielone. Odmienne postanowienia, mogą być stosowane, gdy jest to uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym, w tym uzasadnionym interesem stron trzecich.</p>	<p>T</p>	<p>Rozwiązanie to funkcjonuje w polskim systemie prawnym na podstawie tegorocznej nowelizacji k.p.a., dodającej do kodeksu Rozdział 8a:</p> <p style="text-align: center;">Rozdział 8a Milcząca załatwienie sprawy</p> <p>Art. 122a. § 1. Sprawa może być załatwiona milcząco, jeżeli przepis szczególny tak stanowi.</p> <p>§ 2. Sprawę uznaje się za załatwioną milcząco w sposób w</p>	

				<p>całości uwzględniający żądanie strony, jeżeli w terminie miesiąca od dnia doręczenia żądania strony właściwemu organowi administracji publicznej albo innym terminie określonym w przepisie szczególnym organ ten:</p> <ol style="list-style-type: none">1) nie wyda decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie (milczące zakończenie postępowania) albo2) nie wniesie sprzeciwu w drodze decyzji (milcząca zgoda). <p>Art. 122b. Za dzień wydania decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie, o której mowa w art. 122a § 2 pkt 1, albo wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 122a § 2 pkt 2, uznaje się dzień:</p> <ol style="list-style-type: none">1) nadania sprzeciwu, decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe albo2) doręczenia za pokwitowaniem sprzeciwu, decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie przez pracowników organu administracji publicznej lub inne upoważnione osoby, albo3) wprowadzenia sprzeciwu, decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie do systemu teleinformatycznego w przypadku, o którym mowa w art. 39¹ albo art. 39². <p>Art. 122c. § 1. Milczące załatwienie sprawy następuje w dniu następującym po dniu, w którym upływa termin przewidziany do wydania decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie albo wniesienia sprzeciwu. W przypadku gdy organ przed upływem terminu do załatwienia sprawy zawiadomi stronę o braku sprzeciwu, milczące załatwienie sprawy następuje w dniu doręczenia tego zawiadomienia.</p> <p>§ 2. Jeżeli podanie nie spełnia wymagań wskazanych w przepisach lub jest konieczne doprecyzowanie treści</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>żądania, stosuje się przepis art. 64. Termin, o którym mowa w art. 122a § 2, biegnie od dnia uzupełnienia braków lub doprecyzowania treści żądania.</p> <p>§ 3. Jeżeli w sprawie, która może być załatwiona milcząco, organ odwoławczy wydał decyzję na podstawie art. 138 § 2, termin, o którym mowa w art. 122a § 2, biegnie od dnia doręczenia organowi pierwszej instancji akt sprawy wraz z tą decyzją.</p> <p>Art. 122d. § 1. Do spraw załatwianych milcząco nie stosuje się przepisów art. 10 i art. 79a.</p> <p>§ 2. Zawieszenie postępowania administracyjnego wstrzymuje bieg terminu, o którym mowa w art. 122a § 2.</p> <p>Art. 122e. W aktach sprawy zamieszcza się adnotację o milczącym załatwieniu sprawy, wskazując treść rozstrzygnięcia oraz jego podstawę prawną.</p> <p>Art. 122f. § 1. Na wniosek strony organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, wydaje zaświadczenie o milczącym załatwieniu sprawy albo odmawia wydania takiego zaświadczenia.</p> <p>§ 2. Na postanowienie, o którym mowa w § 1, przysługuje zażalenie.</p> <p>§ 3. Zaświadczenie o milczącym załatwieniu sprawy zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none">1) oznaczenie organu administracji publicznej i strony lub stron postępowania;2) datę wydania zaświadczenia o milczącym załatwieniu sprawy;3) powołanie podstawy prawnej;4) treść rozstrzygnięcia sprawy załatwionej milcząco;5) datę milczącego załatwienia sprawy;6) pouczenie o możliwości wniesienia zażalenia;7) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania zaświadczenia, a jeżeli zaświadczenie zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego -	
--	--	--	--	--

				<p>kwalifikowany podpis elektroniczny.</p> <p>§ 4. Zaświadczenie o milczącym załatwieniu sprawy doręcza się wszystkim stronom w sprawie załatwionej milcząco.</p> <p>§ 5. W zakresie nieuregulowanym w § 1-4 do zaświadczenia o milczącym załatwieniu sprawy stosuje się przepisy działu VII.</p> <p>Art. 122g. Do spraw załatwionych milcząco przepisy rozdziałów 12 i 13 w dziale II stosuje się odpowiednio. Przyjmuje się, że skutek wydania decyzji ostatecznej powstał w terminie czternastu dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 122c § 1.</p> <p>Stosowne regulacje w odniesieniu do rejestrów działalności regulowanej przewidują także przepisy wprowadzane do ustaw sektorowych na mocy projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej.</p>	
Art. 13 ust. 5	<p>Przyjęcie każdego wniosku o wydanie zezwolenia jest niezwłocznie potwierdzane. Potwierdzenie przyjęcia musi określać:</p> <p>a) termin, o którym mowa w ust. 3;</p> <p>b) dostępne środki prawne;</p> <p>c) w stosownych przypadkach, oświadczenie, że w przypadku braku odpowiedzi w określonym terminie uznaje się, że zezwolenie zostało udzielone.</p>	T	<p>Art. 13 – ad. projekt ustawy I, art. 32 ust. 1-3 ad. projekt ustawy III</p>	<p>Art. 13 – j.w.</p> <p>Art. 32. 1. Organ, przyjmując wniosek, niezwłocznie potwierdza jego przyjęcie.</p> <p>2. Potwierdzenie zawiera:</p> <p>1) wskazanie daty wpływu oraz przewidywanego terminu rozpatrzenia wniosku;</p> <p>2) dane kontaktowe organu.</p> <p>3. Jeżeli wniosek dotyczy udzielenia koncesji lub zezwolenia lub wpisu do rejestru działalności regulowanej, potwierdzenie zawiera ponadto:</p> <p>1) pouczenie o przysługujących przedsiębiorcy środkach prawnych;</p> <p>2) w przypadku gdy odrębne przepisy przewidują milczące załatwienie sprawy – stosowne pouczenie.</p>	
Art. 13 ust. 6	<p>W przypadku gdy wniosek jest niekompletny, wnioskodawcę informuje się niezwłocznie o</p>	N			

	potrzebie przedłożenia dodatkowej dokumentacji, jak również o możliwych skutkach w odniesieniu do terminu, o którym mowa w ust. 3.				
Art. 13 ust. 7	W przypadku odrzucenia wniosku z powodu jego niezgodności z wymaganymi procedurami lub wymogami formalnymi, wnioskodawca jest o tym niezwłocznie informowany.	N			
Art. 14 Wymogi zakazane	Państwa członkowskie nie uzależniają możliwości podejmowania lub prowadzenia działalności usługowej na ich terytorium od spełnienia któregośkolwiek z następujących wymogów: 1) wymogi dyskryminujące bezpośrednio lub pośrednio ze względu na przynależność państwową lub, w przypadku spółek, położenie statutowej siedziby, a w szczególności: a) wymogi związane z przynależnością państwową usługodawcy, jego personelu, wspólników lub członków zarządu albo organów nadzorczych usługodawcy; b) wymóg, by usługodawca, jego personel, wspólnicy lub członkowie zarządu albo organów nadzorczych usługodawcy posiadali miejsce zamieszkania na danym terytorium; 2) zakaz prowadzenia przedsiębiorstwa w więcej niż jednym państwie członkowskim, wpisu do rejestru, lub przynależności do zrzeszeń albo stowarzyszeń zawodowych więcej niż jednego państwa członkowskiego; 3) ograniczenia swobody usługodawcy do dokonania wyboru między prowadzeniem przedsiębiorstwa głównego i dodatkowego, w szczególności zobowiązanie usługodawcy do	N			

<p>prowadzenia głównego przedsiębiorstwa na ich terytorium lub ograniczenia swobody wyboru pomiędzy prowadzeniem przedsiębiorstwa w formie agencji, oddziału albo spółki zależnej;</p> <p>4) warunek wzajemności z państwem członkowskim, w którym usługodawca prowadzi już przedsiębiorstwo, z wyjątkiem warunku wzajemności przewidzianego we wspólnotowych aktach prawnych dotyczących energii;</p> <p>5) stosowanie w poszczególnych przypadkach testu ekonomicznego uzależniającego udzielenie zezwolenia od udowodnienia istnienia potrzeby ekonomicznej lub popytu rynkowego, oceny potencjalnych bądź bieżących skutków ekonomicznych działalności, lub oceny stosowności działalności w odniesieniu do celów planowania ekonomicznego ustanowionych przez właściwe organy; zakaz ten nie dotyczy wymogów wynikających z planowania, które nie realizują celów gospodarczych, ale służą nadrzędnemu interesowi publicznemu;</p> <p>6) bezpośrednio lub pośrednio uczestnictwo konkurencyjnych podmiotów, w tym w organów konsultacyjnych, w procedurze udzielania zezwoleń lub wydawania innych decyzji przez właściwe organy, z wyjątkiem zrzeczeń i stowarzyszeń zawodowych lub innych organizacji wykonujących zadania właściwych organów; zakaz ten nie dotyczy zasięgania opinii takich organizacji, jak izby handlowe lub partnerzy społeczni w sprawach innych niż indywidualne wnioski o wydanie zezwolenia, ani szerokich konsultacji społecznych;</p>			
---	--	--	--

	<p>7) obowiązek przedstawienia gwarancji finansowej lub uczestniczenia w takiej gwarancji, albo wykupienia ubezpieczenia od usługodawcy lub podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo na ich terytorium. Powyższe nie ma wpływu na możliwość wymagania przez państwa członkowskie ubezpieczeń lub gwarancji finansowych, ani na wymogi dotyczące uczestnictwa w zbiorowym funduszu odszkodowawczym, na przykład dla członków zrzeszeń i organizacji zawodowych;</p> <p>8) obowiązek wstępnej rejestracji na ich terytorium przez określony okres lub uprzedniego prowadzenia działalności na ich terytorium przez określony okres.</p>				
<p>Art. 15 Wymogi podlegające ocenie</p>	<p>1. Państwa członkowskie sprawdzają, czy ich systemy prawne przewidują którykolwiek z wymogów wymienionych w ust. 2 oraz zapewniają zgodność takich wymogów z warunkami określonymi w ust. 3. Państwa członkowskie dostosowują swoje przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne w taki sposób, by były one zgodne z tymi warunkami.</p> <p>2. Państwa członkowskie sprawdzają, czy w ramach ich systemu prawnego podejmowanie lub prowadzenie działalności usługowej jest uzależnione od spełnienia któregoś z następujących niedyskryminacyjnych wymogów:</p> <p>a) ilościowe lub terytorialne ograniczenia zwłaszcza w postaci limitów ustalonych w związku z liczbą ludności lub minimalną odległością geograficzną pomiędzy usługodawcami;</p> <p>b) obowiązek przyjęcia przez usługodawcę</p>	<p>N</p>			

<p>określonej formy prawnej;</p> <p>c) wymogi dotyczące własności udziałów lub akcji w spółce; L 376/56 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 27.12.2006</p> <p>d) wymogi inne niż dotyczące kwestii objętych dyrektywą 2005/36/WE lub przewidziane w innych wspólnotowych aktach prawnych, które zastrzegają możliwość podjęcia działalności usługowej dla wybranych usługodawców z uwagi na szczególny charakter działalności;</p> <p>e) zakaz posiadania więcej niż jednego przedsiębiorstwa na terytorium tego samego państwa;</p> <p>f) wymogi określające minimalną liczbę pracowników;</p> <p>g) określone minimalne lub maksymalne taryfy, do których usługodawca musi się stosować;</p> <p>h) zobowiązanie usługodawcy, aby wraz ze świadczoną przez niego usługą wykonywał też inne szczególne usługi.</p> <p>3. Państwa członkowskie sprawdzają, czy wymogi określone w ust. 2 spełniają następujące warunki:</p> <p>a) niedyskryminacja: wymogi nie mogą prowadzić do bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową lub, w przypadku spółek, ze względu na miejsce statutowej siedziby;</p> <p>b) konieczność: wymogi muszą być uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym;</p> <p>c) proporcjonalność: wymogi muszą być odpowiednie dla zapewnienia osiągnięcia wyznaczonego celu i nie mogą wykroczać poza</p>				
---	--	--	--	--

to, co niezbędne do osiągnięcia tego celu;
nie może istnieć możliwość zastąpienia tych wymogów innymi, mniej restrykcyjnymi środkami, za pomocą których można osiągnąć ten sam skutek.

4. Ust. 1, 2 i 3 mają zastosowanie do prawodawstwa w dziedzinie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, jedynie w sytuacji gdy stosowanie tych ustępów nie zakłóca wykonywania, pod względem prawnym lub w rzeczywistości, określonego, przypisanego im zadania.

5. W sprawozdaniu z wzajemnej oceny, o którym mowa w art. 39 ust. 1 państwa członkowskie określają:

a) wymogi, jakie mają zamiar utrzymać wraz z uzasadnieniem spełniania przez nie warunków określonych w ust. 3;

b) wymogi, które zostały zniesione bądź złagodzone.

6. Od dnia 28 grudnia 2006 r. państwa członkowskie nie wprowadzają nowych wymogów tego rodzaju, które zostały wyszczególnione w ust. 2, chyba że wymóg taki spełnia warunki określone w ust. 3.

7. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich nowych przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które ustanawiają wymogi, o których mowa w ust. 6, oraz o przyczynach wprowadzenia takich wymogów. Komisja informuje inne państwa członkowskie o takich przepisach.

Powiadomienie takie nie stanowi przeszkody w przyjęciu tych przepisów przez państwa członkowskie.

	<p>W ciągu 3 miesięcy od daty wpływu powiadomienia Komisja bada zgodność wszelkich nowych wymogów z prawem wspólnotowym, a w odpowiednich przypadkach podejmuje decyzję wzywającą dane państwo członkowskie do odstąpienia od ich przyjęcia lub do ich uchylecia.</p> <p>Powiadomienie dotyczące projektu aktu krajowego zgodnie z dyrektywą 98/43/WE stanowi wypełnienie obowiązku powiadomienia przewidzianego w niniejszej dyrektywie.</p>				
<p>Art. 16 ust. 1-3 Swoboda świadczenia usług</p>	<p>1. Państwa członkowskie uznają prawo usługodawców do świadczenia usług w państwie członkowskim innym niż to, w którym prowadzą oni przedsiębiorstwo.</p> <p>Państwo członkowskie, w którym świadczona jest usługa, zapewnia możliwość swobodnego podjęcia i prowadzenia działalności usługowej na swoim terytorium.</p> <p>Państwa członkowskie nie uzależniają możliwości podejmowania lub prowadzenia działalności usługowej na ich terytorium od spełnienia wymogów sprzecznych z następującymi zasadami:</p> <p>a) niedyskryminacja: wymóg nie może ani bezpośrednio, ani pośrednio dyskryminować ze względu na przynależność państwową, lub w przypadku osób prawnych ze względu na państwo członkowskie, w którym prowadzą przedsiębiorstwo;</p> <p>b) konieczność: wymóg musi być uzasadniony względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub ochrony środowiska naturalnego;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 5 ust. 1 i 2 – ad. projekt ustawy I</p>	<p>Art. 5. 1. Usługodawca z państwa członkowskiego może czasowo świadczyć usługi na zasadach określonych w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej albo w postanowieniach umów regulujących swobodę świadczenia usług bez konieczności uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.</p> <p>2. Czasowe świadczenie usług przez usługodawcę z państwa członkowskiego może wiązać się z obowiązkiem uzyskania koncesji, zezwolenia, wpisu do rejestru działalności regulowanej, certyfikatu lub inną formą reglamentacji, o ile przepisy odrębnych ustaw nakładają taki obowiązek ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, bezpieczeństwo państwa, zdrowie publiczne lub ochronę środowiska naturalnego.</p> <p>Ponadto dokonany został przegląd aktów prawnych regulujących poszczególne rodzaje działalności gospodarczej pod kątem ich zgodności z art. 16 ust. 1-3 dyrektywy.</p>	

<p>c) proporcjonalność: wymóg musi być odpowiedni dla osiągnięcia wyznaczonego celu i nie może wykraczać poza to, co niezbędne do jego osiągnięcia. 27.12.2006 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 376/57</p> <p>2. Państwa członkowskie nie mogą ograniczać swobody świadczenia usług przez usługodawcę prowadzącego przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim, poprzez nałożenie któregośkolwiek z następujących wymogów:</p> <p>a) obowiązek prowadzenia przez usługodawcę przedsiębiorstwa na ich terytorium;</p> <p>b) obowiązek uzyskania przez usługodawcę zezwolenia od ich właściwych organów, w tym wpisu do rejestru lub rejestracji w zrzeczeniu lub stowarzyszeniu zawodowym na ich terytorium, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w niniejszej dyrektywie lub innych aktach prawa wspólnotowego;</p> <p>c) zakaz tworzenia przez usługodawcę określonej formy lub rodzaju infrastruktury na ich terytorium, w tym biura lub kancelarii, które są usługodawcy potrzebne w celu świadczenia danych usług;</p> <p>d) stosowanie szczególnych uzgodnień umownych między usługodawcą a usługobiorcą, które zapobiegają świadczeniu usług przez osoby prowadzące działalność na własny rachunek lub takie świadczenie ograniczają;</p> <p>e) obowiązek posiadania przez usługodawcę dokumentu tożsamości wydanego przez właściwe organy, dotyczącego prowadzenia działalności usługowej;</p> <p>f) wymogi, z wyjątkiem tych, które są konieczne do ochrony zdrowia i bezpieczeństwa w pracy,</p>			
---	--	--	--

	<p>wpływające na używanie sprzętu i materiałów stanowiących integralną część świadczonej usługi;</p> <p>g) ograniczenia swobody świadczenia usług określone w art. 19.</p> <p>3. Przepisy niniejszego artykułu nie stanowią przeszkody dla państwa członkowskiego, do którego usługodawca udaje się w celu świadczenia usługi, do nałożenia wymogów w odniesieniu do świadczenia działalności usługowej, gdy są one uzasadnione względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub ochrony środowiska naturalnego, zgodnie z ust. Ponadto przepisy te nie stanowią również przeszkody dla tego państwa członkowskiego w stosowaniu, zgodnie z prawem wspólnotowym, własnych zasad dotyczących warunków zatrudnienia, w tym zasad określonych w układach zbiorowych.</p>				
Art. 16 ust. 4	<p>4. W terminie do dnia 28 grudnia 2011 r. Komisja, po konsultacjach z państwami członkowskimi i partnerami społecznymi na szczeblu wspólnotowym, przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego artykułu, w którym rozważy potrzebę zaproponowania działań harmonizacyjnych w odniesieniu do rodzajów działalności usługowej objętych niniejszą dyrektywą.</p>	N			
Art. 17 doda tkowe odstęp stwa od swob	<p>Artykuł 16 nie ma zastosowania do:</p> <p>1) usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w innym państwie członkowskim, między innymi:</p> <p>a) w sektorze pocztowym - usług objętych dyrektywą 97/67/WE Parlamentu Europejskiego</p>	N		<p>Odstępstwa od stosowania przepisów ustawy w zakresie usługowej działalności transgranicznej zostały zawarte w art. 12 projektu ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w ustawach szczegółowych.</p>	

<p>ody świadczenia usług</p>	<p>i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług;</p> <p>b) w sektorze energii elektrycznej - usług objętych dyrektywą 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej;</p> <p>c) w sektorze gazu ziemnego - usług objętych dyrektywą 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego;</p> <p>d) usług dystrybucji i dostaw wody oraz usług oczyszczania ścieków;</p> <p>e) gospodarki odpadami;</p> <p>2) zagadnień objętych dyrektywą 96/71/WE;</p> <p>3) zagadnień objętych dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ;</p> <p>4) zagadnień objętych dyrektywą Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 r. mającą na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług ;</p> <p>5) działalności w zakresie sądowej windykacji należności;</p> <p>6) zagadnień objętych przepisami tytułu II dyrektywy 2005/36/WE wraz z wymogami państw członkowskich, w których usługi są świadczone, które zastrzegają daną działalność dla przedstawicieli</p>				
------------------------------	---	--	--	--	--

<p>konkretnego zawodu;</p> <p>7) zagadnień objętych rozporządzeniem (EWG) nr 1408/71;</p> <p>8) w odniesieniu do formalności administracyjnych dotyczących swobodnego przepływu osób i ich miejsca zamieszkania, zagadnień objętych przepisami dyrektywy 2004/38/WE, która określa formalności administracyjne, jakich beneficjenci muszą dopełnić przed właściwymi organami państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa;</p> <p>9) w odniesieniu do obywateli państw trzecich, którzy przenoszą się do innego państwa członkowskiego w związku ze świadczeniem usług, możliwości wymagania przez państwa członkowskie wizy lub zezwoleń na pobyt od obywateli państw trzecich nieobjętych systemem wzajemnego uznawania, o którym mowa w art. 21 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach lub możliwości nakładania na obywateli państw trzecich przez państwa członkowskie obowiązku zgłaszania się do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa w momencie wjazdu lub po wjeździe;</p> <p>10) w odniesieniu do przesyłania odpadów, zagadnień objętych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar ;</p> <p>11) prawa autorskiego, praw pokrewnych i praw</p>				
---	--	--	--	--

	<p>objętych dyrektywą Rady 87/54/EWG z dnia 16 grudnia 1986 r. w sprawie ochrony prawnej topografii produktów półprzewodnikowych i dyrektywą 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych, a także praw własności przemysłowej;</p> <p>12) działań, do których ustawowo wymagany jest udział notariusza;</p> <p>13) zagadnień objętych dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych;</p> <p>14) rejestracji pojazdów wziętych w leasing w innym państwie członkowskim;</p> <p>15) przepisów odnoszących się do zobowiązań umownych i pozaumownych, w tym formy umów, określonych zgodnie z zasadami prawa prywatnego międzynarodowego.</p>				
<p>Art. 18 Odstępstwa indywidualne</p>	<p>1. Na zasadzie odstępstwa od art. 16 oraz wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach, państwo członkowskie może podjąć wobec usługodawcy prowadzącego przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim środki dotyczące bezpieczeństwa usług.</p> <p>2. Środki określone w ust. 1 można podjąć jedynie przy zachowaniu procedury wzajemnej pomocy ustanowionej w art. 35 i jeżeli spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) przepisy krajowe, zgodnie z którymi podjęto dany środek, nie zostały poddane harmonizacji wspólnotowej w dziedzinie bezpieczeństwa usług;</p> <p>b) środki przewidują wyższy poziom ochrony</p>	<p>T</p>	<p>Art. 36 – ad. projekt ustawy I</p>	<p>Art. 36. 1. Jeżeli działalność usługodawcy z państwa członkowskiego stanowi poważne zagrożenie bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego, właściwy organ występuje z wnioskiem do właściwego organu państwa, w którym usługodawca z państwa członkowskiego ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia. Organ wnioskujący niezwłocznie informuje ministra o wystąpieniu z wnioskiem.</p> <p>2. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, który został poinformowany zgodnie z ust. 1, nie podjął działań zmierzających do usunięcia stwierdzonego zagrożenia albo podjął działania niewystarczające, organ wnioskujący zawiadamia ministra, adresata wniosku oraz</p>	

	<p>usługobiorcy niż w przypadku, gdyby państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa przedsięwzięło środek zgodny z jego przepisami krajowymi;</p> <p>c) państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa nie podjęło żadnych środków lub podjęło środki niewystarczające w porównaniu ze środkami określonymi w art. 35 ust. 2;</p> <p>d) środki są proporcjonalne.</p> <p>3. Ust. 1 i 2 pozostają bez uszczerbku dla przepisów, ustanowionych we wspólnotowych aktach prawnych, które gwarantują swobodę świadczenia usług lub które pozwalają na stosowanie od nich odstępstw.</p>			<p>Komisję Europejską o zamiarze podjęcia działań wobec usługodawcy z państwa członkowskiego. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie prawne i faktyczne zamierzonych działań.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, właściwy organ może podjąć działania niezbędne do usunięcia zagrożenia nie wcześniej niż po upływie 15 dni roboczych od dnia zawiadomienia, jeżeli przepisy prawa polskiego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przewidują wyższy poziom ochrony usługobiorcy niż przepisy prawa państwa, w którym usługodawca z państwa członkowskiego ma siedzibę albo miejsce zamieszkania; 2) zgodnie z którymi zamierza się podjąć działania niezbędne do usunięcia zagrożenia, nie zostały poddane harmonizacji wspólnotowej w dziedzinie bezpieczeństwa usług. <p>4. Jeżeli usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust. 1, wymaga podjęcia działań przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy organ może podjąć niezwłocznie działania, nie stosując procedury określonej w ust. 1–3.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ niezwłocznie zawiadamia o podjętych działaniach właściwy organ państwa, w którym usługodawca z państwa członkowskiego ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisję Europejską oraz ministra. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie podjęcia działań w trybie pilnym.</p>	
<p>Art. 19 Ograniczenia zakazane</p>	<p>Państwa członkowskie nie mogą nakładać na usługobiorcę wymogów, które ograniczają korzystanie z usług dostarczanych przez usługodawcę prowadzącego przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim, a w szczególności następujących wymogów:</p> <p>a) obowiązku uzyskania od właściwych organów</p>	<p>T</p>	<p>Art. 6 ust. 1 – ad. projekt ustawy I</p>	<p>1. Właściwy organ nie może nakładać na usługobiorcę wymogów, które ograniczają korzystanie z usług świadczonych przez usługodawcę z państwa członkowskiego, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obowiązku uzyskania zezwolenia na korzystanie z usługi; 2) ograniczeń stanowiących dyskryminację w zakresie 	

	<p>zezwolenia lub złożenia im oświadczenia;</p> <p>b) limitów wprowadzających dyskryminację w zakresie przyznawania pomocy finansowej ze względu na fakt, że usługodawca prowadzi przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim lub ze względu na położenie miejsca świadczenia usługi.</p>			<p>przyznawania pomocy finansowej.</p>	
<p>Art. 20 Niedyskryminacja</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, że na usługobiorcę nie są nakładane dyskryminacyjne wymogi z uwagi na jego przynależność państwową lub miejsce zamieszkania.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, że ogólne warunki dostępu do usługi, udostępnione przez usługodawcę ogółowi ludności, nie zawierają dyskryminacyjnych postanowień dotyczących przynależności państwowej lub miejsca zamieszkania usługobiorcy, nie wykluczając jednak możliwości zachowania różnic w tych warunkach dostępu, które są bezpośrednio uzasadnione obiektywnymi kryteriami.</p>	T	<p>Art. 6 ust. 2 i art. 10 – ad. projekt ustawy I</p>	<p>2. Właściwy organ nie może nakładać na usługobiorcę wymogów dyskryminujących ze względu na pochodzenie lub miejsce zamieszkania.</p> <p>Art. 10. Usługodawca z państwa członkowskiego zapewnia, aby ogólne warunki dostępu do usługi nie dyskryminowały usługobiorcy ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania.</p>	
<p>Art. 21 Pomoc dla usługobiorców</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość uzyskania przez usługobiorców w swoim państwie członkowskim zamieszkania następujących informacji:</p> <p>a) ogólnych informacji na temat wymogów mających zastosowanie w innych państwach członkowskich dotyczących podejmowania i prowadzenia działalności usługowej, w szczególności wymogów w zakresie ochrony konsumentów;</p> <p>b) ogólnych informacji na temat środków prawnych w przypadku sporu między usługodawcą a usługobiorcą;</p> <p>c) danych kontaktowych stowarzyszeń i organizacji, w tym ośrodków Sieci Europejskich</p>	N	<p>Art. 13 – ad. projekt ustawy I, art. 50 ust. 1 – ad. projekt ustawy II</p>	<p>Art. 13 – j.w.</p> <p>Art. 50 ust. 1 zawiera katalog spraw, w zakresie których zapewniony jest dostęp do informacji, także do tych, o których mowa w art. 21 dyrektywy.</p> <p>Art. 50. ust. 1. – j.w.</p>	

<p>Centrów Konsumenckich, które mogą udzielić praktycznej pomocy usługodawcom lub usługobiorcom.</p> <p>W stosownych przypadkach właściwe organy udzielają prostych wskazówek co do sposobu postępowania. Informacje i pomoc powinny zostać udzielone w jasny i niebudzący wątpliwości sposób, powinny być uaktualniane i łatwo dostępne na odległość, również przy pomocy elektronicznych środków przekazu.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą przekazywać odpowiedzialność za wykonanie zadania, o którym mowa w ust. 1, pojedynczym punktom kontaktowym lub innemu podmiotowi, takiemu jak ośrodek należący do Sieci Europejskich Centrów Konsumenckich, stowarzyszeniom konsumenckim lub Centrom Euro Info. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o nazwach i danych kontaktowych wyznaczonych podmiotów. Komisja przekazuje te informacje wszystkim państwom członkowskim.</p> <p>3. Wypełniając wymogi określone w ust. 1 i 2 podmiot, do którego zwróci się usługobiorca, kontaktuje się w razie potrzeby z odpowiednim podmiotem danego państwa członkowskiego. Podmiot ten możliwie najszybciej przesyła wymagane informacje temu pierwszemu podmiotowi, który przekazuje je usługobiorcy. Państwa członkowskie zapewniają, by organy te udzielały sobie wzajemnej pomocy i ustanawiają wszelkie możliwe środki służące skutecznej współpracy. Państwa członkowskie wraz z Komisją ustanawiają praktyczne rozwiązania</p>			
---	--	--	--

	<p>konieczne do wdrożenia ust. 1. 4. Zgodnie z procedurą określoną w art. 40 ust. 2, Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze do ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, określając techniczne mechanizmy wymiany informacji między organami różnych państw członkowskich, a w szczególności interoperacyjności systemów informacyjnych, z uwzględnieniem wspólnych standardów.</p>				
<p>Art. 22 Infor macje dotyczą ce usług daw ców i ich usług</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, że usługodawcy udostępniają usługobiorcy następujące informacje: a) nazwę usługodawcy, informacje dotyczące jego statusu prawnego i formy prawnej, adres, pod którym prowadzi przedsiębiorstwo oraz informacje szczegółowe, dzięki którym można się z nim szybko skontaktować i bezpośrednio porozumieć, w odpowiednim przypadku, drogą elektroniczną; b) w przypadku gdy usługodawca jest zarejestrowany w rejestrze przedsiębiorstw lub innym podobnym rejestrze publicznym, nazwę tego rejestru i numer, pod którym usługodawca jest zarejestrowany lub równoważne sposoby identyfikacji w tym rejestrze; c) w przypadku gdy działalność podlega systemowi zezwoleń, dane szczegółowe dotyczące właściwych organów lub pojedynczego punktu kontaktowego; d) w przypadku gdy usługodawca prowadzi działalność podlegającą opodatkowaniu podatkiem VAT, numer identyfikacji podatkowej, o którym mowa w art. 22 ust. 1</p>	<p>T</p>	<p>Art. 11 i art. 8 – ad. projekt ustawy I</p>	<p>Art. 11. 1. Usługodawca z państwa członkowskiego, przed zawarciem umowy w formie pisemnej, a w przypadku braku pisemnej umowy – przed rozpoczęciem świadczenia usługi, jest obowiązany, w sposób jednoznaczny, podać usługobiorcy następujące informacje: 1) firmę, adres siedziby albo adres miejsca zamieszkania i głównego miejsca wykonywania działalności; 2) organ rejestrowy i numer w rejestrze, w którym usługodawca z państwa członkowskiego jest zarejestrowany jako przedsiębiorca, albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej; 3) adres poczty elektronicznej lub inne dane umożliwiające bezpośredni kontakt z usługodawcą z państwa członkowskiego; 4) wskazanie: a) organu lub podmiotu, który wydał koncesję, zezwolenie lub certyfikat, lub dokonał wpisu do rejestru albo wydał inny dokument uprawniający usługodawcę z państwa członkowskiego do świadczenia usługi lub b) pojedynczego punktu kontaktowego w rozumieniu art. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym</p>	

<p>szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku;</p> <p>e) w przypadku zawodów regulowanych, wszelkie zrzeszenia zawodowe lub podobne instytucje, w których usługodawca jest zarejestrowany, tytuł zawodowy oraz państwo członkowskie, w którym przyznano ten tytuł;</p> <p>f) ewentualne ogólne warunki umów i klauzule umowne stosowane przez usługodawcę;</p> <p>g) informacje dotyczące ewentualnych stosowanych przez usługodawcę klauzul umownych dotyczących prawa właściwego dla umowy lub właściwości sądów;</p> <p>h) informacje dotyczące istnienia ewentualnych gwarancji posprzedażnych, które nie są wymagane ustawowo;</p> <p>i) cena usługi, jeżeli została ona wcześniej ustalona przez usługodawcę dla danego rodzaju usługi;</p> <p>j) główne cechy usługi, jeśli w sposób oczywisty nie wynikają z kontekstu;</p> <p>k) ubezpieczenia i gwarancje, o których mowa w art. 23 ust. 1, w szczególności dane kontaktowe ubezpieczyciela lub gwaranta, oraz zasięg terytorialny.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, że informacje, o których mowa w ust. 1, są, zgodnie z preferencjami usługodawcy:</p> <p>a) dostarczane przez usługodawcę z jego własnej inicjatywy;</p> <p>b) łatwo dostępne dla usługobiorcy w miejscu, w</p>		<p>właściwego dla usługodawcy;</p> <ol style="list-style-type: none"> 5) wskazanie samorządu zawodowego, do którego należy usługodawca z państwa członkowskiego, tytułu zawodowego oraz państwa, w którym przyznano ten tytuł; 6) główne cechy usługi; 7) cenę usługi, jeżeli została ustalona; 8) stosowane przez usługodawcę z państwa członkowskiego wzorce umów oraz postanowienia umowne określające prawo właściwe dla danej umowy lub sąd albo inny organ właściwy do rozstrzygnięcia sporów; 9) numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub inny numer identyfikacyjny, którym usługodawca z państwa członkowskiego jest obowiązany posługiwać się na potrzeby podatku od towarów i usług; 10) o posiadaniu obowiązkowego ubezpieczenia lub gwarancji finansowej, wraz z danymi ubezpieczyciela lub gwaranta, oraz o zasięgu terytorialnym ubezpieczenia; 11) o gwarancjach jakości wykonanej usługi, które nie są wymagane przepisami prawa. <p>2. Na wniosek usługobiorcy usługodawca z państwa członkowskiego udostępnia następujące informacje dodatkowe:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o sposobie kalkulacji ceny za usługę, jeżeli cena nie została wcześniej ustalona lub gdy nie ma możliwości podania dokładnej ceny; 2) o regulacjach prawnych dotyczących wykonywanego przez usługodawcę z państwa członkowskiego zawodu regulowanego oraz sposobu, w jaki można uzyskać dostęp do tych uregulowań; 3) o kodeksach dobrych praktyk, którym usługodawca z państwa członkowskiego podlega, wraz ze wskazaniem miejsca ich publikacji; 	
---	--	---	--

<p>którym świadczona jest usługa lub w którym zawierana jest umowa;</p> <p>c) łatwo dostępne dla usługobiorcy w formie elektronicznej pod adresem dostarczanym przez usługodawcę;</p> <p>d) zawarte we wszelkich dokumentach informacyjnych dostarczonych usługobiorcy przez usługodawcę, przedstawiających szczegółowy opis usług, które świadczy.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, że na wniosek usługobiorcy, usługodawcy dostarczają następujących informacji dodatkowych:</p> <p>a) jeżeli cena nie została wcześniej ustalona przez usługodawcę dla danego rodzaju usługi, cenę usługi lub w przypadku, gdy nie ma możliwości podania dokładnej ceny, metodę obliczania ceny tak, aby usługobiorca mógł dokonać jej weryfikacji, lub odpowiednio szczegółowe oszacowanie;</p> <p>b) w zakresie zawodów regulowanych, odniesienie do uregulowań dotyczących wykonywania zawodu mających zastosowanie w państwie członkowskim prowadzenia przedsiębiorstwa oraz sposób, w jaki można uzyskać dostęp do tych uregulowań;</p> <p>c) informacje dotyczące ich działalności wielodyscyplinarnej i spółek, które są bezpośrednio powiązane z daną usługą, a także środków podjętych w celu uniknięcia konfliktu interesów.</p> <p>Informacje te są zawarte we wszelkich dokumentach informacyjnych, w których usługodawcy podają szczegółowy opis swoich usług;</p> <p>d) wszelkie kodeksy postępowania, którym</p>		<p>4) o możliwości pozasądowego rozstrzygnięcia sporów z tym usługodawcą, jak również określa sposób, w jaki można uzyskać dostęp do szczegółowych informacji dotyczących charakterystyki i warunków korzystania z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, w szczególności w przypadku gdy usługodawca z państwa członkowskiego podlega przepisom kodeksu dobrych praktyk lub jest członkiem stowarzyszenia handlowego lub zrzeszenia zawodowego, które przewiduje odwołanie do pozasądowego rozstrzygnięcia sporów.</p> <p>3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, usługodawca z państwa członkowskiego jest obowiązany udostępnić w sposób zapewniający zapoznanie się przez usługobiorcę z tymi informacjami, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none">1) w miejscu, w którym świadczona jest usługa;2) w miejscu zawarcia umowy;3) na swojej stronie internetowej;4) w dokumentach informacyjnych dostarczonych usługobiorcy. <p>Art. 8. 1. Na wniosek usługobiorcy usługodawca z państwa członkowskiego jest obowiązany udostępnić informacje o prowadzonej działalności związanej bezpośrednio z oferowaną usługą, o spółkach, w których uczestniczy, które są bezpośrednio powiązane ze świadczoną usługą, oraz o środkach podjętych w celu uniknięcia konfliktu interesów.</p> <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1, usługodawca z państwa członkowskiego podaje także w dokumentach zawierających opis oferowanych przez niego usług.</p>	
--	--	---	--

<p>podlega usługodawca oraz adres, pod którym można uzyskać dostęp do tych kodeksów drogą elektroniczną, określając dostępne wersje językowe;</p> <p>e) w przypadku gdy usługodawca podlega kodeksowi postępowania, lub jest członkiem stowarzyszenia handlowego lub zrzeszenia zawodowego, które przewiduje odwołanie do pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, informacje w tym zakresie. Usługodawca określa sposób, w jaki można uzyskać dostęp do szczegółowych informacji dotyczących charakterystyki i warunków korzystania z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów.</p> <p>4. Państwa członkowskie zapewniają, że informacje, które usługodawca musi dostarczyć zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału są udostępniane lub przekazywane w sposób jasny i jednoznaczny oraz we właściwym czasie przed zawarciem umowy lub, w przypadku braku pisemnej umowy, przed świadczeniem usługi.</p> <p>5. Wymogi dotyczące informacji określone w niniejszym rozdziale są wymogami dodatkowymi w stosunku do wymogów już przewidzianych w prawie wspólnotowym i nie pozbawiają państw członkowskich możliwości nakładania dodatkowych wymogów dotyczących informacji mających zastosowanie do usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo na ich terytorium.</p> <p>6. Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, określić treść informacji, o których mowa w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu zgodnie ze szczególnym charakterem niektórych działalności, a także może określić praktyczne</p>			
--	--	--	--

	sposoby wdrożenia ust. 2 niniejszego artykułu.				
<p>Art. 23 Ubez Piecze nia i gwaran cje od odpo wiedzia lności zawodo wej</p>	<p>1. Państwa członkowskie mogą postanowić, że usługodawcy, których usługi stwarzają bezpośrednie i szczególne ryzyko dla zdrowia lub bezpieczeństwa usługobiorcy lub osoby trzeciej lub dla bezpieczeństwa finansowego usługobiorcy, przystąpią do ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej odpowiedniego do charakteru i zakresu ryzyka lub zapewnią gwarancję lub podobne zabezpieczenie, równoważne lub zasadniczo porównywalne w odniesieniu do jej celu.</p> <p>2. W przypadku gdy usługodawca rozpoczyna prowadzenie przedsiębiorstwa na terytorium państw członkowskich, nie mogą one wymagać od usługodawcy ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej ani gwarancji, jeżeli jest on już objęty gwarancją, która jest równoważna, lub zasadniczo porównywalna w odniesieniu do celu oraz w odniesieniu do ochrony ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczonego ryzyka, sumy ubezpieczenia lub górnej granicy gwarancji oraz możliwych wyłączeń z ochrony ubezpieczeniowej, w innym państwie członkowskim, w którym usługodawca już prowadzi przedsiębiorstwo. Jeżeli równoważność jest jedynie częściowa, to państwa członkowskie mogą wymagać dodatkowej gwarancji, aby pokryła ona aspekty dotychczas nieuwzględnione.</p> <p>W przypadku, gdy państwo członkowskie wymaga od usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo na jego terytorium ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej lub dostarczenia jakichkolwiek innych</p>	<p>T</p>	<p>Art. 4 ust. 5 – ad. projekt ustawy I</p>	<p>5. Właściwy organ uznaje ubezpieczenia i gwarancje odpowiedzialności zawodowej wydane w państwach członkowskich, w zakresie, w jakim spełniają warunki określone w przepisach odrębnych ustaw.</p>	

<p>gwarancji, państwo to przyjmuje za wystarczające zaświadczenia o tego rodzaju ubezpieczeniu wydane przez instytucje kredytowe i ubezpieczeniowe prowadzące przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim.</p> <p>3. Ust. 1 i 2 nie mają wpływu na ubezpieczenie zawodowe lub uzgodnienia dotyczące gwarancji przewidziane w innych wspólnotowych aktach prawnych.</p> <p>4. W celu wykonania ust. 1 Komisja może, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 40 ust. 2 sporządzić wykaz usług charakteryzujących się cechami określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu. Komisja może również, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 3, przyjąć środki mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy, uzupełniając ją poprzez określenie wspólnych kryteriów definiowania, dla celów ubezpieczenia lub gwarancji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, tego co jest odpowiednie dla charakteru i zakresu danego ryzyka.</p> <p>5. Na użytek niniejszego artykułu</p> <p>„bezpośrednie i szczególne ryzyko” oznacza ryzyko wynikające bezpośrednio ze świadczenia usługi;</p> <p>„zdrowie i bezpieczeństwo” oznacza, w odniesieniu do usługobiorcy lub osoby trzeciej zapobieganie śmierci lub poważnym obrażeniom ciała;</p> <p>„bezpieczeństwo finansowe” oznacza, w odniesieniu do usługobiorcy,</p>				
---	--	--	--	--

	zapobieganie znaczącym stratom pieniężnym lub utracie wartości majątku; „ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej” oznacza ubezpieczenie wykupione przez usługodawcę na wypadek potencjalnej odpowiedzialności wobec usługobiorcy i, w odpowiednich przypadkach, stron trzecich związanej ze świadczeniem usługi.				
Art. 24 Infor macje handlo we dostar czane przez zawody regulo wane	1. Państwa członkowskie znoszą wszelkie całkowite zakazy dotyczące informacji handlowych dostarczanych przez zawody regulowane. 2. Państwa członkowskie zapewniają zgodność informacji handlowych dostarczanych przez zawody regulowane, odnoszących się, w szczególności, do niezależności, godności i uczciwości zawodowej, a także do tajemnicy zawodowej z zasadami dotyczącymi wykonywania zawodu, zgodnie z prawem wspólnotowym, w sposób odpowiadający szczególnej mu charakterowi każdego zawodu. Zasady dotyczące wykonywania zawodu odnoszące się do informacji handlowych muszą być niedyskryminacyjne, uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym i proporcjonalne.	T	Art. 9 – ad. projekt ustawy I	Art. 9. 1. Usługodawca z państwa członkowskiego wykonujący zawód regulowany może rozpowszechniać informacje o świadczonej usłudze mające na celu promowanie towarów, usług lub wizerunku, jeżeli informacje te są zgodne z zasadami wykonywania tego zawodu. 2. Wprowadzanie ograniczeń w zakresie rozpowszechniania informacji, o których mowa w ust. 1, jest dopuszczalne tylko w przypadku, gdy ograniczenia te nie prowadzą do dyskryminacji, są proporcjonalne i uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym.	
Art. 25 Działal ność wielo dyscy plinar na	1. Państwa członkowskie zapewniają, że na usługodawców nie nakłada się wymogów, które zobowiązują ich do prowadzenia wyłącznie danej działalności lub które ograniczają prowadzenie różnych rodzajów działalności wspólnie lub uczestniczenie w nich. Jednakże takim wymogom mogą podlegać	T	Art. 7 ust. 1 i 2 – ad. projekt ustawy I	Art. 7. 1. Usługodawca z państwa członkowskiego może świadczyć usługi różnego rodzaju samodzielnie lub łącznie z innymi usługodawcami z państwa członkowskiego. 2. Wprowadzenie wyjątku od zasady określonej w ust. 1 może nastąpić w odrębnych ustawach i jest dopuszczalne wyłącznie w celu: 1) zapewnienia niezależności i bezstronności	

	<p>następujący usługodawcy:</p> <p>a) zawody regulowane, o ile jest to uzasadnione w celu zagwarantowania zgodności z uregulowaniami dotyczącymi etyki zawodowej i postępowania zawodowego, które są różne w zależności od szczególnej natury danego zawodu oraz o ile jest to niezbędne w celu zapewnienia ich niezależności i bezstronności;</p> <p>b) usługodawcy świadczący usługi w zakresie certyfikacji, akredytacji, monitorowania technicznego, badań lub prób, o ile jest to uzasadnione w celu zapewnienia ich niezależności i bezstronności.</p> <p>2. W przypadku gdy wykonywanie działalności wielodyscyplinarnej przez usługodawców określonych w ust. 1 lit. a) i b) jest dozwolone, państwa członkowskie zapewniają, co następuje:</p> <p>a) zapobieganie konfliktom interesów i niezgodnościom pomiędzy niektórymi rodzajami działalności;</p> <p>b) zapewnienie niezależności i bezstronności wymaganej w przypadku niektórych rodzajów działalności;</p> <p>c) wzajemną zgodność uregulowań dotyczących etyki zawodowej i postępowania zawodowego w przypadku różnych rodzajów działalności, w szczególności w odniesieniu do zagadnień związanych z tajemnicą zawodową.</p> <p>3. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 39 ust. 1, państwa członkowskie określają, którzy usługodawcy podlegają wymogom określonym w ust. 1 niniejszego artykułu, treść tych wymogów oraz przyczyny, dla których uważają je za uzasadnione.</p>			<p>wykonywania zawodu regulowanego, jak również zagwarantowania zgodności z etyką zawodową i zasadami postępowania zawodowego;</p> <p>2) zagwarantowania niezależności i bezstronności świadczenia usług w zakresie certyfikacji, akredytacji, nadzoru technicznego, wykonywania badań lub prób.</p>	
Art. 26	1. Państwa członkowskie, we współpracy z	N			

<p>Polityka w zakresie jakości usług</p>	<p>Komisją, podejmują środki towarzyszące, aby zachęcić usługodawców do podjęcia działania na zasadzie dobrowolnej w celu zapewnienia jakości świadczonych usług, w szczególności poprzez wykorzystanie jednej z niżej przedstawionych metod:</p> <p>a) certyfikacja lub ocena ich działalności przez niezależne lub akredytowane organy;</p> <p>b) sporządzanie własnej karty jakości lub stosowanie kart lub znaków jakości przyjętych przez zrzeszenia zawodowe na szczeblu wspólnotowym.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają usługodawcom i usługobiorcom łatwy dostęp do informacji dotyczących znaczenia niektórych znaków i kryteriów stosowania znaków oraz innych oznaczeń jakości związanych z usługami.</p> <p>3. Państwa członkowskie, we współpracy z Komisją, podejmują środki towarzyszące, aby zachęcić zrzeszenia zawodowe, jak również izby handlowe, stowarzyszenia rzemieślnicze i stowarzyszenia konsumenckie, działające na ich terytorium do współpracy na szczeblu wspólnotowym w celu wspierania jakości świadczonych usług, w szczególności poprzez ułatwienie oceny kompetencji usługodawcy.</p> <p>4. Państwa członkowskie, we współpracy z Komisją, podejmują środki towarzyszące, aby wspierać opracowanie niezależnych ocen, dokonywanych zwłaszcza przez stowarzyszenia konsumenckie, w odniesieniu do jakości i wad świadczonych usług, a w szczególności opracowanie na szczeblu wspólnotowym prób lub badań porównawczych i przekazywanie wyników.</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>5. Państwa członkowskie, we współpracy z Komisją, wspierają opracowanie dobrowolnych standardów europejskich w celu ułatwienia zgodności między usługami świadczonymi przez usługodawców z różnych państw członkowskich, informacjami dla usługobiorcy oraz jakością świadczonej usługi.</p>				
<p>Art. 27 Rozstrzygnięcie sporów</p>	<p>1. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania o charakterze ogólnym, aby zapewnić dostarczanie przez usługodawców danych kontaktowych, a w szczególności adresu pocztowego, numeru faksu lub adresu poczty elektronicznej i numeru telefonu, na który wszyscy usługobiorcy, w tym usługobiorcy mieszkający w innym państwie członkowskim, mogą przesłać skargę lub wniosek o udzielenie informacji na temat świadczonej usługi. Usługodawcy dostarczają swój oficjalny adres w przypadku, gdy nie jest on tożsamy z ich zwykle używanym adresem do korespondencji.</p> <p>Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania o charakterze ogólnym, aby zapewnić, że usługodawcy będą reagować na skargi, o których mowa w akapicie pierwszym, w najkrótszym możliwym terminie i dołożą wszelkich starań, aby znaleźć zadowalające rozwiązania.</p> <p>2. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania o charakterze ogólnym, aby zapewnić, że usługodawcy są zobowiązani do wykazania zgodności z obowiązkami wymienionymi w niniejszej dyrektywie w zakresie dostarczania informacji oraz wykazania, że informacje są rzetelne.</p>	<p>N</p>			

3. W przypadku gdy do egzekucji orzeczenia sądowego wymagana jest gwarancja finansowa, państwa członkowskie uznają równoważne gwarancje złożone przez instytucję kredytową lub ubezpieczyciela prowadzącego przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim. Takie instytucje kredytowe muszą uzyskać zezwolenie w państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE, a tacy ubezpieczyciele, odpowiednio, zgodnie z pierwszą dyrektywą Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (1) i dyrektywą 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącą ubezpieczeń na życie (2).

4. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania o charakterze ogólnym, aby zapewnić, że usługodawcy podlegający kodeksowi postępowania lub należący do stowarzyszenia handlowego lub zrzeszenia zawodowego, które przewiduje odwołanie do pozasądowych środków rozstrzygania sporów odpowiednio informują o tym usługobiorcę i podają tę informację na wszystkich dokumentach prezentujących szczegółowo ich usługi poprzez określenie, w jaki sposób można uzyskać dostęp do szczegółowych informacji na temat charakterystyki i warunków stosowania takiego mechanizmu.

<p>Art. 28 Wzajemna pomoc – zobowiązania ogólne</p>	<p>1. Państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy i podejmują środki skutecznej współpracy w celu zapewnienia nadzoru nad usługodawcami i usługami przez nich świadczonymi.</p> <p>2. Do celów niniejszego rozdziału, państwa członkowskie wyznaczają jeden lub więcej punktów łącznikowych, których dane kontaktowe są przekazywane innym państwom członkowskim i Komisji. Komisja publikuje i regularnie uaktualnia wykaz punktów łącznikowych.</p> <p>3. Wnioski o informacje i wnioski o przeprowadzenie wszelkich kontroli, weryfikacji i dochodzeń zgodnie z niniejszym rozdziałem są należycie uzasadnione, w szczególności poprzez określenie powodu złożenia wniosku. Informacje podlegające wymianie wykorzystywane są tylko w odniesieniu do zagadnień określonych we wniosku.</p> <p>4. W przypadku otrzymania wniosku o pomoc od właściwych organów w innym państwie członkowskim, państwa członkowskie zapewniają, że usługodawcy prowadzący przedsiębiorstwo na ich terytorium dostarczają ich właściwym organom wszelkich informacji potrzebnych do nadzoru nad ich działalnością zgodnie z ich przepisami krajowymi.</p> <p>5. W przypadku wystąpienia trudności z realizacją wniosku o udzielenie informacji lub o przeprowadzenie kontroli, weryfikacji lub dochodzenia, dane państwo członkowskie niezwłocznie informuje o tym wnioskujące państwo członkowskie w celu znalezienia rozwiązania.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 32, 33, art. 39 i 40 – ad. projekt ustawy I</p>	<p>Art. 32. 1. Minister monitoruje i koordynuje współpracę między właściwymi organami w zakresie uregulowanym w ustawie.</p> <p>2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, odbywa się w szczególności przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych udostępnionych przez Komisję Europejską.</p> <p>Art. 33. 1. Właściwe organy są obowiązane do współpracy z właściwymi organami państw członkowskich oraz z Komisją Europejską. Współpraca polega w szczególności na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wymianie informacji dotyczących usługodawców z państwa członkowskiego i świadczonych przez nich usług; 2) przeprowadzaniu kontroli działalności usługodawców z państwa członkowskiego; 3) występowaniu z wnioskami, o których mowa w niniejszym rozdziale, a także udzielaniu odpowiedzi na takie wnioski. <p>2. Właściwy organ niezwłocznie informuje wnioskodawcę oraz ministra o przeszkodach w realizacji wniosku złożonego przez właściwy organ państwa członkowskiego.</p> <p>3. Właściwym organom z państw członkowskich zapewnia się dostęp do rejestrów zawierających informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na takich samych zasadach, jak właściwym organom krajowym.</p> <p>Art. 39. 1. Wnioski, zawiadomienia i informacje, o których mowa w przepisach niniejszego rozdziału, są przekazywane niezwłocznie w postaci elektronicznej.</p> <p>2. Informacje przekazywane w ramach współpracy międzynarodowej nie mogą być wykorzystane w innym celu niż określony we wniosku.</p>	
---	---	----------	---	--	--

	<p>6. Państwa członkowskie dostarczają informacje, o które zwrócić się inne państwa członkowskie lub Komisja, drogą elektroniczną i w najkrótszym możliwym terminie.</p> <p>7. Państwa członkowskie zapewniają, że z rejestrów, w których są wpisani usługodawcy i do których mogą mieć wgląd właściwe organy na ich terytorium, mogą również korzystać, na tych samych warunkach, równorzędne właściwe organy pozostałych państw członkowskich.</p> <p>8. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o przypadkach, w których inne państwa członkowskie nie realizują swoich zobowiązań w zakresie wzajemnej pomocy. W razie konieczności Komisja podejmuje odpowiednie kroki, włącznie z postępowaniem przewidzianym w art. 226 Traktatu, aby zapewnić przestrzeganie przez dane państwa członkowskie ich zobowiązań w zakresie pomocy wzajemnej. Komisja okresowo informuje państwa członkowskie o stosowaniu przepisów dotyczących wzajemnej pomocy.</p>			<p>Art. 40. Właściwy organ może wystąpić do właściwego organu z państwa członkowskiego z wnioskami w zakresie, o którym mowa w niniejszym rozdziale.</p>	
<p>Art. 29 Wzajemna pomoc</p>	<p>1. W odniesieniu do usługodawców świadczących usługi w innym państwie członkowskim, państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa dostarcza informacje dotyczące usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo na jego terytorium, jeżeli inne państwo członkowskie wnioskuje o to, a w szczególności potwierdza, że usługodawca prowadzi przedsiębiorstwo na terytorium tego państwa i, zgodnie z posiadanymi przez nie informacjami, nie prowadzi działalności w sposób niezgodny z</p>	<p>T</p>	<p>Art. 34 i art. 40 – ad. projekt ustawy I</p>	<p>Art. 34. 1. Właściwy organ, na wniosek właściwego organu z innego państwa członkowskiego, udziela informacji oraz przeprowadza kontrolę usługodawcy z państwa członkowskiego na zasadach określonych przepisami rozdziału 5 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców, oraz przepisami ustaw odrębnych.</p> <p>2. Właściwy organ informuje wnioskodawcę o wynikach przeprowadzonej kontroli oraz o działaniach podjętych wobec usługodawcy z państwa członkowskiego.</p> <p>Art. 40 – j.w.</p>	

	<p>prawem.</p> <p>2. Państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa przeprowadza kontrole, weryfikacje i dochodzenia, o które zwraca się inne państwo członkowskie i informuje je o ich wynikach i, ewentualnie, o podjętych działaniach. Czyniąc to, właściwe organy działają w zakresie uprawnień przyznanych im w swoich państwach członkowskich. Właściwe organy mogą w każdym poszczególnym przypadku zdecydować o podjęciu najbardziej odpowiednich środków w celu realizacji wniosku innego państwa członkowskiego.</p> <p>3. Państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa po uzyskaniu faktycznych informacji o postępowaniu lub konkretnych działaniach usługodawcy prowadzącego przedsiębiorstwo na jego terytorium i świadczącego usługi w innych państwach członkowskich, które, zgodnie z posiadanymi przez nie informacjami, mogą spowodować istotną szkodę dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub dla środowiska naturalnego, powiadamia w możliwie najkrótszym terminie wszystkie pozostałe państwa członkowskie i Komisję.</p>				
<p>Art. 30 Nadzór sprawowany przez państwo członkowskie</p>	<p>1. W odniesieniu do przypadków nieobjętych art. 31 ust. 1, państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa zapewnia, że zgodność z jego wymogami jest nadzorowana zgodnie z uprawnieniami w zakresie nadzoru przewidzianymi w jego prawie krajowym, w szczególności poprzez środki nadzoru w miejscu prowadzenia przedsiębiorstwa przez usługodawcę.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 34 i art. 40 – ad. projekt ustawy I</p>	<p>j.w.</p>	

<p>prowa dzenia przed siębio rstwa w przy padku tymcza sowgo przenie sienia się usługo dawcy do innego pań stwa członko wskie go</p>	<p>2. Państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa nie zaprzestaje sprawowania nadzoru lub egzekwowania zgodności z przepisami na swoim terytorium, ze względu na fakt, że usługa była świadczona lub spowodowała szkodę w innym państwie członkowskim.</p> <p>3. Obowiązek określony w ust. 1 nie oznacza zobowiązania państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa do przeprowadzania weryfikacji i kontroli stanu faktycznego na terytorium państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa.</p> <p>Takie weryfikacje i kontrole są przeprowadzane, na wniosek organów państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa, przez organy państwa członkowskiego, w którym usługodawca tymczasowo świadczy usługi, zgodnie z art. 31.</p>				
<p>Art. 31 Nadzór sprawo wany przez pań stwa członko wskie w którym świad czona jest</p>	<p>1. W odniesieniu do krajowych wymogów, które mogą zostać nałożone na mocy art. 16 lub 17, państwo członkowskie, w którym usługa jest świadczona, jest odpowiedzialne za nadzór nad działalnością usługodawcy na swoim terytorium. Zgodnie z prawem wspólnotowym, państwo członkowskie, w którym świadczona jest usługa:</p> <p>a) podejmuje wszelkie środki konieczne do zapewnienia, aby usługodawcy spełnili te wymogi dotyczące podejmowania i prowadzenia działalności usługowej;</p> <p>b) przeprowadza niezbędne kontrole, weryfikacje i dochodzenia w celu sprawowania nadzoru nad świadczoną usługą.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 32, art. 33 i art. 40 – ad. projekt ustawy I</p>	<p>Treść wskazanych przepisów została zamieszczona przy informacji o transpozycji art. 28 dyrektywy – art. 32 projektu oraz art. 29 dyrektywy – art. 33 projektu.</p> <p>Art. 32 stanowi transpozycję art. 31 ust. 1 dyrektywy. Art. 33 stanowi ogólną podstawę prawną dla właściwych organów do przeprowadzania kontroli na wniosek właściwych organów z państw członkowskich UE i EOG.</p> <p>Art. 40 stanowi podstawę prawną do składania wniosków przez właściwe organy Rzeczypospolitej Polskiej względem państw członkowskich UE.</p>	

<p>usługa w przypadku tymczasowego przeniesienia się usługodawcy</p>	<p>2. W odniesieniu do wymogów innych niż określone w ust. 1, w przypadku gdy usługodawca tymczasowo przenosi się do innego państwa członkowskiego w celu świadczenia usługi, nie prowadząc w nim przedsiębiorstwa, właściwe organy tego państwa członkowskiego uczestniczą w sprawowaniu nadzoru nad usługodawcą zgodnie z ust. 3 i 4.</p> <p>3. Na wniosek państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa, właściwe organy państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa, przeprowadzają kontrole, weryfikacje i dochodzenia niezbędne do zapewnienia skutecznego nadzoru przez państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa. Czyniąc to, właściwe organy działają w zakresie uprawnień przyznanych im w ich państwach członkowskich. Właściwe organy mogą w każdym poszczególnym przypadku zdecydować o podjęciu najbardziej odpowiednich środków w celu realizacji wniosku innego państwa członkowskiego.</p> <p>4. Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa, z własnej inicjatywy, mogą prowadzić kontrole, weryfikacje i dochodzenia na miejscu, o ile te kontrole, weryfikacje i dochodzenia nie są dyskryminacyjne, nie wynikają z faktu prowadzenia przez usługodawcę przedsiębiorstwa w innym państwie członkowskim i są proporcjonalne.</p>				
<p>Art. 32 Mechanizm ostrze</p>	<p>1. W przypadku gdy państwo członkowskie uzyska informacje na temat konkretnych, poważnych zdarzeń lub okoliczności odnoszących się do działalności usługowej,</p>	<p>T</p>	<p>Art. 37 i Art. 38 – ad. projekt</p>	<p>Art. 37. 1. W przypadku otrzymania wniosku o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego, wobec usługodawcy mającego siedzibę albo –</p>	

<p>gania</p>	<p>mogących spowodować istotną szkodę dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub dla środowiska naturalnego na swoim terytorium lub na terytorium innych państw członkowskich, niezwłocznie informuje ono o tym państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa, pozostałe zainteresowane państwa członkowskie oraz Komisję.</p> <p>2. Komisja wspiera rozwój europejskiej sieci współpracy organów państw członkowskich i uczestniczy w jej pracach w celu wdrożenia ust. 1.</p> <p>3. Komisja przyjmuje i regularnie uaktualnia szczegółowe przepisy dotyczące zarządzania siecią współpracy, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.</p>		<p>ustawy I</p>	<p>w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który czasowo świadczy usługi na terytorium państwa wnioskującego, właściwy organ informuje o tym ministra i niezwłocznie podejmuje działania mające na celu usunięcie zagrożenia.</p> <p>2. Właściwy organ niezwłocznie informuje organ wnioskujący o podjętych działaniach albo o przyczynach, dla których nie podjął działań, o których mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 38. W przypadku uzyskania informacji o działalności usługodawcy z państwa członkowskiego, która może wyrządzić szkodę dla zdrowia lub środowiska naturalnego lub stanowi zagrożenie bezpieczeństwa osób przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo państwa członkowskiego, właściwy organ niezwłocznie przekazuje tę informację ministrowi, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym usługodawca ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisji Europejskiej, a także właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich.</p>	
<p>Art. 33 Infor macje dotyczą ce dobrej reputa cji usługo daw ców</p>	<p>1. Państwa członkowskie, na wniosek właściwych organów w innym państwie członkowskim, dostarczają informacje, zgodnie ze swoim prawem krajowym, dotyczące postępowań dyscyplinarnych lub administracyjnych albo sankcji karnych oraz decyzji dotyczących niewypłacalności lub upadłości związanych z nadużyciami finansowymi, podjętych przez ich właściwe organy w odniesieniu do usługodawcy, i które bezpośrednio odnoszą się do kompetencji usługodawcy lub jego wiarygodności zawodowej. Państwo członkowskie, które dostarcza informacje powiadamia o tym usługodawcę.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 35 i 40 – ad. projekt ustawy I</p>	<p>Art. 35. 1. Właściwy organ, na wniosek właściwego organu z państwa członkowskiego, przekazuje informacje dotyczące:</p> <p>1) postępowań dyscyplinarnych, karnych i administracyjnych;</p> <p>2) rozstrzygnięć dotyczących niewypłacalności lub upadłości usługodawcy związanych z nadużyciami finansowymi</p> <p>- w zakresie, w jakim odnoszą się one bezpośrednio do kompetencji usługodawcy z państwa członkowskiego lub jego wiarygodności zawodowej.</p> <p>2. W przypadku konieczności przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, przed uprawomocnieniem się</p>	

	<p>Wniosek złożony na mocy akapitu pierwszego musi być należycie uzasadniony, w szczególności co do przyczyn wystąpienia z wnioskiem o udzielenie informacji.</p> <p>2. Informacje o sankcjach i postępowaniach, o których mowa w ust. 1, są przekazywane jedynie wtedy, gdy podjęta została ostateczna decyzja. W odniesieniu do innych podlegających wykonaniu decyzji, o których mowa w ust. 1, państwo członkowskie, które dostarcza informacje określa, czy dana decyzja jest ostateczna lub też czy złożono od niej odwołanie, w którym to przypadku dane państwo członkowskie powinno wskazać termin oczekiwanej decyzji w sprawie odwołania. Ponadto dane państwo członkowskie określa przepisy prawa krajowego, na mocy których usługodawca został uznany za winnego lub został ukarany.</p> <p>3. Wdrożenie ust. 1 i 2 musi być zgodne z zasadami dotyczącymi ochrony danych osobowych oraz przebiegać z poszanowaniem praw zagwarantowanych osobom uznanym za winne lub ukaranym w danych państwach członkowskich, także przez zrzeszenia zawodowe. Wszelkie wspomniane informacje o charakterze jawnym są udostępniane konsumentom.</p>			<p>wyroku lub decyzji właściwy organ informuje wnioskującego o przysługujących usługodawcy środkach odwoławczych.</p> <p>3. Właściwy organ niezwłocznie powiadamia usługodawcę z państwa członkowskiego o przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 40 – j.w.</p>	
<p>Art. 34 Środki towarzyszące</p>	<p>1. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, ustanawia elektroniczny system wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi, z uwzględnieniem istniejących systemów informacyjnych.</p> <p>2. Państwa członkowskie, z pomocą Komisji, podejmują środki towarzyszące w celu</p>	<p>N</p>			

	<p>ułatwienia wymiany urzędników odpowiedzialnych za realizację wzajemnej pomocy oraz szkolenie tych urzędników, włącznie ze szkoleniami językowymi i komputerowymi.</p> <p>3. Komisja ocenia potrzebę ustanowienia wieloletniego programu w celu organizacji odpowiedniej wymiany urzędników i szkolenia.</p>				
<p>Art. 35 Wzajemna pomoc w przypadku indywidualnych odstępstw</p>	<p>1. W przypadku, gdy państwo członkowskie przyjmuje środek zgodnie z art. 18, procedura określona w ust. 2-6 niniejszego artykułu ma zastosowanie bez uszczerbku dla postępowań sądowych, włącznie z postępowaniami wstępnymi i działaniami podejmowanymi w ramach dochodzeń w sprawach karnych.</p> <p>2. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1 występują do państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa o podjęcie środków wobec usługodawcy, dostarczając wszelkich istotnych informacji dotyczące danej usługi i okoliczności sprawy.</p> <p>Państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa sprawdza w najkrótszym możliwym terminie, czy usługodawca działa zgodnie z prawem i weryfikuje fakty leżące u podstaw wniosku.</p> <p>Informuje ono państwo członkowskie składające wniosek w najkrótszym możliwym terminie o podjętych lub przewidywanych środkach lub – zależnie od okoliczności – o przyczynach niepodjęcia żadnych środków.</p> <p>3. Po powiadomieniu przez państwo</p>	<p>T</p>	<p>Art. 36 i 40 – ad. projekt ustawy I</p>	<p>Art. 36. 1. Jeżeli działalność usługodawcy z państwa członkowskiego stanowi poważne zagrożenie bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego, właściwy organ występuje z wnioskiem do właściwego organu państwa, w którym usługodawca z państwa członkowskiego ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia. Organ wnioskujący niezwłocznie informuje ministra o wystąpieniu z wnioskiem.</p> <p>2. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, który został poinformowany zgodnie z ust. 1, nie podjął działań zmierzających do usunięcia stwierdzonego zagrożenia albo podjął działania niewystarczające, organ wnioskujący zawiadamia ministra, adresata wniosku oraz Komisję Europejską o zamiarze podjęcia działań wobec usługodawcy z państwa członkowskiego. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie prawne i faktyczne zamierzonych działań.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, właściwy organ może podjąć działania niezbędne do usunięcia zagrożenia nie wcześniej niż po upływie 15 dni roboczych od dnia zawiadomienia, jeżeli przepisy prawa polskiego:</p> <p>1) przewidują wyższy poziom ochrony usługobiorcy niż przepisy prawa państwa, w którym usługodawca z państwa członkowskiego ma siedzibę albo miejsce zamieszkania;</p>	

<p>członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa, zgodnie z ust. 2 akapit drugi, wnioskujące państwo członkowskie powiadamia Komisję i państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa o swoim zamiarze podjęcia środków, wskazując, co następuje:</p> <p>a) przyczyny, dla których uważa, że środki podjęte lub przewidziane przez państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa są nieodpowiednie;</p> <p>b) przyczyny, dla których uważa, że środki, jakie zamierza podjąć spełniają warunki określone w art. 18.</p> <p>4. Środki nie mogą zostać podjęte przed upływem piętnastu dni roboczych od dnia notyfikacji, o której mowa w ust. 3.</p> <p>5. Bez uszczerbku dla możliwości podjęcia danych środków przez wnioskujące państwo członkowskie, po upływie okresu wyznaczonego w ust. 4, Komisja w możliwie najkrótszym terminie bada zgodność notyfikowanego środka z prawem wspólnotowym.</p> <p>Jeżeli Komisja stwierdzi, że środek jest niezgodny z prawem wspólnotowym, przyjmuje decyzję, w której zwraca się do danego państwa członkowskiego o powstrzymanie się od podjęcia proponowanych środków lub zakończenie danych środków w trybie pilnym.</p> <p>6. Jeżeli sprawa jest pilna, państwo członkowskie, które zamierza podjąć środek może zastosować odstępstwo od przepisów ust. 2-4. W takich przypadkach Komisja oraz państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa są powiadamiane o takich</p>		<p>2) zgodnie z którymi zamierza się podjąć działania niezbędne do usunięcia zagrożenia, nie zostały poddane harmonizacji wspólnotowej w dziedzinie bezpieczeństwa usług.</p> <p>4. Jeżeli usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust. 1, wymaga podjęcia działań przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy organ może podjąć niezwłocznie działania, nie stosując procedury określonej w ust. 1-3.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ niezwłocznie zawiadamia o podjętych działaniach właściwy organ państwa, w którym usługodawca z państwa członkowskiego ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisję Europejską oraz ministra. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie podjęcia działań w trybie pilnym.</p> <p>Art. 40 – j.w.</p>	
---	--	---	--

	środkach w najkrótszym możliwym terminie, z podaniem przyczyn, dla których państwo członkowskie uznaje sprawę za pilną.				
Art. 36 Przepisy wykonawcze	Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 3, Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozdziału, uzupełniając go poprzez określenie terminów, o których mowa w art. 28 i 35. Komisja przyjmuje również, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, praktyczne ustalenia dotyczące wymiany informacji drogą elektroniczną pomiędzy państwami członkowskimi, a w szczególności przepisy dotyczące interoperacyjności systemów informacyjnych.	N			
Art. 37 Kodeksy postępowania na poziomie wspólnym	1. Państwa członkowskie we współpracy z Komisją przyjmują środki towarzyszące, aby wspierać sporządzanie na szczeblu wspólnotowym, w szczególności przez zrzeszenia, organizacje i stowarzyszenia zawodowe, kodeksów postępowania mających na celu ułatwienie świadczenia usług lub prowadzenia przez usługodawcę przedsiębiorstwa w innym państwie członkowskim, zgodnie z prawem wspólnotowym. 2. Państwa członkowskie zapewniają, że kodeksy postępowania, o których mowa w ust. 1, są dostępne na odległość drogą elektroniczną.	N			
Art. 38 Dodat	Komisja ocenia w terminie do dnia 28 grudnia 2010 r. możliwość przedstawienia wniosków	N			

kowa harmo nizacja	dotyczących instrumentów harmonizacji w zakresie następujących zagadnień: a) dostęp do działalności w zakresie sądowej windykacji należności; b) prywatne usługi ochroniarskie oraz transport gotówki lub przedmiotów wartościowych.				
Art. 39 Wzaje mna ocena	<p>1. W terminie do dnia 28 grudnia 2009 r. państwa członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie zawierające informacje określone w następujących przepisach:</p> <p>a) art. 9 ust. 2, w zakresie systemów zezwoleń; b) art. 15 ust. 5, w zakresie wymogów podlegających ocenie; c) art. 25 ust. 3, w zakresie działalności wielodyscyplinarnej. L 376/66 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 27.12.2006</p> <p>2. Komisja przesyła sprawozdania określone w ust. 1 państwom członkowskim, które przedkładają uwagi na temat każdego sprawozdania w ciągu sześciu miesięcy od jego otrzymania.</p> <p>W tym samym terminie, Komisja przeprowadza konsultacje w sprawie sprawozdań z zainteresowanymi stronami.</p> <p>3. Komisja przedstawia sprawozdania i uwagi państw członkowskich komitetowi, o którym mowa w art. 40 ust. 1, który może przedstawić swoje uwagi.</p> <p>4. Na podstawie uwag przedłożonych zgodnie z ust. 2 i 3 Komisja przedstawia w terminie do dnia 28 grudnia 2010 r. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie podsumowujące oraz w stosownych przypadkach propozycje dodatkowych inicjatyw.</p>	N			

	<p>5. W terminie do dnia 28 grudnia 2009 r. państwa członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie dotyczące wymogów krajowych, których stosowanie może podlegać art. 16 ust. 1 akapit trzeci i art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze, wraz z uzasadnieniem dlaczego uważają, że stosowanie tych wymogów spełnia kryteria określone w art. 16 ust. 1 akapit trzeci i art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze.</p> <p>Następnie państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o wszelkich zmianach swoich wymogów, w tym także o wprowadzeniu nowych wymogów, o których mowa powyżej, wraz z uzasadnieniem ich stosowania.</p> <p>Komisja informuje o przekazanych wymogach inne państwa członkowskie. Przekazanie takie nie przeszkadza w przyjęciu przedmiotowych przepisów przez państwa członkowskie. Komisja przygotowuje corocznie analizy i wskazówki dotyczące stosowania tych przepisów w kontekście niniejszej dyrektywy.</p>				
Art. 40 Proce - dura Komi - tetu	<p>1. Komisja jest wspierana przez komitet.</p> <p>2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8. Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.</p> <p>3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5a ust. 1 - 4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.</p>	N			
Art. 41 Prze - gląd	<p>W terminie do dnia 28 grudnia 2011 r. i następnie co trzy lata Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wyczerpujące sprawozdanie w sprawie</p>	N			

	stosowania niniejszej dyrektywy. Zgodnie z art. 16 ust. 4 sprawozdanie to dotyczy w szczególności stosowania art. 16. Dotyczy ono także potrzeby wprowadzenia dodatkowych środków w odniesieniu do zagadnień wyłączonych z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszą wnioski dotyczące zmiany niniejszej dyrektywy w celu zakończenia budowy rynku wewnętrznego usług.				
Art. 42 Zmiana dyrektywy 98/27/WE	W załączniku do dyrektywy 98/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów (1), dodaje się punkt w brzmieniu: „13. Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, str. 36)”.	N			
Art. 43 Ochrona danych osobowych	Wykonanie i stosowanie niniejszej dyrektywy oraz, w szczególności, przepisów dotyczących nadzoru jest zgodne z zasadami dotyczącymi ochrony danych osobowych określonymi w dyrektywie 95/46/WE oraz w dyrektywie 2002/58/WE.	N			
Art. 44 Transpozycja	1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 28 grudnia 2009 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych	N			

	<p>przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>				
Art. 45	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N			
Art. 46	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N			

KANCELARIA OGÓLNA
Wpł. 10-11-
Warszawa, B
Kancelaria Prezydenta Ministrów 3

KPRM

AAA342986

listopada.....

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.391.2017 / 14/dl

dot.: RM-10-151-17 z 08.11.2017 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

wz. Ministra Spraw Zagranicznych
Jacek Czaputowicz
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Mateusz Morawiecki
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rozwoju i Finansów

Kancelaria Prezydenta Ministrów
Działania ogólnokrajowe
wpłynęło: 10-11-2017

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowego zakresu współpracy międzynarodowej w zakresie świadczenia usług²⁾

Na podstawie art. 41 ustawy z dnia ... o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres współpracy międzynarodowej w zakresie świadczenia usług, w tym zadania właściwych organów wykonujących tę współpracę międzynarodową oraz system teleinformatyczny wykorzystywany do jej realizacji.

§ 2. 1. Współpraca międzynarodowa odbywa się z wykorzystaniem udostępnionego przez Komisję Europejską teleinformatycznego Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym IMI, zwanego dalej „systemem IMI”, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku braku dostępu do systemu IMI współpraca międzynarodowa odbywa się z wykorzystaniem innych środków komunikacji, w szczególności środków komunikacji elektronicznej.

§ 3. W ramach współpracy międzynarodowej w zakresie świadczenia usług, zwanej dalej „współpracą międzynarodową”, właściwy organ wykonuje zadania:

- 1) organu udzielającego odpowiedzi i zwracającego się o informacje lub;
- 2) właściwego organu ds. ostrzeżeń lub;
- 3) instytucji powiązanej lub;
- 4) koordynatora delegowanego lub;
- 5) koordynatora ds. ostrzeżeń lub;

¹⁾ Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 1595).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swej regulacji wdraża dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczące usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

6) koordynatora ds. dziedziny „usługi”.

§ 4. Pełniąc funkcję organu udzielającego odpowiedzi i zwracającego się o informacje, właściwy organ wykonuje następujące zadania:

- 1) występuje z wnioskiem o udzielenie informacji lub przeprowadzenie kontroli usługodawcy do właściwego organu z innego państwa członkowskiego;
- 2) udziela właściwemu organowi z innego państwa członkowskiego informacji dotyczących usługodawcy i świadczonych przez niego usług oraz wyników kontroli przeprowadzonych na wniosek tego organu;
- 3) udziela właściwemu organowi z innego państwa członkowskiego informacji dotyczących postępowań określonych w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia ... o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zwanej dalej „ustawą” i niezwłocznie powiadamia o tym fakcie usługodawcę, zgodnie z art. 35 ust. 2 i 3 ustawy.

§ 5. Pełniąc funkcję właściwego organu ds. ostrzeżeń, właściwy organ wykonuje następujące zadania:

- 1) występuje z wnioskiem o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy, do właściwego organu z innego państwa członkowskiego;
- 2) podejmuje działania niezbędne do usunięcia zagrożenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy, w sposób określony w art. 36 ust. 3–5 oraz art. 37 ustawy;
- 3) przekazuje informacje określone w art. 38 ustawy;
- 4) informuje właściwy organ z innego państwa członkowskiego lub ministra właściwego do spraw gospodarki, lub Komisję Europejską, zgodnie z art. 34 ust. 2, art. 35 ust. 2, art. 36 ust. 1, 2 i 5, art. 37 ust. 1 oraz art. 38 ustawy.

§ 6. Pełniąc funkcję instytucji powiązanej, właściwy organ ma prawo wglądu do informacji wymienianych w ramach współpracy międzynarodowej w systemie IMI przez inne organy, z którymi jest powiązany ze względu na swoją właściwość. Instytucja powiązania nie bierze udziału w wymianie informacji.

§ 7.1. Funkcję koordynatora delegowanego pełni właściwy organ posiadający kompetencje o charakterze kontrolnym lub nadzorczym wobec właściwych organów, wynikające z odrębnych przepisów.

2. Pełniąc funkcję koordynatora delegowanego, właściwy organ wykonuje następujące zadania:

- 1) monitoruje i koordynuje realizację zadań właściwych organów, o których mowa w ust. 1;
- 2) zapewnia przeszkolenie właściwych organów, o których mowa w ust. 1, w zakresie sposobu korzystania z systemu IMI i jego obsługi.

§ 8. Pełniąc funkcję koordynatora ds. ostrzeżeń, właściwy organ wykonuje następujące zadania:

- 1) przekazuje informacje, o których mowa w art. 38 ustawy;
- 2) zapewnia przeszkolenie podległych mu właściwych organów w zakresie sposobu korzystania z systemu IMI i jego obsługi.

§ 9. Pełniąc funkcję koordynatora ds. dziedziny „usługi” minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje i koordynuje współpracę międzynarodową, w tym w szczególności:

- 1) prowadzi nadzór w celu zapewnienia sprawnego przepływu informacji w zakresie określonym w niniejszym rozporządzeniu;
- 2) przekazuje informacje określone w art. 38 ustawy;
- 3) analizuje otrzymane informacje i zawiadomienia, o których mowa w art. 34 ust. 2, art. 36 ust. 1, 2 i 5, art. 37 ust. 1 oraz art. 38 ustawy;
- 4) zapewnia przeszkolenie podległych mu organów właściwych w zakresie sposobu korzystania z systemu IMI i jego obsługi;
- 5) współpracuje z Komisją Europejską oraz organami koordynującymi współpracę międzynarodową w innych państwach członkowskich.

§ 10. Wnioski o udzielenie informacji dotyczących usługodawców i świadczonych przez nich usług oraz o przeprowadzenie kontroli działalności usługodawców powinny być odpowiednio uzasadnione, w szczególności powinny wskazywać cel wystąpienia.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie szczegółowego zakresu współpracy międzynarodowej w zakresie świadczenia usług (Dz. U. z 2011 r. poz. 33), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 228 ustawy z dnia ... Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Podstawą prawną do wydania przedmiotowego rozporządzenia jest art. 41 ustawy z dnia ... o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zastępującej ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej¹⁾ oraz ustawę z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej²⁾.

Niniejsze rozporządzenie zastępuje rozporządzenie wydane na podstawie art. 19 ww. ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej³⁾.

Współpraca międzynarodowa w zakresie świadczenia usług jest realizowana przy wykorzystaniu stworzonego przez Komisję Europejską elektronicznego narzędzia o nazwie System Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym IMI. System ten został ustanowiony decyzją 2004/387/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie interoperatywnego świadczenia ogólnoeuropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli (IDABC)⁴⁾. Ze względu na horyzontalny charakter systemu jest on wykorzystywany jako narzędzie wsparcia współpracy administracyjnej pomiędzy państwami członkowskimi w szerokim zakresie prawodawstwa rynku wewnętrznego (kwalifikacje zawodowe, delegowanie pracowników itd.).

Rozporządzenie określa organizację modułu systemu IMI obsługującego współpracę międzynarodową w zakresie świadczenia usług oraz sposób współpracy pomiędzy uczestnikami systemu IMI. Rozporządzenie uwzględnia zmiany wynikające z aktualizacji procedur, zasad i nomenklatury systemu IMI, jakie nastąpiły od dnia obowiązywania ww. rozporządzenia Ministra Gospodarki z dn. 23 grudnia 2010 r.

§ 1 – przepis określa zakres przedmiotowy rozporządzenia;

§ 2 – przepis wskazuje na narzędzie wykorzystywane do realizacji obowiązku współpracy międzynarodowej, a także wskazuje sposób realizacji obowiązku w przypadku niedostępności systemu IMI;

¹⁾ Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819.

²⁾ Dz. U. z 2016 r. poz. 893 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1089.

³⁾ Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie szczegółowego zakresu współpracy międzynarodowej w zakresie świadczenia usług (Dz. U. z 2011 r. poz. 33).

⁴⁾ Dz. Urz. UE L 144 z 30.4.2004 r.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 034, str. 864).

§ 3 – przepis definiuje użytkowników systemu IMI;

§ 4 – przepis precyzuje zadania użytkownika pełniącego funkcję organu udzielającego odpowiedzi i zwracającego się o informacje;

§ 5 – przepis precyzuje zadania użytkownika pełniącego funkcję właściwego organu ds. ostrzeżeń;

§ 6 – przepis precyzuje zadania użytkownika pełniącego funkcję instytucji powiązanej;

§ 7 – przepis precyzuje zadania użytkownika pełniącego funkcję koordynatora delegowanego;

§ 8 – przepis precyzuje zadania użytkownika pełniącego funkcję koordynatora ds. ostrzeżeń;

§ 9 – przepis precyzuje zadania użytkownika pełniącego funkcję koordynatora ds. dziedziny „usługi”;

§ 10 – przepis wskazuje na obowiązek uzasadnienia wniosku;

§ 11 – przepis wskazuje datę wejścia w życie aktu.

W myśl przepisów § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów⁵⁾ projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia będzie miał pozytywny wpływ na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, zakłada on bowiem zmniejszenie obciążeń administracyjnych oraz przyspieszenie procesu potwierdzania dokumentów i realizacji kontroli.

Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych⁶⁾, projekt rozporządzenia jest zwolniony z procedury notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia w momencie przekazania go do uzgodnień międzyresortowych, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa⁷⁾, zostanie umieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji

⁵⁾ M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204.

⁶⁾ Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597.

⁷⁾ Dz. U. z 2017 r. poz. 248.

Publicznej Ministerstwa Rozwoju oraz stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu: Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia w sprawie szczegółowego zakresu współpracy międzynarodowej w zakresie świadczenia usług</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Rozwoju</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Jerzy Kwieciński, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Magdalena Bublewicz, DSE</p>	<p>Data sporządzenia: 15 listopada 2017 r.</p> <p>Źródło: Ustawa o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>Nr w wykazie prac:</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zmiana podstawy prawnej wynikająca z połączenia w jednym, odrębnym akcie prawnym regulacji w zakresie przepisów dot. przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych uczestniczących w obrocie gospodarczym na terytorium RP (w ramach opracowania pakietu „Konstytucji Biznesu”, stanowiącego element realizacji Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju) – uchylenie ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 893, z późn. zm.) (ustawa usługowa).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie stanowi realizację obowiązku wynikającego z art. 41 ustawy z dnia ... o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Rozporządzenie uwzględnia zmiany wynikające z dotychczasowych aktualizacji systemu IMI. Rozporządzenie oddziałuje bezpośrednio na ministra właściwego ds. gospodarki, który pełni rolę koordynatora ds. dziedziny „usługi”, a także na właściwe organy w rozumieniu przepisów ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Beneficjentami rozporządzenia będą usługodawcy, którzy powinni spodziewać się zmniejszenia ciężących na nich obowiązków administracyjnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Kraje członkowskie UE zobowiązane były do transponowania przepisów dyrektywy usługowej (Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym) do krajowego porządku prawnego. W Polsce obowiązek ten zrealizowano przepisami ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – ustawa uchylona. Projektodawca nie przeprowadzał analizy, czy analogiczna sytuacja miała miejsce w innych państwach członkowskich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister właściwy ds. gospodarki	Organ administracji centralnej	Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia ... w sprawie szczegółowego zakresu współpracy międzynarodowej w zakresie świadczenia usług Organizacja systemu IMI	Pełnienie funkcji koordynatora ds. dziedziny usługi
Właściwe organy – właściwe w sprawach podejmowania, wykonywanie lub zakończenia świadczenia usługi organy administracji publicznej, samorządu zawodowego oraz inne organy władzy publicznej	Ok. 2000	<ul style="list-style-type: none"> Ustawa o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Organizacja systemu IMI 	Bezpośredni udział we współpracy międzynarodowej w zakresie świadczenia usług

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zmniejszenie obciążeń administracyjnych, przyspieszenie procesu potwierdzania dokumentów i realizacji kontroli.										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☐ nie dotyczy												

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Nie przewiduje się wpływu rozporządzenia na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu

Nie przewiduje się wpływu rozporządzenia na ww. obszary

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonywanie projektowanych przepisów nastąpi w momencie wejścia w życie rozporządzenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów następować będzie głównie w ramach oceny funkcjonowania systemu IMI dokonywanej corocznie przez KE w oparciu o zestaw przyjętych kryteriów. Ponadto, minister właściwy ds. gospodarki w ramach pełnienia roli koordynatora ds. dziedziny „usługi” prowadzi nadzór w celu zapewnienia sprawnego przepływu informacji w zakresie określonym w niniejszym rozporządzeniu. W ramach tego nadzoru przewidziane jest również dokonywanie ewaluacji funkcjonowania systemu IMI.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)